

Eerste Presidium:

Ezra Taft Benson
Gordon B. Hinckley
Thomas S. Monson

Raad der Twaalf:

Howard W. Hunter, Boyd K. Packer, Marvin J. Ashton,
L. Tom Perry, David B. Haight, James E. Faust,
Neal A. Maxwell, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Joseph B. Wirthlin, Richard G. Scott

Adviseurs: Hugh W. Pinnock, Gene R. Cook,
William R. Bradford, George P. Lee, Keith W. Wilcox

Redacteur: Hugh W. Pinnock

Director of Church Magazines: Thomas L. Peterson

International Magazines:

Zakelijk redacteur: Brian K. Kelly
Adjunct-redacteur: David Mitchell
Assistent-redacteur: Ann Laemmlen
Assistent-redacteur De Kinderster: DeAnne Walker
Art-director: M. Masato Kawasaki
Vormgeving: Sharni Cook

DE STER

Vertaling, nieuwredactie en administratie:

Nieuwsredacteur: J. P. van Oudheusden
Assistent: M. P. Jongkees
Kerkelijk Vertaalbureau
Postbus 224
NL-3430 AE Nieuwegein
Telefoon: 0 (031) 3402-40260

Uitgever:

Kirche Jesu Christi der Heiligen der Letzten Tage,
Industriestrasse 21, Postfach 1549,
D-6382 Friedrichsdorf 1
Telefoon: 061 72/71 03 34

© 1989 by Corporation of the President of
The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints

Alle rechten voorbehouden

De tijdschriften van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen verschijnen maandelijks in het Chinees, Deens, Duits, Engels, Fins, Frans, Italiaans, Japans, Koreaans, Nederlands, Noors, Portugees, Samoans, Spaans, Tongaans en Zweeds; eens in de twee maanden in het Indonesisch, Tahitiaans en Thais; en eens per kwartaal in het IJslands.

Informatie voor abonnees in de V. S.:

DE STER is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North Temple, Salt Lake City, Utah 84150. Application to mail at second class postage rates is pending at Salt Lake City, Utah. Subscription price \$10.00 per year; \$1.00 per single copy. Thirty days' notice required for change of address. When ordering a change, include address label from a recent issue; changes cannot be made unless both the old address and the new are included. Send U. S. A. and Canadian subscriptions and queries to Church Magazines, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, U. S. A. Subscription information telephone number 801-240-2947.

POSTMASTER: Send address changes to DE STER at 50 East North Temple Street, Salt Lake City, Utah 84150, U. S. A.

Jaarabonnement:

Nederland: f 29,00
Belgie: Bfr. 500,00
USA/Canada: US \$ 10,00
Andere landen (per zeepost):
cheque in tegenwaarde van f 32,00

Het abonnement kan elk gewenst moment ingaan en wordt automatisch verlengd, tenzij twee maanden voor vervaldatum schriftelijk is opgezegd. Opgave van een nieuw abonnement te richten aan de administratie; wacht met betalen tot u een acceptieformulier ontvangt.

Versijnt twaalf maal per jaar
Printed by Friedrichsdorf Printing Center
Federal Republic of Germany

PBMA 8908 DU

DE STER

Officiële Nederlandstalige uitgave van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.
De in deze publicatie afgedrukte artikelen werden overgenomen uit de tijdschriften 'Ensign', 'New Era' en 'Friend'.

Inhoudsopgave

- 2 BOODSCHAP VAN HET EERSTE PRESIDIDIUM:
'De orde en wil van God', *President Gordon B. Hinckley*
- 7 ZHV-HUISBEZOEKBOODSCHAP:
'Kom terug'
- 8 Geen kinderen, *Ardeth G. Kapp*
- 13 JEUGDWERKLIED:
Ik was in de hemel, *Janeen Jacobs Brady*
- 14 LEIDRAAD VOOR OUDERS:
Wanneer u beter niet naar de kerk kunt gaan, *Glen C. Griffin*
- 15 Verloren waarheden hersteld - deel I, *Gilbert W. Scharffs*
- 19 De boeiendste leesstof, *Robert K. Thomas*
- 21 DE MORMOONSE BELEVING:
Anna Nadasdi, *Blaine E. Anderson*
- 23 Ik blijf wel een uurtje, *Robert K. Rey*
- 25 ALLEEN GEZINSAVOND HOUDEN:
Hoeveel mensen heb je nodig om gezinsavond te houden?
Judyth F. Barton
- 28 Een nacht op de Mount Timpanogos, *Scott Kearin*
- 33 Het Boek van Mormon als leidraad voor ouders, *Geri Brinley*

VOOR DE JONGEREN

- 37 Alweer dronken
- 21 Tijd - een erfgoed van God, *Bisschop Henry B. Eyring*
- 45 Machtig en sterk, *Ouderling F. Enzo Busche*
- 49 'Weest vertroost', *Gina Parkinson Baird*

De Kinderster

- 2 Creative vrienden in het nieuws
- 4 Mijn gebed werd beantwoord, *Kiko Candatten*
- 7 VERHALEN UIT DE LEER EN VERBODEN:
Tiende

Op de omslag:

Een origineel exemplaar van de eerste editie van het Boek van Mormon, gepubliceerd in 1830. Zie 'Verloren waarheden hersteld' in deze uitgave.
Fotografie: Phil Shurtleff.

'DE ORDE EN WIL VAN GOD'

President Gordon B. Hinckley
Eerste raadgever in het Eerste Presidium

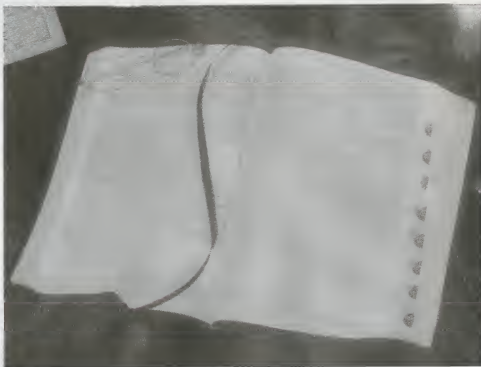
Dit jaar bestuderen alle leden van de kerk de Leer en Verbonden. De opmerkelijke en inspirerende boodschappen van dit boek worden in vele talen en in zo'n honderd landen over de aarde onderwezen en overdacht.

Het is een heerlijk boek vol woorden van hemelse wijsheid. Het bevat Gods woord tot ons.

De standaardwerken zijn onmisbaar voor een goed begrip van de dingen van God. De Bijbel legt het fundamenteel van ons geloof; het Oude Testament bevat het woord van Jehova via zijn profeten vanouds; het Nieuwe Testament beschrijft in prachtige bewoordingen het onvergelijkelijke leven en zoenoffen van de Redder der mensheid.

Het Boek van Mormon is een aanvullend getuigenis van Jezus Christus. Het hele boek door vinden wij getuigenissen van profeten van de Nieuwe Wereld. Dit majestueuze stuk geschiedschrijving omvat oorlogstragedie, goddelijke waarschuwingen en door God gegeven beloften. Het spreekt als een stem uit het stof tot een wereld die moet luisteren.

De Parel van grote waarde verschaft boeiende bijzonderheden die ontbreken in het boek Genesis in het Oude Testament, en in Matteüs, hoofdstuk 24, in het Nieuwe Testament. Het bevat ook het opmerkelijke en

*De Leer en Verbonden
is een heerlijk boek vol
woorden van hemelse wijsheid.
Het bevat Gods woord tot ons.*

aangrijpende verslag van gebeurtenissen uit de jeugd van de profeet Jeorg Smith.

De grondwet van de kerk

De Leer en Verbonden neemt een unieke plaats in onder onze boeken met schriftuur. Het is de grondwet van de kerk. Hoewel de Leer en Verbonden geschriften en verklaringen van uiteenlopende oorsprong omvat, is het in de eerste plaats een boek met openbaringen die via de profeet van deze bedeling zijn gegeven.

Deze openbaringen beginnen met een machtige uiteenzetting van de veelomvattende doeleinden van God bij

de herstelling van zijn grote werk in de laatste dagen.

'Luistert, o gij volk Mijner kerk, zegt de stem van Hem, Die omhoog woont, en Wiens ogen op alle mensen zijn gericht; ja, voorwaar zeg Ik: Luistert, gij volk van verre; en gij, die op de eilanden der zee zijt, luistert te zamen.

'Want waarlijk is de stem des Heren tot alle mensen gericht en er is niemand, die zal ontkomen; en er is geen oog, dat niet zal zien, noch een oor, dat niet zal horen, noch een hart, dat niet zal worden doordrongen' (LV 1:1-2).

Uit dit verheven begin ontvouwt zich een wonderbaar leerstellig panorama, afkomstig uit de bron van

eeuwige waarheid. Voor een deel is dit directe openbaring, door de Heer aan zijn profeet gedictieerd. Voor een deel zijn het de woorden van Joseph Smith, geschreven of gesproken zoals hij ertoe gedreven werd door de Heilige Geest. Ook opgenomen is zijn weergave van gebeurtenissen die plaatsvonden onder uiteenlopende omstandigheden. Alle bijeengebracht vormen zij in zeer belangrijke mate de leerstellingen en de gebruiken van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen.

Ik kijk met verwondering naar het leven van Joseph Smith, een boerenjongen uit Palmyra (New York). Hij leerde heel weinig uit schoolboeken. Hij bracht weinig tijd door in leslokalen. Hij had nauwelijks gelegenheid om te studeren. Maar als werktuig in de handen van de Almachtige, sprak hij woorden die de wet en het getuigenis zijn geworden van dit grote, belangrijke werk. De Leer en Verbonden is een kanaal voor wat de Heer zijn volk te zeggen heeft.

Een voor allen begrijpelijke taal

De verscheidenheid van onderwerpen die in het boek behandeld worden, is verbazingwekkend. Zij omvatten grondbeginselen en procedures voor de besturing van de kerk. Unieke en opmerkelijke gezondheidsregels, met beloften voor zowel ons lichamelijk als ons geestelijk welzijn, worden uiteengezet. Het verbond van het eeuwig priesterschap wordt beschreven zoals nergens anders in de Schriften. De voorrechten en zegeningen – en de beperkingen en mogelijkheden – van de drie graden van heerlijkheid worden bekendgemaakt, bouwend op Paulus' korte vermelding van een heerlijkheid der zon, en der maan, en der sterren. Bekering wordt verkondigd in duidelijke en indringende taal. De juiste wijze van dopen wordt weergegeven. De aard van de Godheid, waar theologen zich eeuwenlang het hoofd over hebben gebroken, wordt beschreven in voor allen begrijpelijke taal. De financiële wet van de Heer wordt verkondigd, die gebiedt hoe geld voor het functioneren

van de kerk moet worden verkregen en besteed. Werk voor de doden wordt geopenbaard om Gods zonen en dochters van alle generaties tot zegen te zijn.

Bij het lezen van de Leer en Verbonden wordt duidelijk dat Joseph Smith een bijna volmaakt begrip bezat van de eeuwige doeleinden van God. De Bijbel is kostbaar en wonderbaar. Vergast u aan zijn krachtige en mooie taal. Put op dezelfde manier kracht en goede voornemens, inspiratie en motivatie uit het Boek van Mormon. Ontvang dan voorschriften en begrip en beloften van hoop, troost en sterkte uit de openbaringen die door God aan de mensen in deze tijd zijn gegeven, zoals opgetekend in de Leer en Verbonden.

Ik houd van de taal van dit boek. Ik houd van de klank van zijn woorden. Ik verwonder mij over de helderheid en kracht van zijn verklaringen, over zijn leerstellige uiteenzettingen en profetische beloften.

Mijn lievelingsteksten

Met een gevoel van dankbaarheid en bij wijze van getuigenis, geef ik enkele van mijn lievelingsteksten uit dit grote boek met openbaringen, met korte opmerkingen erbij. Ieder van u zal zijn eigen lievelingsteksten hebben. Dit zijn woorden die ik ter harte heb genomen, woorden die mij geroerd hebben, woorden die mij nederig hebben gemaakt, woorden die mij hebben getroost. Denk na over deze uitspraken van God:

'Hetgeen Ik, de Here, heb gesproken, dat heb Ik gesproken, en Ik verontschuldig Mijzelf niet; en ofschoon de hemelen en de aarde zullen vergaan, zal Mijn woord niet vergaan, doch zal ten volle worden vervuld, hetzij gesproken door Mijn eigen stem, of door de stem Mijner dienstknechten, dat is hetzelfde.'

'Want merkt op en ziet, de Here is God, en de Geest geeft getuigenis, en het getuigenis is waarachtig, en de waarheid blijft voor eeuwig' (LV 1:38-39).

Wanneer critici dit werk bespotten, wanneer vijanden het belachelijk maken, wanneer cynici het kleinereen, komt deze geweldige uitspraak van de Almachtige

mij in gedachten. De Heer verontschuldigt zich niet voor wat Hij gezegd of gedaan heeft. Iedere belofte zal worden gehouden, elke profetie vervuld, 'en de waarheid blijft voor eeuwig'.

In dezelfde geest is deze verklaring over de duivelse plannen van vijanden van de kerk:

'Ik zal niet toestaan, dat zij Mijn werk te niet doen; ja, Ik zal hun tonen, dat Mijn wijsheid de geslepenheid van de duivel te boven gaat' (LV 10:43).

Ik heb het kwaad gezien van hen die er plezier in scheppen om dit werk te kleineren en die alles zouden doen wat in hun macht ligt om het te vernietigen.

Deze verheven woorden van de Heer, gesproken door openbaring, hebben mij troost en zekerheid gegeven, zoals ook de uitspraak waarmee afdeling 3 begint:

'De werken, plannen en doeleinden van God kunnen niet worden verijdeld, noch kunnen ze mislukken' (LV 3:1).

Ik heb voor zendingen in vele landen gestaan en afdeling 4 aangehaald. Iedere keer dat ik deze ervaring heb, dringen deze woorden van het tweede vers diep in mij door en sterken mij in mijn voornemen:

'Daarom, o gij, die u in de dienst van God begeeft, zie toe, dat gij Hem met geheel uw hart, macht, verstand en sterkte dient, opdat gij ten laatsten dage onberispelijk voor God moogt staan' (LV 4:2).

Er zal een afrekeningsdag komen. Er zal een tijd komen van bekentenis en rekenschap. Iedere dag van ons sterfelijk leven schrijven wij de tekst van die rekenschap.

'Ga niet lichtzinnig met heilige dingen om'

Andere lievelingsteksten:

'Ga niet lichtzinnig met heilige dingen om' (LV 6:12).

Ik verbind deze verklaring aan de volgende woorden, die in afdeling 63 te vinden zijn:

'Bedenkt, dat hetgeen van omhoog komt, heilig is, en dat gij er met voorzichtigheid en door de Geest betoegeld over moet spreken' (LV 63:64).

Het doet mij pijn als de naam van de Heer ijdel gebruikt wordt. Het maakt me erg bedroefd als ik mensen lichtzinnig over heilige dingen hoor spreken.

Wanneer ik zoveel mensen zie worstelen met schulden die hen aan banden leggen en die in veel gevallen leiden tot faillissement en het niet na kunnen komen van verplichtingen, denk ik aan de volgende woorden, gericht tot Martin Harris:

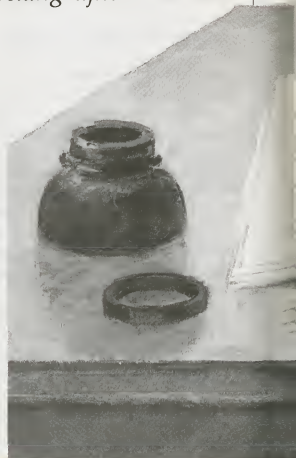
'Betaal de schuld, die gij (. . .) hebt gemaakt. Bevrijd u van slavernij' (LV 19:35).

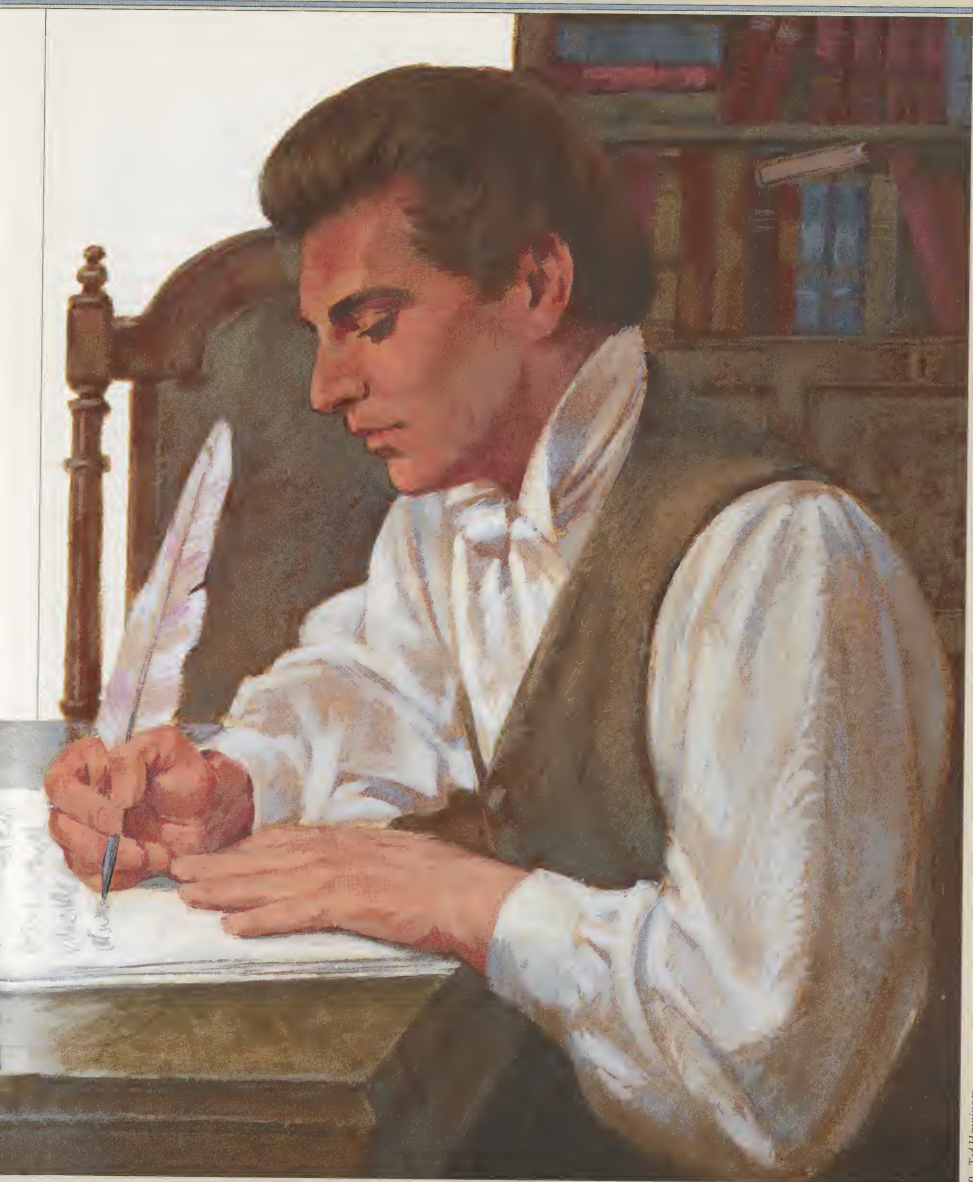
Iedereen die in de val van schulden is gelopen, weet wat deze benauwende slavernij is.

'Wanneer gij zijt voorbereid, zult gij niet vrezén' (LV 38:30).

Deze korte uitspraak is een wonderbare en zekere belofte. Zij houdt een boodschap voor ons allen in – voor de jongere die zich afvraagt of hij verder zal leren, voor het gezinshoofd die verantwoordelijk is voor zijn gezinsleden, voor de zakenman of de vakman, voor de leraar of de spreker, voor de kerkleider. Alle-

De Leer en Verbonden is een wonderbaarlijk boek met schriftuur dat de mens een beter begrip geeft van de Godheid, het herstelde priesterschap, kerkelijk bestuur, de drie graden van heerlijkheid, en vele andere zaken die voor het eeuwig heil van belang zijn.

maal komen wij wel eens voor taken te staan die een gevoel van angst met zich meebrengen. Waar de voorbereiding goed is, hoeft geen angst te zijn. Dat is de belofte van de Heer.

'Hetgeen van God is, is licht; hij, die licht ontvangt en in God voortgaat, ontvangt meer licht; en dat licht neemt toe in helderheid tot de volle dag toe' (LV 50:24).

Dit vind ik een opmerkelijke uitspraak. Zij geeft aan wat de essentie is van eeuwige vooruitgang, terwijl zij in enkele woorden de mogelijkheid en de belofte van groei naar volmaaktheid, uiteenzet. Zij vertelt ons dat wij, naarmate wij leren over de dingen van God, zullen toenemen in begrip, en verheerlijkt zullen worden in dat licht dat van God komt.

'Ziet, hij, die zich van zijn zonden heeft bekeerd, ontvangt vergeving, en Ik, de Here, gedenk ze niet meer' (LV 58:42).

Zovelen van ons hebben de neiging om te zeggen dat we vergeven, terwijl we niet bereid zijn om te vergeten. Als de Heer bereid is de zonden te vergeten van diegene die zich bekeert, waarom hebben dan zovelen van ons de neiging om telkens weer terug te komen op het verleden? Dit is een grote les die wij allen moeten leren. Er is geen echte vergeving zonder te vergeten.

De prachtige verklaring

Ik besluit deze korte lijst met de prachtige verklaring van Joseph Smith en Sidney Rigdon in afdeling 76:

'En nu, na de vele getuigenissen, die van Hem zijn gegeven, is dit het getuigenis, het allerlaatste, dat wij van Hem geven: Dat Hij leeft!

'Want wij zagen Hem, namelijk ter rechterhand Gods; en wij hoorden de stem, die getuigenis gaf, dat Hij de Eniggeborene des Vaders is –

'Dat door Hem, en in Hem, en uit Hem de werelden worden en werden geschapen, en dat de bewoners er van Gode gewonnen zonen en dochteren zijn' (LV 76:22-24).

Zo luidde het duidelijke getuigenis van een profeet en zijn medewerker. Joseph gaf zijn leven als getuigenis van de waarheid van deze verklaring, zoals is opgetekend in afdeling 135. Samen met zijn broer Hyrum werd hij op 27 juni 1844 in Carthage (Illinois) neergeschoten. John Taylor, die bij hem was, heeft later geschreven:

'Hun onschuldig bloed (. . .) is een afgezant voor de godsdienst van Jezus Christus, die het hart van alle oprechte mensen onder alle natiën zal treffen' (LV 135:7).

John Taylor sprak als profeet toen hij deze geïnspireerde woorden schreef. De groei van de kerk over de hele wereld is een vervulling van die profetie, en de vervulling van andere profetieën die in dit heilig boek geschreven zijn.

Het is mijn getuigenis, plechtig en met grote dankbaarheid geschreven, dat dit opmerkelijke boek, dat zo veel dingen behandelt die voor ons van belang zijn, 'de orde en wil van God' voor deze generatie weer geeft. Wij hebben de gelegenheid om het te lezen, erover na te denken, en te genieten van de in dit boek vervatte woorden van raad en belofte. □

SUGGESTIES VOOR HUISONDERWIJZERS

Enkele belangrijke punten die u bij uw huisonderwijs kunt gebruiken:

1. De Bijbel, het Boek van Mormon, de Leer en Verbonden en de Parel van grote waarde zijn alle onmisbaar voor ons geloof.

2. De Leer en Verbonden neemt een unieke plaats in onder onze schriftuur, en dient als grondwet van de kerk.

3. In de eerste plaats is de Leer en Verbonden een boek van openbaring, gegeven via de grote profeet die de grondslag heeft gelegd voor deze bedeling. Het is een kanaal voor wat de Heer zijn volk in deze tijd te zeggen heeft.

Wenken voor de bespreking

1. Vertel wat u van de Leer en Verbonden vindt. Vraag leden van het gezin om hun gevoelens onder woorden te brengen.

2. Zou deze bespreking beter verlopen als u er voor uw bezoek met het hoofd van het gezin over sprak?

'KOM TERUG'

Doel: De zusters erop wijzen dat er minder-actieven zijn die met hun hulp kunnen terugkeren tot volledige activiteit in de kerk.

Ieder van ons kent zulke zusters. De een komt niet naar de kerk omdat haar man, die geen lid is, wil dat zij de zondagen bij hem doorbrengt. De gevoelens van een ander zijn gekwetst door een ondoordachte of onvriendelijke opmerking. Een derde kampt met ziekte of moedeloosheid, of voelt zich niet thuis omdat ze alleenstaand is of geen kinderen heeft. En weer een ander twijfelt aan de kerk, of heeft problemen met het woord van wijsheid, of voelt zich gewoon niet op haar gemak omdat ze zo lang niet in de kerk is geweest.

Eén zo'n zuster was verscheidene jaren inactief. Ze kon zich niet herinneren waarom ze niet meer naar de kerk was gegaan. Haar enige contact met de kerk vormden de bezoeken van haar huisonderwijzers en huisbezoeksters. Altijd wanneer zij haar aanmoediging om terug te komen naar de kerk, hield ze vol dat het 'te moeilijk' was, en 'te laat'.

Op zekere dag liet ze haar huisbezoeksters een gedicht lezen dat ze had geschreven. Zij vroegen haar of het in de wijkkrant kon worden opgenomen. Ze stemde ermee in.

Toen het gedicht in de wijkkrant verscheen, werd een andere zuster aan hun vroegere vriendschap herinnerd en zij bezocht deze vrouw. Ze spraken over gedichten, en hun vroegere vriendschap werd nieuw leven ingeblazen. Aan het eind van het bezoek zei de bezoeker: 'Ik zou er alles voor over hebben als je terug zou komen. De wijk is niet meer hetzelfde zonder jou'. Het antwoord van de minder-actieve zuster verbaasde hen beiden: 'Ik denk dat ik het doe'.

Ze kwam die week niet, ook de volgende niet, maar de telefoontjes en bezoekjes gingen door, en uiteindelijk kwam ze. De genegenheid en het enthousiasme waarmee ze werd begroet gaven haar hoop en moed, en ze kwam weer – en weer. Geleidelijk maakte haar inactiviteit plaats voor betrokkenheid.

Wat was het waardoor deze zuster wilde terugkomen? Het was de liefde en waardering van anderen. Evenals zij, voelen veel minder-actieve leden zich eenzaam en geïsoleerd. President Ezra Taft Benson heeft ons de opdracht gegeven hen terug te brengen

in de kudde: 'Wij moeten, als leden van de kerk en als volgelingen van de Heer, onze liefde vergroten en vernieuwen, en hen oprecht uitnodigen om terug te komen' (*Ensign*, september 1987, blz. 3). Hoe kunnen wij dat doen? Door de volgende vier stappen:

1. *Denk na.* Welke minder-actieve leden zou u of uw gezin kunnen begeleiden? Vraag uw priesterschaps-leider hoe u dat het beste kunt doen?

2. *Bid.* Bid om inspiratie bij de begeleiding van het gezin dat u krijgt toegewezen. De Heer zal de weg bereiden. Bid om het vermogen liefde te kunnen geven aan hen die dit bijzonder nodig hebben.

3. *Houd vol.* Neem van geen enkele situatie aan dat deze hopeloos is – zelfs als iemand in het begin verbitert of boos is. Ga er niet van uit dat u afgewezen zult worden. Geef het nooit op!

4. *Let op.* Zelfs zij die wel de kerk bezoeken kunnen worstelen met bepaalde problemen. Begroet anderen hartelijk. Let op mensen die alleen zitten of staan, en betrek hen erbij. Uw tactvolle omgang met anderen kan velen doen besluiten niet inactief te worden.

We kunnen minder-actieve leden terugbrengen in de kudde als we doen wat president Benson ons aanraadt: 'Wij moeten anderen dezelfde liefde laten zien die de Goede Herder voor elk van ons heeft. (. . .) De schapen – sommigen afgedwaald, sommigen onverschillig – moeten worden opgezocht, en door liefde teruggebracht tot activiteit' (*Ensign*, september 1987, blz. 4). □

Suggesties voor huisbezoeksters

1. Misschien kunt u, of de zuster die u bezoekt, vertellen hoe u of iemand die u kent is teruggekeerd tot activiteit in de kerk, of hoe haar geloof werd versterkt ten gevolge van de liefde van anderen.

2. Bespreek hoe u, of de zuster die u bezoekt, attent kunt zijn op de behoeftes van anderen; bespreek ook hoe u anderen kunt begeleiden.

(Zie het *Hulpboek voor de gezinsavond*, blz. 135-142, voor aanvullend materiaal.)

GEEN KINDEREN

'Diegenen onder u
die niet met kinderen zijn gezegend,
zou ik graag mijn getuigenis willen
geven en vertellen wat ik uit
ervaring heb geleerd.'

Ardeth G. Kapp

Algemeen presidente van de jonge-vrouwen

Mijn man en ik hebben op het ogenblik geen kinderen. Onze zegeningen in deze aanlegenschap zijn uitgesteld. Maar vergis u niet, wij vormen toch een gezin. Ons gezin werd ingesteld door het gezag van God op het moment dat wij aan het altaar in de tempel knielden. Kinderen komen als uitbreiding van het gezin. Als een man en een vrouw gehuwd zijn, worden zij onmiddellijk een gezin, en blijven een gezin, zelfs wanneer er tijdelijk geen kinderen komen.

Ik breng dit ter sprake omdat ik veel echtparen ken die worstelen met het verdriet van kinderloosheid. Ik zou kinderloze echtparen graag mijn getuigenissen willen geven en vertellen wat ik uit ervaring heb geleerd over onze uitdaging. Omdat die ervaringen zo persoonlijk zijn, heb ik er buiten de muren van ons huis zelden over gesproken.

Zich vermenigvuldigen en de aarde vervullen?

Mijn man en ik zijn bekend met en begrijpen de pijnen en het lijden waar u doorheen gaat. Wij herinneren ons de emotionele hoogte- en dieptepunten van iedere maand, met inbegrip van de vasten- en getuigenisvergaderingen, wanneer er getuigenissen werden gegeven door leden die in geloof vroegen en werden gezegend met kinderen. We weten dat u thuiskomt en twee borden op tafel zet. We kennen de inhoud van het huwelijksverbond: vermenigvuldig u en vul de aarde. We begrijpen uw wanhopig verlangen om in rechtvaardigheid aan die eer te voldoen. U kunt uw gevoelens niet aan elkaar uitleggen, en nog minder aan familie en vrienden; en uw hele ziel roept uit, zoals Job uitriep: 'En ben ik rechtvaardig (. . .) ik ben vol verarring; ziet gij daarom mijn ellende aan.' (Job 10:15, naar de King James-vertaling)

Sommigen onder u ondergaan het lijden en de zorgen van uw kinderloosheid jaar na jaar, totdat u uiteindelijk zelfs zegt: 'Mijn ziel heeft een afschuw van het leven' (Job 10:1), in de waan dat u zonder kinderen niet aan het doel van uw schepping beantwoordt. En als u niet aan het doel van uw schepping beantwoordt, zo zou u zichzelf kunnen voorhouden, wat maakt het dan nog uit?

Ik zal nooit de dag vergeten waarop een kind dat pas in onze buurt was komen wonen, bij ons aanklopte en vroeg of onze kinderen buiten mochten spelen. Ik legde hem uit, zoals ik dat al duizend keer aan anderen, jong en oud, had gedaan dat we geen kinderen hadden. Deze kleine jongen met zijn onschuldige gezicht keek mij speels aan en stelde de vraag die ik zelf niet

*Maar toen brak de dag aan
waarop mijn jonge echtgenoot
als bisschop werd geroepen, en ik er
eindelijk van overtuigd raakte dat
het feit dat wij geen kinderen
hadden, niet was omdat wij
onrechtvaardig waren.*

had durven uitspreken: 'Als u geen moeder bent, wat bent u dan wel?'

Maar toen brak de dag aan waarop mijn jonge echtgenoot als bisschop werd geroepen, en ik er eindelijk van overtuigd raakte dat het feit dat wij geen kinderen hadden, niet was omdat wij onrechtvaardig waren. Sommigen begrijpen dat niet. Een goede broeder in onze wijk die zelf bisschop had willen worden, nam mijn man even apart en zei geëmotioneerd: 'Welke aanspraak kunt u maken op het ambt van bisschop? Wat weet u van gezinnen af? Denk maar niet dat ik of mijn gezin ooit, voor wat dan ook, bij u zal aankloppen!' Later heeft mijn man zijn gezin door een ernstige crisis heen geholpen, en daardoor ontstond er een hechte vriendschap tussen ons.

U hebt ongetwijfeld soortgelijke ervaringen gehad. Zo niet, dan zult u ze nog krijgen. Op deze wijze ontgroeien wij de tijd dat alles pijn doet en ons beledigt, totdat wij door geloof in God, gekwetst noch beledigd kunnen worden. Ik hoop echter dat u beseft dat ik het begrip als u zich nu gekwetst of beledigd voelt.

Hoe gaan wij om met verwachtingen die niet in vervulling gaan? Allereerst moeten wij aanvaarden dat het werkelijk niet de bedoeling is dat dit leven vrij is van strijd. In feite is het door strijd, dat ons de gelegenheden worden geboden om het ware doel van dit sterfelijk leven te vervullen. Het zijn de vurige beproevingen van de sterfelijkheid die ons zullen verteren, of reinigen.

Een deel van deze beproevingen bestaat uit kiezen tussen de mogelijkheden en het nemen van beslissingen. Voor kinderloze echtparen kan het soms onge-

looflijk moeilijk zijn om een keuze te doen. Wat zou de Heer willen dat wij doen? In hoeverre moeten wij medische hulp inroepen? Behoren adoptie en pleegkinderen tot de mogelijkheden? Of blijven we met z'n tweeën? Als dat de keuze is, wat doen we dan met ons leven? Het doen van zo'n keuze is nooit eenvoudig. Tijdens zo'n periode van wikken en wegen, merken we vaak dat we heen en weer worden gegooid tussen de tegenstrijdige raadgevingen van ouders, vrienden, leiders, artsen en andere deskundigen. Sommige echtparen die ik ken dachten zelfs aan echtscheiding, omdat elk meende dat het de schuld van de ander was.

Uit eigen ervaring heb ik geleerd dat werkelijke vrede ons deel wordt wanneer wij leren wat de wil van de Heer is met betrekking tot ons leven. Als wij dat doen, moeten we de mogelijkheden bekijken, een beslissing nemen en deze aan de Heer voorleggen. Dan kunnen we er van op aan, zoals ouderling Dallin H. Oaks terecht opmerkte toen hij nog president van de Brigham Young University was, 'Als de keuze echt van groot belang is voor ons leven - (...) en als wij in harmonie met de Geest leven en zijn leiding zoeken, dat we de leiding zullen ontvangen die we nodig hebben om ons doel te bereiken. De Heer zal ons niet in de steek laten als een keuze belangrijk is voor ons eeuwig welzijn.' (Devotional address, 29 sept. 1981, in Brigham Young University 1981-82 Fireside and Devotional Speeches, Provo Utah: University Publications, 1982, blz. 26). Ik geloof dat. We weten alleen niet welk tijdschema de Heer hanteert, en dan hebben we geloof nodig.

Ik heb twee jongere zusters, die allebei moeder zijn. Shirley, mijn jongste zusje, heeft elf kinderen. Sharon, de andere, heeft een dochtertje dat ze na zes jaar wachten pas kreeg. Tien jaar later kwam er, dankzij de hele familie die vurig om de zegen van adoptie had gebeden, een jongetje in hun gezin die in de tempel voor tijd en eeuwigheid aan hun verzegeld werd. Wat een zegen zijn hij en de andere kinderen voor ons allemaal!

Jarenlang hebben mijn zusters en ik, met onze echtgenoten, voor elkaar, met elkaar en over elkaar gebeden. Het is ons duidelijk geworden dat de Heer onze gebeden op verschillende manieren heeft beantwoord, niet altijd bevestigend, en niet altijd op het tijdstip dat wij dat wilden. Maar wij hebben allemaal de tedere verzekering van zijn goedkeuring en liefde gevoeld.

Er zullen tijden zijn dat u het gevoel hebt dat uw verlangens rechtvaardig zijn, maar het antwoord nog steeds nee is. Dan kunnen we slechts vrede in ons hart krijgen als we zeggen: 'Niet mijn wil maar Uw wil geschiede'. De Heer hoeft geen verantwoording af te leg-

*We weten dat u
thuiskomt en twee borden
op tafel zet. We kennen de inhoud
van het huwelijksverbond:
vermenigvuldig u en vervul de
aarde. We begrijpen uw
wanhopig verlangen om in
rechtvaardigheid aan
die eer te voldoen.*

gen voor zijn beslissingen. Hoe zouden wij geloof leren als Hij dat wel deed? Ik heb geleerd dat wij beslissingen moeten durven nemen - zelfs de moeilijke - en dan de verantwoordelijkheid voor de gevolgen aanvaarden. Door dit te doen, onze keuzevrijheid te gebruiken en, in geloof, beslissingen te nemen die grote eeuwige gevolgen hebben, komen wij dichtbij God.

Op zekere dag, misschien jaren na de beproeving van ons geloof, zullen wij een getuigenis ontvangen dat onze beslissingen juist waren (zie Ether 12:6). Maar tot die dag moeten zij die proberen in overeenstemming met de influisteringen van de Geest te leven, moedig een grote mate van geloof oefenen in het volgen van die Geest.

Dienen, opofferen, en leren

Wat zijn nu enkele beslissingen die echtparen kunnen nemen om een leven te leiden dat voldoening schenkt, als het antwoord is dat zij in dit leven geen kinderen zullen krijgen? Op een avond, toen mijn man en ik bezig waren met deze vraag, laszen we een uitspraak van president David O. McKay: 'Het edelste streven in het leven is (...) anderen gelukkiger te maken' (Algemene aprilconferentie 1961).

Het was als een baken in de duisternis. Het werd een motto, een leidinggevend licht. Die avond zei de patriarch van ons gezin, volgens mij door inspiratie van de Heer: 'Je hoeft geen kinderen te hebben om

van ze te houden. Liefhebben is niet synoniem met bezitten, en bezitten is niet noodzakelijkerwijs liefhebben. De wereld is vol mensen die je moet liefhebben, leiden, onderwijzen, opbeuren en inspireren.'

Mijn man en ik wisten dat ouders voortdurend in situaties terechtkomen waarin onzelfzuchtigheid en opoffering ontwikkeld worden. Wij begonnen te beseffen dat als we de belangrijke lessen wilden leren die onze vrienden met kinderen aan het leren waren, we ervoor moesten zorgen dat we in omstandigheden kwamen waarin wij konden dienen en offers konden

bringen. Dus begonnen we 'ja' te zeggen tegen alles en iedereen. Het duurde niet lang of we hadden vele gelegenheden om te dienen en offers te brengen. Vaak maakten we aan het einde van een lange week plannen voor een ogenblik samen – alleen wij met z'n tweetjes – en dan ging de telefoon. We moesten ons ogenblik samen uitstellen om de ons geboden mogelijkheden met een vreugdevol hart aan te pakken, in de hoop dat we zelfs in geringe mate in aanmerking zouden komen voor de eigenschap waarover ouderling Neal A. Maxwell heeft gesproken:

'Zo vaak troosten onze zusters [en ik zou broeders willen toevoegen] anderen wanneer hun eigen behoeften groter zijn dan van hen die zij troosten. Die eigenschap is als de edelmoedigheid van Jezus aan het kruis. Medegevoel terwijl iemand zelf pijn lijdt, is een deel goddelijkheid! (. . .) Zij onthouden iemand anders zijn zegeningen niet omdat hen op dit moment althans enkele zegeningen worden onthouden.' (Algemene Conferentie, april 1978).

Wij die geen kinderen hebben kunnen onszelf beklaagen – of we kunnen 'geboortepijnen' ervaren terwijl we worstelen om de toegang tot het eeuwig leven voor onszelf en voor anderen te openen. Ik geef u mijn getuigenis dat u, inplaats van uzelf in uw lege en verlangende armen te sluiten, ze kunt uitstrekken naar anderen. Als u dit doet, zult u op een dag zelfs in staat zijn om de baby's van uw vrienden vast te houden en blij te zijn. U zult in staat zijn om u te verheugen samen met de moeder van een nieuwe bruid, en de moeder van een pasgeroepen zendeling, en zelfs met uw vriendinnen op de dag waarop zij grootmoeder worden. Hoe dat mogelijk is? Dat zal ik u vertellen.

In een zeker jaar, met het Kerstfeest dat naderde, schreeuwde mijn hart het uit van pijn. Hoewel mijn man en ik konden delen in de vreugde en opwinding van onze nichtjes en neefjes, was het toch niet hetzelfde als kinderen van onszelf te hebben in deze fijne tijd van het jaar. Het was niet eerlijk. Ik voelde duisternis en moedeloosheid in me opkomen, en ik deed wat ik in de loop der jaren had leren doen. Ik ging op mijn knieën en bad om inzicht.

Mijn antwoord kwam toen ik de Schriften opende en Leer en Verbonden 88:67-68 las: 'En indien uw oog alleen op Mijn eer is gericht [en bedenk, Gods werk en heerlijkheid is het helpen 'de onsterfelijkheid en het eeuwige leven van de mens tot stand te brengen' (Mozes 1:39)], zal uw ganse lichaam met licht worden vervuld, en er zal in u geen duisternis zijn; en hij, die met licht is vervuld, begrijpt alle dingen.'

'Je hoeft geen kinderen te hebben om van ze te houden. Liefhebben is niet synoniem met bezitten, en bezitten is niet noodzakelijkerwijs liefhebben. De wereld is vol mensen die je moet liefhebben, leiden, onderwijzen, opbeuren en inspireren.'

'Heiligt u daarom, opdat uw gemoed oprecht voor God worde, en de dagen zullen komen, dat gij Hem zult zien; want Hij zal Zijn aangezicht voor u ontsluiten, en het zal in Zijn tijd geschieden, en op Zijn wijze, en overeenkomstig Zijn wil.'

Ik weet niet hoe lang het in uw geval zal duren. Voor ons duurde het jaren. Maar op een dag zult u het eeuwig perspectief verwerven, en zult u vrede voelen in plaats van pijn, hoop in plaats van wanhoop. Ik had dat inzicht zo graag jaren eerder verkregen, maar ik weet dat ik, als dat was gebeurd, beroofd was geweest van de groei die voortkomt uit het vertroost worden door het getuigenis van de Geest, na de beproeving van mijn geloof. □

IK WAS IN DE HEMEL

Janeen Jacobs Brady

$\text{♩} = 48-58$

Musical notation for the first system, including treble and bass staves with lyrics.

F B^b F B^b F

1. Heel lang ge-le-den was ik in de he-mel, echt waar.
2. Va-der zocht ie-mand die zo-veel van jou en mij hield
3. Wij ko-zen Je-zus, die als de Mes-si-as hier kwam,

Musical notation for the second system, including treble and bass staves with lyrics.

B^b F B^b F

Jij en ik woon-den in vreug-de met an-de-ren daar;
dat hij voor ons wil-de ster-ven, ja, voor ied'-re ziel.
't kwaad o-ver-won en de zon-den van elk op zich nam;

Musical notation for the third system, including treble and bass staves with lyrics.

Gm Cm Gm Cm Gm B^bm

He-mel-se Va-der ver-tel-de ons toen van zijn plan
Een zei: Zend mij, ik breng elk van uw kin-de-ren weer.
gaf ons de hoop op een le-ven in eeu-wi-ge pracht,

Musical notation for the fourth system, including treble and bass staves with lyrics.

F Dm Gm Cⁱ B^b B^bm F

waar-door de mens eens ver-lost en ver-hoogd wor-den kan.
Je-zus zei: Va-der, zend mij en aan U zij de eer.
thuis in die he-mel waar Va-der op jou en mij wacht.

Dit liedje dat geschreven is voor het kinderprogramma in de avondmaalsdienst 1989 kan deel worden van de muziekerzameling van het gezin en steeds weer met plezier gezongen worden.

Wanneer u beter niet naar de kerk kunt gaan

Glen C. Griffin

Ik weet niet waarom onze kinderen altijd ziek zijn!' 'Thomas mag de lessen op school niet overslaan, zelfs niet als hij ziek is.' 'Een bisschop mag niet thuis blijven als hij een beetje koorts heeft!'

Deze uitspraken geven ons een belangrijke aanwijzing over de oorzaak van de verspreiding van infectieziekten. De kerk heeft veel hardwerkende, toegewijde leden die anderen willen helpen, hun taken willen uitvoeren en die willen dat hun kinderen naar school en naar de kerk gaan. Daarom gaan die leden vaak – zij zelf, maar ze sturen ook hun kinderen – naar buiten wanneer ze ziek zijn.

Het probleem gaat vaak veel verder dan zich alleen maar niet goed voelen. Waarom? Omdat zieke mensen bijna altijd anderen blootstellen aan hun bacteriën en er de oorzaak van zijn dat die ziek worden.

Wanneer men een *besmettelijke ziekte* heeft, verzaakt men zijn plicht niet wanneer men contact met anderen vermijdt, integendeel – het is eerder een goede daad. Er zijn altijd gewillige mensen, zoals raadgevers in presidiums en bisschappen, die taken kunnen uitvoeren wanneer er iemand ziek is.

Wanneer moet iemand thuis blijven? Wanneer hij of zij een *infectie* heeft opgelopen. Veel infecties worden door virussen of bacteriën overgebracht. Infecties zijn bijvoorbeeld steenpuisten, pokken, mazelen, ooginfecties en griep. Symptomen van infecties zijn koorts, hoesten, keelpijn, overmatig neusvocht, diarree of braken. Als u één van deze problemen hebt, kunt u er de oorzaak van zijn dat iemand anders ziek wordt. Uw huisarts of de plaatselijke GGD kunnen u vertellen welke ziekten besmettelijk zijn.

Kinderen moeten beslist niet naar een peuterspeelzaal of naar andere kinderen gaan wanneer zij ziek zijn. Wanneer kinderen samen spelen, wordt het ene kind al gauw door het andere besmet. De ouders moeten rekening houden met leiders en

leidsters (die vaak niet de voorzieningen hebben voor de verzorging van zieke kinderen) en met andere kinderen door andere manieren te vinden waarop er tijdens ziekte voor hun kind gezorgd kan worden.

De ouders zouden er ook verstandig aan doen zieke gezinsleden zo weinig mogelijk met andere gezinsleden in contact te laten komen. De zieke moet zijn of haar eigen beddegoed en handdoeken krijgen, en het gebruikte serviesgoed moet met kokend water worden gewassen om mogelijke bacteriën te doden. Hoewel sommige bacteriën zich door de lucht verspreiden, kan voorzichtigheid de kans dat andere gezinsleden ziek worden, verminderen.

Hoelang moeten zieken het contact met anderen vermijden? Dat is afhankelijk van de ziekte, maar het moet zo lang zijn dat alle symptomen van de ziekte verdwenen zijn. Een arts kan u wat dit betreft raad geven in specifieke ziektegevallen.

Als iedereen zich ervan bewust is hoe snel ziekten verspreid kunnen worden en de moeite doet om zich anders te gedragen wanneer hij of zij ziek is, zullen de

ziekten binnen de kerk teruggedrongen worden. Er zullen dan minder schooldagen en werkdagen overgeslagen worden en de ziektekosten zullen omlaag gaan. De mensen zouden minder lijden. Dit kan bereikt worden als mensen met *besmettelijke ziekten* niet naar de kerk gaan! □

Glen C. Griffin is arts in Minneapolis (Minnesota)

VERLOREN WAARHEDEN HERSTELD

Deel I: Wat we dankzij het Boek van Mormon
over de Heiland weten.

Gilbert W. Scharffs

Dank u voor het Boek van Mormon. Hoewel ik niet geloof dat het op inspiratie van God geschreven is of dat het ons tot het evangelie van Christus leidt, waardeer ik het omdat ik er veel aan heb bij mijn studie van niet-christelijke godsdiensten.'

Dit stond in een brief die wij ontvingen van een vrouw uit het midwesten van de Verenigde Staten. Iemand had haar een exemplaar van het Boek van Mormon gegeven met voorin een foto van ons gezin en ons getuigenis. Toen ik haar opbelde over haar brief, hadden we een prettig gesprek. Ik vroeg haar of ik eens mocht schrijven om het belang van het Boek van Mormon uit te leggen. Dat vond ze goed en dus schreef ik haar over het boek en de leringen over Jezus Christus die erin zijn vervat, leringen die ook in dit artikel behandeld worden.

Eigenlijk heb ik bijna mijn hele leven al aan deze lijst gewerkt. Als zendeling wist ik in het Boek van Mormon een half dozijn aspecten te vinden die onze kennis van Christus vergroten. En de laatste dertig jaar is de lijst bij iedere keer dat ik het Boek van Mormon las of eruit les gaf, alleen maar langer geworden. En naar ik verwacht zal die lijst iedere keer als ik deze heilige Schriftuur uit het oude Amerika herlees, zich uitbreiden.

Nephi zag de laatste dagen in een visioen, waardoor hij te weten kwam dat er 'vele duidelijke en waarde-

volle dingen' uit de Bijbel waren weggenomen (1 Ne. 13:28). Ik ben ervan overtuigd dat het Boek van Mormon niet alleen van Jezus Christus getuigt, maar ook een aantal van die duidelijke, verloren waarheden over Hem herstelt. Niet alleen bevestigt het de leerstellingen over Christus die de Bijbel ons verschaft, maar voegt daar ook aan toe.

1. *De verzoening van onze Verlosser verlost hen die zonder de wet gestorven zijn, waaronder de kleine kinderen die ongedoopt gestorven zijn.* Veel christenen sluiten de niet-christenen uit van de verzoening. Tevens geloven zij dat ongedoopte kinderen niet zalig kunnen worden. Volgens de profeet Jakob uit het Boek van Mormon is er door de barmhartigheid van Christus geen veroordeling wanneer er geen wet gegeven is (zie 2 Ne. 9:25). Koning Benjamin haalde de uitleg van een engel aan en zei dat het bloed van Christus 'verzoening [brengt] voor de zonden van hen, die (...) gestorven zijn zonder de wil van God ten opzichte van hen te kennen, of die onwetend hebben gezondigd' (Mos. 3:11-12).

Dankzij een brief van Mormon aan Moroni, weten we dat 'kleine kinderen (...) geen bekering of doop nodig [hebben]. (...) Maar kleine kinderen zijn (...) levend in Christus' (Moro. 8:11-12).

2. *De kruisdood van Christus bracht een opstanding te weeg die voor alle mensen geldt, ongeacht wat zij geloven of*

hoe zij leven. Veel christenen geloven dat de verzoening van Christus niet voor iedereen geldt. Velen leren dat geloof in Christus een voorwaarde is om op te staan. Anderen geloven dat de doop en andere verordeningen voorwaarden zijn voor de opstanding.

Jakob onderwees echter duidelijk dat Christus 'dit [de verzoening] lijdt, opdat de opstanding tot alle mensen moge komen en *allen* op de grote oordeelsdag voor Hem zullen kunnen staan' (2 Ne. 9:22; cursivering toegevoegd). Moroni schreef er het volgende over: 'En door de verlossing van de mens, die door Jezus Christus kwam, (...) worden alle mensen verlost, (...) die een verlossing uit de eindeloze slaap teweegbrengt' (Morm. 9:13). Dit is een belangrijke bijdrage aan de begrippen gerechtigheid en barmhartigheid in de christelijke theologie.

3. *De verzoening van de Heer bracht een lichamelijke opstanding teweeg, niet slechts een geestelijke.* Velen geloven dat de opstanding van de mensheid niet geldt voor het stoffelijk lichaam. De teksten over dit onderwerp verschillen in de diverse Bijbelvertalingen. Bijvoorbeeld, in de NBG-vertaling van de Bijbel staat in Job 19:26 'Nadat mijn huid aldus geschon- den is, zal ik uit mijn vlees God aanschouwen', terwijl die tekst in de King James-vertaling van de Bijbel luidt 'After my skin worms destroy this body, yet in my flesh shall I see God' [vert.: 'Nadat de wormen dit lichaam vernietigd hebben, zal ik toch in mijn vlees God aanschouwen'].

In het Boek van Mormon bestaat over dit onderwerp geen verwarring. Jakob onderwees kort na de dood van zijn vader Lehi dat 'wij in het vlees God aanschouwen' (2 Ne. 9:4). Vele jaren later onderwees Amulek dat 'de dood van Christus (...) de banden van deze tijdelijke dood [zal] verbreken. (...) De geest en het lichaam zullen opnieuw in hun volmaakte gedaante worden herenigd; zowel ledematen als ge-

Kleine kinderen hebben geen bekering of doop nodig. Zij zijn levend in Christus.

(Zie Moroni 8:11-12.)

Jezus en de kinderen © Providence Lithograph

wrichten zullen tot hun eigen vorm worden hersteld' (Alma 11:42-43).

4. *Christus leed zo hevig dat er bloed uit al zijn poriën kwam.* Het Boek van Mormon verklaart een omstreden tekst uit het Nieuwe Testament over de mate en de aard van het lijden van Christus in de Hof van Getsemane: 'En Hij werd dodelijk bangst en bad des te vuriger. En zijn zweet werd als bloeddruppels, die op de aarde vielen' (Luc. 22:44).

Veel christenen concluderen hieruit dat zijn zweet met bloeddruppels vergeleken wordt, een figuurlijke uitleg dus. Die mensen geloven niet dat Jezus echt bloed zweette tijdens zijn lijden.

Koning Benjamin beschreef echter duidelijk wat de engel zei over het lijden dat Jezus zou ondergaan: 'Ziet, Hij zal verleidingen en lichaamspijn, honger, dorst en vermoeidheid doorstaan; ja, meer dan de mens kan verdragen, (...) want zie, uit iedere porie zal bloed komen, zo groot zal Zijn smart zijn voor de goddeloosheid en gruwelen van Zijn volk' (Mos. 3:7; cursivering toegevoegd).

5. *De verzoening van Christus moest aan de eisen der gerechtigheid voldoen.* Dit beginsel is algemeen bekend, maar toch wordt alleen in het Boek van Mormon duidelijk onderwezen dat de verzoening van de Heiland voldeed 'aan de eisen der gerechtigheid' (Mos.

15:9; zie ook Alma 42:15). Alma stelde de volgende vraag: 'Wat! Veronderstelt gij dat de barmhartigheid de gerechtigheid kan beroven? Ik zeg u: Neen, volstrekt niet' (Alma 42:25). Met andere woorden: om aan de eisen van de gerechtigheid te voldoen, offerde Jezus zichzelf op, zodat wij barmhartigheid kunnen krijgen als we zijn leerstellingen in praktijk brengen.

6. *De verzoening maakte net als de val van de mens onderdeel uit van een eeuwig plan.* Veel christenen denken dat de val een tragisch gebeuren is, en geloven dat Adam en Eva verdorven zondaars waren, waardoor de ver-

zoening nodig was om hun vergissing goed te maken. Deze uitleg is vanwege de onvolledigheid van de Bijbel op dit punt, wel te begrijpen.

Gelukkig wordt in het Boek van Mormon het verband tussen de val en de verzoening verklaard. Lehi gaf de volgende uitleg: 'Weldu, indien Adam niet had overtreden, zou hij (. . .) in de hof van Eden zijn gebleven. En alles, wat was geschapen had in dezelfde staat moeten blijven' – voor eeuwig. Daarom zouden Adam en Eva 'geen kinderen hebben gehad' (zie 2 Ne. 2:22-23). Hij legde ook uit dat er geen vreugde zou zijn geweest, omdat er geen verdriet zou zijn geweest; en geen rechtvaardigheid omdat er geen kwaad zou zijn geweest. Het eeuwige leven zou dus een onmogelijkheid zijn geweest (zie vss. 11-27).

De Heiland was dus al 'sedert de grondlegging der wereld', lang voor de val, voorbereid op zijn verlossende zending (Ether 3:14).

De val bracht een tegenstelling teweeg en gaf de gelegenheid om keuzen te doen; de verzoening van de Heiland stelt ons in staat om de keuzen te doen die tot het eeuwige leven leiden (zie 2 Ne. 2:27).

Nergens in de Bijbel staat dat de val van Adam en Eva, zowel als de verzoening van Christus, onderdeel uitmaken van een plan. In het Boek van Mormon daarentegen, staan veel uitdrukkingen zoals

*Als Adam niet had
overtreden, zou hij in de
hof van Eden zijn
gebleven. Alles had in
dezelfde staat moeten
blijven.*

(Zie 2 Nephi 2:22.)

'het plan van onze God' (2 Ne. 9:13), 'het plan der verlossing' (Alma 12:25), en 'het grote plan van gelukzaligheid' (Alma 42:8). De frase 'het plan van zaligheid' werd in de Schriften het eerst door Jarom gebruikt (Jarom 1:2).

7. *Zonder de verzoening van de Heiland zouden alle inwoners van de aarde in de macht van Satan vallen.* De macht die Satan over mannen en vrouwen kan uitoefenen, wordt in de Bijbel niet duidelijk behandeld, waardoor één van de doelen van de verzoening niet volledig wordt uitgelegd. Jakob onderwees echter het volgende: 'O, de wijsheid Gods! Zijn barmhartigheid en genade! Want ziet, indien het vlees niet meer zou opstaan, zouden onze geesten (. . .) worden onderworpen [aan] de duivel' (2 Ne. 9:8).

Mormon schreef de verklaring op van Abinadi over de macht die de duivel over de mensheid had omdat de val 'de oorzaak was, dat het ganse mensdom vleselijk, wellustig, duivelachtig werd, kennende het goed van het kwaad, en zich aan de duivel onderwierp' (Mos. 16:3). In de daaropvolgende verzen wordt verder verklaard dat de mens door de verzoening aan de heerschappij van de duivel kan ontsnappen (Mos. 16:4-12). □

(Wordt vervolgd)

Gilbert W. Scharffs is instituutsteleerkracht aan de University of Utah (Salt Lake City).

*Het wordt tijd voor een
frisse kijk op de boeiendste
leesstof die de mensheid
ooit heeft gekregen.*

DE BOEIENDSTE LEESSTOF

Robert K. Thomas

We zijn het er vaak wel over eens dat 'literatuur' interessant kan zijn – zelfs stimulerend – maar de Schriften, nee, die lezen we uit plichtsbesef. Daar zullen we nooit met zoveel plezier in lezen als in een moderne roman. Wanneer we een leesschema voor de Schriften opstellen, verwachten we over het algemeen niet dat we zo in de Schriften verdiept zullen raken dat we meer gaan lezen dan van tevoren was vastgesteld. Het is eerder zo dat we vooruitbladeren om te kijken hoeveel verzen het hoofdstuk van vandaag heeft, om vervolgens een diepe zucht te slaken als we zien dat het één van de langere hoofdstukken is.

Het wordt tijd voor een frisse kijk op de boeiendste leesstof die de mensheid in de vorm van de Schriften

heeft gekregen. Zij moeten indringend bestudeerd en geanalyseerd worden; er moet over gebeden en nagedacht worden. Alleen dan zullen we inzien hoe fijn en belangrijk ze zijn. Diepzinnige en lichte leesstof zijn onvergelijkbaar. De Schriften kunnen werkelijk beemoedigend en de moeite waard zijn, want we leren mensen kennen die zich, net als wij, moeten inspannen om de zin van hun leven te ontdekken. Wanneer we lezen, zijn we nooit zonder vrienden. Zij die reeds lang geleden gestorven zijn en uit verre landen komen, fluisteren hun boodschap tot onze geest en raken ons hart. Naarmate wij leren luisteren naar datgene waarin zij ons willen laten delen, zullen wij kunnen voldoen aan de verwachtingen die zij van ons hebben.

En het boeiendste van alles is dat we hen, die dezelfde doelen hebben als wij, leren kennen, echt *kennen*, en dat we delen in het lijden van hen die onverwachte kansen laten liggen.

Denk eens aan Chemish uit het boek *Omni*. Wanneer ik zijn jammerlijk korte bijdrage aan de platen van Nephí lees, denk ik aan alle kansen die ik zelf heb gemist omdat ik niet voorbereid was. Het is best mogelijk dat Chemish niet verwachtte dat hij de kans zou krijgen om te schrijven, want meestal werden de platen van vader op zoon overgedragen en niet van broer op broer. Hij lijkt alleen maar te willen zeggen dat hij zijn broer heeft zien schrijven en dat het nu zijn beurt is, omdat het hun opgedragen was. ('En ik eindig.') Ik voel dat hij me wel door elkaar zou willen schudden om uit te leggen dat hij er niet op voorbereid was, dat hij niet *verwachtte* dat hij ook iets zou moeten schrijven, en dan neem ik mij voor het voorbeeld van mijn vriend Chemish voldoende voor ogen te houden om altijd voorbereid te zijn op wat er van mij gevraagd wordt.

Ik word mij ook bewust van de energie van een man als Enos, wiens verslag vol staat met woorden die duidelijk een gevoel of handeling uitdrukken. Enos is één

'In mijn jeugd al werd ik door de volgende twee uitspraken over boeken sterk beïnvloed: 'Wees met boeken net zo kieskeurig als met vrienden, want je gewoonten en je karakter zullen door beide beïnvloed worden'; en 'Op een mens na is er niets zo schitterend als een goed boek'. Met heel mijn hart spoor ik alle jongelui aan om veel te lezen. Maar wil het lezen maximaal rendement opleveren dan moet je je boeken net zo zorgvuldig kiezen als je vrienden. Ik hoop dat we daarbij zullen bedenken dat als we een slutboek lezen, we daarvoor een goed boek moeten laten staan.'

PRESIDENT EZRA TAFT BENSON

van de weinige profeten uit de Schriften die ons vertelt hoe hij zich zal *voelen* wanneer hij in de tegenwoordigheid van God is – 'dan zal ik Zijn aangezicht met blijdschap zien'. Om de één of andere reden verwachten we dat ook van hem.

Misschien moeten we, wanneer we de Schriften echt *lezen*, eens nadenken over de strekking van de woorden die in Johannes 1:14 staan: 'Het Woord is vlees geworden en het heeft onder ons gewoond'. Wanneer wij onszelf zo kunnen oefenen dat we het vermogen ontwikkelen om het woord van God echt tot ons door te laten dringen, komt het werkelijk tot leven. De profeten gaan dan echt wat voor ons betekenen en we kunnen de Heiland vertrouwen als onze beste vriend. □

ANNA NADASDI

HAAR FAMILIEGESCHIEDENIS BEHOUDEN

Anna Nadasdi is altijd enthousiast wanneer zij tempelwerk doet. Iedereen die haar achtergrond kent, begrijpt dat enthousiasme.

Zuster Nadasdi werd in Hongarije geboren en in het oosters-orthodoxe geloof opgevoed. Haar vader had in zijn jonge jaren in de Verenigde Staten gewerkt en hij vertelde haar veel verhalen over dat verre 'land van belofte'.

Als jonge vrouw maakte zij tijdens de Tweede Wereldoorlog de invasie van haar land mee. Tijdens die gevaarlijke jaren droeg ze altijd haar familiegeschiedenis bij zich om aan de autoriteiten te kunnen bewijzen dat ze geen joodse was. De papieren bevatten meer

Verteld aan Blaine E. Anderson

dan honderd jaar familiegeschiedenis en ze droeg die, zorgvuldig verpakt, bij zich in een handtas van gevlochten maisbladeren.

Na de oorlog trouwde ze. Haar echtgenoot en zij besloten Hongarije te verlaten, maar zij kregen geen uitreisvisa. De enige manier om het land te verlaten was het oversteken van een mijnenveld dat bovendien bedekt was met prikkeldraad en bewaakt werd door soldaten in geschutstorens. Nadat ze er enige tijd over na hadden gedacht, kozen ze een nacht om de gevaarlijke reis te ondernemen. Tijdens hun angstige kruip-

'Eindelijk begreep ik waarom ik mijn familiegeschiedenis uit Hongarije had meegenomen.'

tocht door het mijnenveld verwachtten ze ieder moment te worden opgeblazen, vast te komen zitten in het prikkeldraad, of doodgeschoten te worden. 'De Heer moet ons wel geleid hebben,' zegt zuster Nadasdi, 'want we bereikten Oostenrijk in alle veiligheid. Alles wat we bij ons hadden, waren onze kleren – en mijn familiegeschiedenis. Hoewel die het kruipen over het mijnenveld nog moeilijker maakte dan het al was, had ik het gevoel dat ik mijn familiegeschiedenis mee moest nemen.'

Niet in staat om in de Verenigde Staten iemand te vinden die borg voor hen wilde staan, emigreerden ze naar Australië. Maar de herinnering aan de verhalen van haar vader bleef haar altijd bij.

Op een keer had zuster Nadasdi 's nachts een ongebruikelijke droom. Ze zag een prachtig gebouw met veel torens, dat omringd was door een prachtig gazon en bomen. Ze zag mensen die er gelukkig uitzagen het gebouw binnengaan en verlaten. Toen ze wakker werd, kon ze zich goed herinneren hoe het gebouw er uitzag, maar ze had geen idee wat het voor gebouw was of waar het zich bevond. Ze dacht vaak aan die droom en vroeg zich af wat het betekende.

In 1954 scheidde zuster Nadasdi van haar echtgenoot.

De jaren gingen voorbij en hoewel ze voldoening vond in haar werk als administratief ambtenaar van de regering, voelde zuster Nadasdi toch dat er iets belangrijks aan haar leven ontbrak. Toen dit gevoel sterker werd, besloot ze tot God te bidden.

Ze voelde zich eenzaam en wanhopig en ging naar een afgelegen plek waar ze haar smeekbeden tot de Heer richtte. Nadat ze de vele moeilijkheden in haar leven had opgenoemd, vroeg ze: 'Als er een andere manier van leven is, waarom laat U me die dan niet zien?'

Bijna onmiddellijk na haar gebed ontmoette ze twee zendelingen van de kerk die net het flatgebouw waar ze woonde, binnengingen. Nadat ze zich hadden voorgesteld en het doel van hun bezoek hadden uitgelegd, dacht zuster Nadasdi: Deze twee jongemannen waren al op weg naar mij toen ik met de Heer sprak. Zij zullen beslist een antwoord voor me hebben.

Zuster Nadasdi stond open voor de evangelieboodschap, maar vooral een foto van de Salt Lake-tempel greep haar aan. Ze herkende die als het prachtige gebouw uit haar droom. 'Als mijn stoel geen armleuningen had gehad,' zei ze later, 'zou ik op de grond zijn gevallen!' De zendelingen reageerden op haar enorme interesse door haar de leerstelling van tempelwerk voor zowel de levenden als de doden uit te leggen.

'Eindelijk begreep ik waarom ik mijn familiegeschiedenis uit Hongarije had meegenomen,' zegt ze. Tijdens het gesprek met de zendelingen wist ze dat ze lid zou worden van de kerk en dat ze eens naar Salt Lake City zou gaan om voor haarzelf en haar familieleden tempelwerk te doen.

Zuster Nadasdi werd *inderdaad* gedoopt, en ze ondernam ook de lange reis van Australië naar Salt Lake City om haar eigen tempelverordeningen, en die van haar familieleden, te verrichten.

Toen ze in 1983 met pensioen ging, verhuisde ze, na een bezoek aan haar geboorteland Hongarije, naar Salt Lake City om in het huis van de Heer, waarvan ze lang geleden had gedroomd, te kunnen werken. □

IK BLIJF WEL EEN UURTJE

Robert K. Rey

Ik heb lang gedacht dat enthousiasme voor het evangelie iets was voor nieuwe bekeerlingen en pas teruggekeerde zendelingen. Het evangelie was waar, maar het leefde niet voor mij. Het duurde enkele jaren voordat ik leerde dat het doen leven van het evangelie inhoudt dat we de tweede mijl gaan – proberen iets voor anderen te doen en onszelf vergeten.

Vijf jaar was ik inactief. Toen ik besloot om weer actief te worden, stortte ik me met heel mijn hart op het naleven van het evangelie.

Maar na enige tijd raakte ik teleurgesteld. Sommige leden die ik kende waren geen ideaal voorbeeld van een christelijk leven. Anderen waren laks in hun werk. Ik begon het gevoel te krijgen dat een rein, christelijk leven geen realistisch doel was.

Na mijn studie was ik nog steeds actief in de kerk, maar ik was mij langzamerhand meer met mijn loopbaan gaan bezighouden. Naar de kerk gaan leek steeds meer een ritueel, een gewoonte. Het evangelie was niet de bron van mijn grootste voldoening.

Op een dag kwam de gedachte bij mij op: ik kende de waarheid, maar leefde er niet naar!

Ik begon meer moeite te doen om de sabbatdag te heiligen. Ik probeerde mijn roeping groot te maken, de conferentietoespraken te lezen, en de repetities van het wijkoor bij te wonen. Als huisonderwijzer hielp ik mijn gezinnen tussen de bezoeken waar ik kon, maar zelfs deze inspanningen gaven mij geen geestelijker gevoel. Ik vroeg me af of ik dat ooit zou krijgen.

Toen deed ik iets anders.

In de priesterschapsvergadering werd bekendgemaakt dat een echtpaar hulp nodig had bij hun verhuizing. Gewoonlijk reageerde ik niet op zulke bekendmakingen. Ik kende de mensen toch niet en dacht dat

hun vrienden en familie wel zouden helpen. Ik had ook een zwaar rooster op school en moest veel studeren. Maar deze keer besloot ik te helpen.

Op de afgesproken dag fietste ik naar hun huis. Ik voelde me niet op mijn gemak, en wilde niet dat ze zouden denken dat ik probeerde te laten zien wat een 'brave jongen' ik was. Toen ik naar binnen liep en de stapels dozen zag die naar de vrachtwagen buiten moesten worden gebracht, zonk het enthousiasme mij in de schoenen. Ik blijf wel een uurtje, zei ik tegen mezelf, dan doe ik toch mijn plicht.

Hoewel ik het nog steeds raar vond om mensen te helpen die praktisch vreemd voor mij waren, begon ik dozen naar de vrachtwagen te dragen.

Toen gebeurde er een klein wonder. Ik begon plezier te krijgen in dit werk. Ik 'vergat mezelf' terwijl ik hun hielp en bleef de hele middag – tot de vrachtwagen helemaal vol was.

Bezweet maar voldaan reed ik naar huis.

De volgende morgen werd ik om vier uur met een opgewonden gevoel wakker. Waarom? Omdat ik iets had gedaan wat ik niet had hoeven doen. En dat was een heerlijk gevoel!

'Ik wou dat ik me steeds zo kon voelen,' dacht ik. Ik had een van de algemene autoriteiten eens horen zeggen dat hij zijn goede en slechte dagen had, zoals iedereen. Alleen had hij geleerd om profijt te trekken van zijn goede dagen. Ik besloot ook profijt te trekken van de mijne. Ik stond op, knielde, en stortte mijn hart uit voor mijn Hemelse Vader. Ik begon een warme gloed te voelen en liet mijn tranen de vrije loop. Eindelijk proefde ik de vruchten van mijn pogingen om het evangelie beter na te leven.

De beloningen van de wereld leken weinig waard,

vergeleken met de vrede en de vreugde die ik voelde. Ik wist dat ik nu in overeenstemming met de wil van de Heer leefde. Ik had geleerd waar het in het evangelie om gaat: anderen liefhebben en dienen. Niets vervult ons van zo'n blijvende voldoening als het levend water van het evangelie van Jezus Christus. □

Robert K. Rey woont in de Wijk West Bountiful 6, Ring West Bountiful Utah.

Ouderling Carlos E. Asay, president van het Gebied Europa

Uren en tijden

Er staat geschreven: 'Alles heeft zijn uur en ieder ding onder de hemel zijn tijd' (Pred. 3:1). Onder de tijden die de prediker opnoemde waren de volgende tegenstellingen:

- * Een tijd om te planten en een tijd om te (oogsten).
- * Een tijd om te wenen en een tijd om te lachen.
- * Een tijd om te scheuren en een tijd om dicht te naaien.
- * Een tijd om te zwijgen en een tijd om te spreken (zie Pred. 3:1-8).

Zulke tegenstellingen herinneren ons eraan dat verandering het aroma van het leven is. Zonder de winter verliest de zomer enigszins haar charme; zonder arbeid wordt het spel niet ten volde gewaardeerd; en dit geldt voor alle uren en tijden die God ons gegeven heeft die het leven zo interessant en aangenaam maken.

Van de gebiedsresident

Gepaste vakantie

Tijd om op te bouwen

De prediker verwees naar een tijd die op ons allemaal van toepassing is nu Europa zich middenin de vakantie-tijd bevindt. Ik spreek over de 'tijd om op te bouwen'.

Iedereen heeft zijn 'ups' en 'downs' — zijn momenten van spanning en momenten van ontspanning. De druk van het leven kan soms wel heel erg hoog stijgen, zelfs tot ontplofingsgevaar. En als we niet de nodige ontspanning vinden voor deze druk, kunnen er ernstige lichamelijke, mentale en geestelijke gevolgen uit voortvloeien.

Ja, we hebben onze wekelijkse verlichting die wij de sabbat noemen. Dat zijn de dagen van rust die ons door het 'werkjaar' loodsen. Maar periodiek hebben we een langere rustperiode nodig, een tijd waarin wij lichamen en geestelijk kunnen bijtanken. Zo'n rusttijd noemen wij vakantie.

Waarschuwend woord

Wij verheugen ons in de vakantietijd. Wij hopen en bidden dat alle heiligen in de gelegenheid zijn een vakantie te houden die hen verfrist en opbouwt. Ter-

zelfdertijd willen wij een waarschuwend woord laten klinken. Wij zijn bang dat sommige heiligen tijdens hun vakantie de wegen van de wereld volgen en veel pleziertjes nalopen, maar God een tijdje vergeten. Tot hen zeggen wij met klem: vergeet God en zijn goedheid niet, noch het evangelie, maar betrek deze zaken in uw vakantieplannen. Als dat niet gedaan wordt, zal de vakantie het lichaam en de ziel niet opbouwen, maar aantasten.

Tips

Het is opmerkelijk dat Christus zich zo nu en dan terugtrok uit de menigte om zich te verkwikken. Zijn 'tijden' in de woestijn, op zee, of in Getsemane gaven Hem de kans om te bidden, te overdenken en zijn Vader om meer kennis en kracht te vragen, zodat Hij zijn zending in de sterfelijkheid kon vervullen. Behoren onze 'tijden van verkwikking', ofwel onze vakanties, niet hetzelfde effect op ons te hebben? (Zie Matt. 4:1-11; 14:22-33; 26:36-46.)

Hierna volgen tien vakantietips die u kunt overwegen. Door deze tips op te volgen kunt u van de tijden van verkwikking en opbouw genieten die deel

behoren uit te maken van elke vakantie.

1. Vraag anderen uw taken in wijk of ring waar te nemen tijdens uw afwezigheid. Laat geen klas of taken onbeheerd achter.

2. Probeer elke zondag de kerk te bezoeken in de streek waar u verblijft. U kunt het adres van de kerk en de vergadertijden het beste opzoeken vóór u op vakantie gaat.

3. Zie erop toe dat het gezinsgebed en de gezinsavond worden gehouden.

4. Reserveer tijd voor schriftstudie. Er zijn maar weinig dingen meer verkwikkend voor het lichaam en opbouwend voor de geest dan het lezen van de Schriften op een rustige plek.

5. Denk er altijd aan wie u bent, wat u vertegenwoordigt en zorg ervoor dat u een voorbeeld van rechtschapenheid bent. Aldoe kan u een Boek van Mormon plaatsen, een verwijzing voor de zendingen bemachtigen, of werken aan een ander zendingsdoel.

6. Bezoek een tempel als u in de buurt komt. Reserveer tijd voor een dienst of een

Vervolg op blz. 20

Marilyn J. Lasater, Colleen W. Asay, Helene Ringger

Van de gebiedsvertegenwoordigsters van de algemene besturen

Aan het zelfbeeld van onze kinderen werken

De maanden september en oktober staan weer voor de deur - en dat is de tijd dat het kinderprogramma in de avondmaalsdienst 'Ik ben een kind van God' wordt gehouden. Alle jeugdwerk-kinderen behoren daar aan deel te nemen. Wij hopen dat de kinderen zich in de afgelopen maanden bewust zijn geworden - door de lessen en liedjes - van het hoofdthema van dit geweldige programma, en zich dat in de maanden die ons nog resten meer en meer bewust zullen worden, opdat zij voorbereid zullen zijn op hun presentaties.

Het doel van het programma is het zelfbeeld van ieder kind te verbeteren door het te onderwijzen dat wij kinderen van God zijn en dat onze Hemelse Vader en Jezus Christus van ons houden.

Voordat u de kinderen daarbij ten volle behulp-

zaam kan zijn, is het van belang dat u een goed zelfbeeld van uzelf hebt en positief staat tegenover uw roeping in het jeugdwerk. Hoe u over uzelf denkt zal van directe invloed zijn op het zelfbeeld van het kind en dit zal op zijn beurt alle andere aspecten van zijn leven beïnvloeden. Bijna alle andere behoeften komen op de tweede plaats. Positieve gevoelens komen grotendeels voort uit hechte relaties en ervaringen met belangrijke mensen in hun leven, zoals familieleden, vrienden, buren, kerkleiders en leerkrachten.

Jezus heeft gezegd: 'Een nieuw gebod geef Ik u, dat gij elkander liefhebt; gelijk Ik u liefgehad heb, dat gij ook elkander liefhebt' (Joh. 13:34).

Jeugdwerklerkrachten behoren alle kinderen in hun klas lief te hebben, niet alleen de kinderen die makke-

lijk lief te hebben zijn. Het kan soms moeilijk zijn om lief te zijn voor hen die uw les ondermijnen en de kantes eraf lopen. Onze taak is om een positief zelfbeeld in het kind te ontwikkelen.

Jeugdwerkleiders en leerkrachten kunnen heel veel doen aan het zelfbeeld van het kind. Zij kunnen een goed voorbeeld voor de kinderen zijn door vertrouwen in zichzelf te hebben en dat te tonen, door vriendelijk te zijn, zeker te zijn in hun relatie met de kinderen en de tijd te nemen om ieder kind liefde te tonen.

Met de volgende ideeën kunnen jeugdwerkleiders en -leerkrachten het zelfbeeld van ieder kind verbeteren:

1. Voelt ieder kind zich geliefd en aanvaard?
2. Noem ik ieder kind bij zijn naam?
3. Weet ik iets over de interesses, hobby's, prestaties en belangrijke gebeurtenissen van ieder kind?
4. Gebruik ik mijn kennis van ieder kind in mijn relatie tot hem?
5. Behandel ik elk kind beleefd en met respect?
6. Help ik ieder kind een goed gevoel te hebben over zijn inspanningen en prestaties?
7. Help ik ieder kind in te zien dat wat zij doen belangrijk is voor de klas?
8. Houd ik rekening met de inbreng van ieder kind in de klas?
9. Let ik erop dat alle kinderen de kans krijgen een zondag klaspresident, begroeter of hulpleerkracht te zijn?

10. Geef ik ieder kind in de klas de kans zijn getuigenis te geven?

11. Aanvaard ik ieder kind, ongeacht zijn gedrag?

12. Prijs ik de kinderen zoveel mogelijk?

13. Ben ik altijd vrolijk en glimlach ik altijd?

14. Laat ik de kinderen zelfstandig werken, waardoor zij onafhankelijk worden, zelfvertrouwen en een goed zelfbeeld krijgen?

15. Laat ik ieder kind weten dat hij uniek is, en bijzondere gaven en talenten heeft waar hij anderen in behoort te laten delen?

16. Moedig ik ieder kind aan anderen te helpen?

17. Luister ik met mijn hart en mijn verstand?

18. Vergeet ik niet dat gevoelens zich niet laten dwingen?

19. Sluiten mijn verwachtingen van het kind aan bij zijn ontwikkelingsfase en behoeften?

20. Schat ik de inspanningen van ieder kind op waarde?

21. Spreek ik alleen maar positief over het kind?

22. Zeg ik 'Ik hou van je' met mijn hart?

Er is geen belangrijkere roeping in de kerk van de Heer dan te dienen in het jeugdwerk en de gezinnen te helpen bij de ontwikkeling van de toekomstige leiders. Moge u gezegend worden bij de presentatie van het kinderprogramma en in uw roeping in het jeugdwerk.

Colleen W. Asay
Helene Ringger
Marilyn J. Lasater

Historische dag voor de kerk in Nederland

Reorganisatie van de ringen Den Haag en Utrecht resulteert in de Ring Apeldoorn

Bert Niessink

Zondag 14 mei zal in de annalen van de Nederlandse kerkgeschiedenis bijgeschreven worden als een bijzondere dag. Niet alleen was het Pinksteren en moederdag, ook stonden de heiligen stil bij de herstelling van het Aäronisch priesterschap die op 15 mei 1829 plaatsvond aan de oever van de Susquahanna bij Harmony (Pennsylvania). En alsof dat nog niet

genoeg was, werd er in de lage landen tevens een derde ring georganiseerd.

Deze derde ring, de Ring Apeldoorn Nederland, is ontstaan uit de ringen Den Haag en Utrecht die hierdoor een flink stuk kleiner zijn geworden.

De reorganisatie vond plaats onder leiding van ouderling Jacob de Jager, lid van het Eerste Quorum der Zeventig, en ouderling

Ouderling Jacob de Jager aan het woord in Den Haag.

J. Paul Jongkees, regionale vertegenwoordiger in Nederland en Vlaanderen. Beide broeders hebben

een kolossaal karwei geklaard. Drie dagen lang spraken zij met tientallen broeders om daarna onder gebed te beslissen wie er voor de presiderende functies moesten worden geroepen. En de Heer sprak in hun gedachten en hart en maakte bekend wie de president van elke ring moest zijn.

Zij riepen broeder Max van der Put (Nijmegen) als ringpresident van de Ring Apeldoorn met als eerste raadgever broeder Richard Scholte (Apeldoorn) en als tweede raadgever broeder Auke Aukema (Groningen).

Voor de Ring Utrecht riepen zij broeder Henk Verneis (Dordrecht) met als eerste raadgever broeder Aad 't Hoen (Rotterdam-Zuid) en als tweede raadgever broeder Henk van Dam (Utrecht).

Het presidium van de Ring Apeldoorn: (v.l.n.r.) Richard Scholte, Max van der Put en Auke Aukema.

Het presidium van de Ring Utrecht: (v.l.n.r.) Henk van Dam, Henk Vernes en Aad 't Hoen.

Broeder Jack van Oudheusden (Den Haag) bleef president van de Ring Den Haag met broeder John Jansen (Haarlem) als eerste raadgever en broeder Han Hogervorst (Den Haag) als tweede raadgever. [Tussen haakjes staat de unit waaruit de desbetreffende broeder komt.]

Deze beslissingen werden in drie achtereenvolgende ringconferenties ter steunverlening aan de leden voorgelegd. Op zaterdagavond in Den Haag, op zondagmorgen in Apeldoorn, en op zondagmiddag in Rotterdam-Noord. De leden stunden deze voorstellen eensgezind.

De drie ringpresidenten waren unaniem van mening dat de organisatie van de derde ring een grote stap vooruit is. 'Het zal een betere en meer intensieve begeleiding van de leiders

en leden mogelijk maken. Alles is nu wat beter te overzien', liet president Vernes weten, die vóór zijn roeping als president van de Ring Utrecht drie jaar werkzaam was als raadgever in het presidium van de Ring Den Haag. President Van Oudheusden merkte op dat 'deze stap inhoudt dat er groei inzet. Dit is een duidelijke aanzet tot een vierde en vijfde ring in de nabije toekomst. Wel zullen we allemaal deze kar moeten trekken. Iedereen moet bereid zijn om te dienen, omdat er meer broeders en zusters nodig zullen zijn om alle functies te bezetten.' President Van der Put, die werd ontheven als president van de Ring Utrecht, maar vervolgens werd geroepen als president van de Ring Apeldoorn, merkte op dat 'we voor een hernieuwde uitdaging in

Nederland staan. En dat is ons land te overspoelen met

het Boek van Mormon. Dan zal de groei pas echt doorzetten.'

Broeder De Jager was sinds 1976, toen hij geroepen werd als algemene autoriteit, niet meer in ons land geweest. Hij genoot zichtbaar van zijn contact met de heiligen en wist zonder veel problemen de lachers op zijn hand te krijgen. Hij was onder de indruk van de geestelijke groei die de leden in de afgelopen dertien jaar hadden door-gemaakt.

De toespraak die hij in de drie conferenties uitsprak had als thema de vervolmaking van de heiligen. Hij besprak het fundament van de vervolmaking van de mens uitvoerig en door-

De keus is aan ons

Op de tafel naast elkaar
liggen het Boek van Mormon en de tv-gids klaar.

De één is beduimd, en wordt gelezen met plezier.
Nee, niet 't Boek van Mormon, maar Televizier.

Men bladert wat in de ander en wat leest men dan?
Ach, wat maakt het ook uit, zet de tv maar an!

Voor 't woord van God is helaas weinig tijd,
een vers hier en daar, vóór men zich ter ruste vlijt.

Uitgeput, niet door ernstige studie van de Schriftuur,
maar van 't beeldbuis kijken tot 't late uur.

Ik zeg u, 's mensen eeuwig heil en zielevreë
vindt men in het Boek van Mormon, niet op tv.

Vrienden, dit is mijn getuigenis tot u,
In een sfeer van liefde in de vergadering van nu.

*Uit het Engels, aangepast door ouderling Jacob de Jager.
Het gedicht is van een lid uit St. Louis (Missouri).*

spekte dit met geestige anekdotes en goede raad voor de heiligen, waarbij hij de leden waarschuwde voor het roltrapsyndroom. Hij zei: 'Er zijn leden die na hun doop het idee hebben dat zij op een roltrap zijn gestapt die hen zonder slag of stoot naar de hemel brengt. Niets is minder waar! In plaats daarvan komen wij voor een ladder te staan die wij zelf zullen moeten beklimmen.'

Ook ging hij in op de zending van de Schriften. Deze is, zo legde hij uit, drieledig: (1) *Ervoor zorgen dat de Schriften in de handen van de mensen komen*. Dat betekent dat elk lid een exemplaar heeft van de vier standaardwerken van de kerk in zijn of haar eigen taal voor persoonlijk dagelijks gebruik. (2) *Ervoor zorgen dat de mensen de Schriften bestuderen*. Dat betekent dat ze gehoorzaam zijn en hun tijd willen offeren om werkelijk de openbaringen van de Heer te

Het presidium van de Ring Den Haag: (v.l.n.r.) John Jansen, Jack van Oudheusden en Han Hoogervorst.

leren kennen. (3) *Ervoor zorgen dat de Geest des Heren in het hart van de mensen komt..* Dat betekent dat ze allemaal geheiligd en volmaakt zullen worden en dat ze daardoor allemaal de spiritualiteit en volmaaktheid zullen ontvangen die

vereist zijn om terug te kunnen keren naar hun Hemelse Vader. Ter afsluiting van zijn betoeg droeg broeder De Jager een gedicht voor dat op de linkerbladzijde is afgedrukt.

Deze ringsplitsing was met recht een grote en his-

torische stap voor de kerk in Nederland en een toepasselijke prelude tot de regionale conferentie die op 20 mei in het kerkgebouw te Rotterdam-Noord (voor priesterschapsleiders) en op 21 mei 1989 in Breda werd gehouden. ■

Het fundament van de vervorming van de mens

(1) Openbaring

Openbaring via profeten en andere priesterschapsleiders accepteren en persoonlijke openbaring nastreven.

(2) De Schriften

De leer en geboden in de Schriften onderzoeken en gehoorzamen.

(3) Het heilige priesterschap

Elke man die de normen van de kerk naleeft moet de eed en het verbond van het Melchizedeks priesterschap ontvangen en eren.

(4) De heilige verordeningen

Alle heilige verordeningen ontvangen en getrouw zijn aan de verbonden die gesloten worden (inclusief de hogere verbonden van de tempel)

(5) De ontwikkeling van persoonlijke gaven en talenten
De goddelijke gaven ontwikkelen om anderen te onderwijzen, te sterken en te dienen.

(6) Het onderhouden van de geboden van God
De geboden van God onderhouden en in geloof tot het einde toe volharderen..

Leiders prediken fundamentele beginselen

3027 aanwezigen in zondagmorgenbijeenkomst regionale conferentie

Bert Niessink

Zondagmorgenbijeenkomst

Terwijl Nederland op de zonnige 21ste mei massaal de koelte opzocht van zee en plas, togen de heiligen der laatste dagen naar het Turfschip in Breda. Daar hadden zij alle reden toe, omdat zij zouden worden toegesproken door twee leden van de Raad der Twaalf: ouderling Howard W. Hunter, president van de Twaalf, en ouderling Boyd K. Packer, alsmede ouderling Jacob de Jager, lid van het Eerste Quorum der Zeventig, en ouderling John R. Lasater, lid van het Tweede Quorum der Zeventig en raadgever in het gebieds-presidium, die vlak voor deze conferentie geroepen was als president van het Gebied Noord-Amerika-Zuidoost.

Maar de leden van de kerk waren niet uitsluitend gekomen om naar de raadgevingen van hun leiders te luisteren. Zij waren ook gekomen om elkaar te ontmoeten en vriendschapsbanden aan te halen.

Klokslag elf uur zaten de aanwezigen evenwel in de zaal, hun ogen gericht op het podium, waarop de algemene autoriteiten hadden plaatsgenomen.

Het hoor dat voor deze gelegenheid in het leven was geroepen, zong alsof het even in de hemel was.

V.l.n.r.: Ouderling Boyd K. Packer, ouderling Jacob de Jager en President Howard W. Hunter.

Het vertolkte ondermeer 'Zingt de Here een nieuw lied', een door broeder Frans Heijdemann gecomponeerde lofzang.

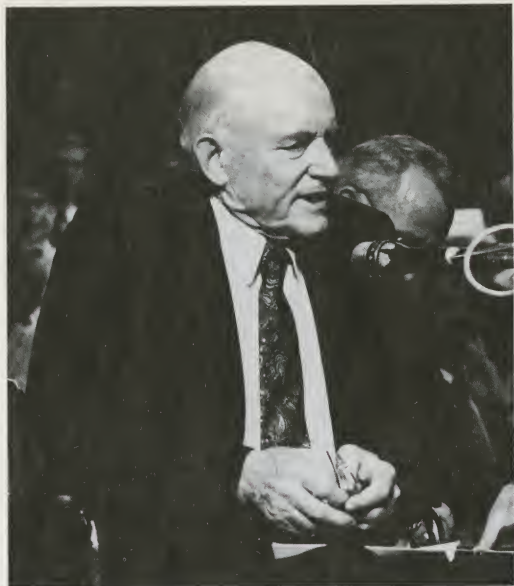
Evenals in de vier uur durende priesterschapsleidersvergadering die een dag eerder in het kerkgebouw in Rotterdam-Noord was gehouden, was het al gauw duidelijk dat de leden van de Raad der Twaalf niet gekomen waren om nieuwe of schokkende leerstellingen te verkondigen, maar om de leden te wijzen op de fundamentele beginselen van het evangelie: liefde en

begrip voor de medemens, steun aan leiders, gehoorzaamheid, dankbaarheid, het belang van gebed. Er viel veel te leren en te genieten voor de aandachtige luisteraar die uit de voorbeelden en verhalen, waarin de autoriteiten hun boodschap verpakten, de eeuwige waarheden wist te destilleren.

Zuster De Jager was de eerste van de rij sprekers en spreeksters. Zij sprak over de vele gaven die ons gegeven zijn, in het bijzonder de gave van vredelievendheid. Zij zei: 'Wij behoren vrede-

stichters te zijn. Als er iemand bij ons thuis komt, dan behoort hij te voelen dat er vrede heerst en te zien dat we elkaar goed behandelen. Als men dat ziet en voelt, dan is dat van meer waarde dan alles wat wij zouden zeggen.'

Vervolgens sprak haar man, ouderling De Jager, die deze bijeenkomst tevens leidde. Hij sprak op de hem bekende wijze, luchtig en gevat. 'Het volgende is voor ons van belang en noodzakelijk,' zei hij, '(1) De Heer dienen zonder vrees. (2) Eerst het koninkrijk

President Hunter van de Raad der Twaalf.

Gods zoeken. (3) De Schriften bestuderen. (4) Leren in alles geduldig te zijn. (5) Leren geestelijk te zijn. (6) Leren een verbondsvolk te zijn.'

Zuster Lasater stelde vast dat wij één zijn in Gods koninkrijk, ondanks het feit dat Europa vele talen en tradities heeft. Zij gaf een goedvol getuigenis.

Daarna was de beurt aan

ouderling Lasater. Hij ging dieper in op Moroni 10:32 en was van mening dat aan de zinsnede 'Ja, komt tot Christus' het woord 'volledig' kon worden toegevoegd. Hij zei: 'Volgens mij zal deze toevoeging de bedoeling van Moroni verduidelijken: "Ja, komt volledig tot Christus", dat is werkelijk wat er van ons verlangd wordt.'

Broeder Richard Hunter, de zoon van president Hunter, vertelde een ervaring die hij had met een jongetje dat vier muizen gevangen had om aan zijn kat te voeren. Hij vond dit zo zielig dat hij ze van het jongetje kocht en ze weer terug in het veld zette. De moraal: hij deed iets voor de muizen wat ze niet zelf konden doen. Dat is ook de

boodschap van het evangelie. Er is een Verlosser die ons heeft gekocht, opdat wij kunnen leven.

Na Richard Hunter sprak zuster Packer. Zij vertelde dat zij de geest van geloof voelde die de leden uitstraalden, en dat zij zich verbonden voelde met de leden.

Vervolgens sprak ouderling Packer. Hij vertelde een verhaal over zijn zoon die eigenwijs was en op eigen houtje een wild paard wilde temmen. Het paard was sterker dan hij en hij kon ternaauwernood aan de dood ontsnappen. Ouderling Packer kon zijn zoon toen een wijze les leren. Hij zei tegen zijn zoon: 'Op louter eigen kracht zul je het paard nooit kunnen intomen. Het zal altijd sterker dan jij blijven. Het zal alleen lukken als je bepaalde beginselen opvolgt. Een jaar later luisterde het paard wel.' Ouderling Packer besloot met deze wijze raad: 'Als u iets wilt overwinnen, moet u gehoorzaam zijn aan de beginselen van het evangelie.'

President Hunter was de slotspreker van deze bijeenkomst. President Hunter, die aan een rolstoel gekluisterd is, opende zijn toespraak met de woorden:

Het koor in Breda.

'Wilt u gaan staan? U kunt staan. Ik niet. Ik zou graag willen staan.' Hij sprak over dankbaarheid en haalde het bijbelverhaal aan van de 10 melaatsen van wie er, na genezen te zijn door de Heiland, maar één terugkeerde om Hem te bedanken. 'Wij zijn een bevoorrecht volk. Wij hebben veel om dankbaar voor te zijn. Maar we tonen onze dankbaarheid niet altijd. Waarom uiten we onze dankbaarheid niet tegen anderen? Dankbaarheid is een deugd die ons gelukkig maakt', aldus president Hunter.

Priesterschapsleidersbijeenkomst

Het was een machtig gezicht: de voltallige leiderschap van de drie Nederlandse ringen en het Vlaamse district bijeen te zien in de bijeenkomst voor priesterschapsleiders die, voorafgaand aan de algemene bijeenkomst op zondag, werd gehouden in het kerkgebouw van Rotterdam-Noord. De broeders zetten zich schrap voor vier uur

Ouderling Packer, vertaald door Coen Heijdemann.

instructie, de vier uur die, zoals ouderling Packer in zijn inleidende woorden had voorspeld, omvlogen. Waarbij vermeld dient te worden dat de verfrissing halverwege de bijeenkomst, uitstekend verzorgd door de ZHV van de Ring Utrecht en de Wijk Rotterdam-Noord, daartoe zeker zal

hebben bijgedragen.

En waarom vloog de tijd om? Omdat de Geest des Heren in rijke mate aanwezig was en het een genot was om aan de voeten van de dienstknechten des Heren onderwezen te worden. Ouderling Packer maakte duidelijk dat die Geest aanwezig was, niet alleen om-

dat hij en president Hunter er waren, maar net zozeer omdat de priesterschapsleiders er waren.

Onderstaand vindt u een collage van de belangrijkste uitspraken.

Ouderling Packer: 'Mij werd onlangs gevraagd hoe het met president Benson

De priesterschapsleiders in Rotterdam-Noord.

Ouderling Lasater, vertaald door Jack van Oudheusden.

gaat. Ik antwoordde dat het zeer goed met hem gaat. Hij wordt in augustus 90. U zult begrijpen dat hij niet veel kracht meer heeft. Toch doet hij wat hij kan. Hij vergadert nog elke week met de Raad der Twaalf en geeft leiding aan het werk. Toen ik dit geantwoord had werd mij de vraag gesteld: "Waarmee kan ik president Benson helpen?" Na hier over nagedacht te hebben, antwoordde ik: "Schrap uzelf van ons zornlijstje!"

President Hunter: 'Onlangs was ik in het Heilige Land. Wij zagen daar herders met hun kudden schapen. De herder jaagt de schapen niet voor zich uit. Hij loopt voorop en zij volgen hem. Hij kent ze bij

naam. Er is een goede geest en sfeer. De schapen worden zijn vrienden en volgen hem. Als ik nadenk over de beginselen van leiderschap dan weet ik dat het eerste beginsel is: een goed voorbeeld zijn. Een goede leider is geen heerser, geen meester, maar een dienaar. Hij is vriendelijk en liefdevol. Hij respecteert de gevoelens van anderen. Wij moeten zo onderwijzen dat de mensen ontvankelijk zijn en zich willen verbeteren.'

Ouderling Packer: 'China zal over twee of drie jaar, of wanneer de Heer dat wil, zijn grenzen openstellen. Daar zullen wij veel aandacht aan moeten besteden. (...) De kerk in Nederland is volwassen. Het is niet nodig dat wij hier steeds komen.

U heeft alles wat nodig is om de kerk in Nederland en België te leiden.'

Ouderling De Jager: 'Het is van belang dat wij de Heer verslag uitbrengen van wat wij die dag hebben gedaan met ons priesterschap. Dat doen wij in ons avondgebed. Wij zijn verantwoordingschuldig aan de Heer.'

President Hunter:

'Denkt u niet dat het tijd wordt dat u de taak van de voltijszendingen overneemt? Het wordt tijd dat u zelf gaat onderwijzen en begeleiden.'

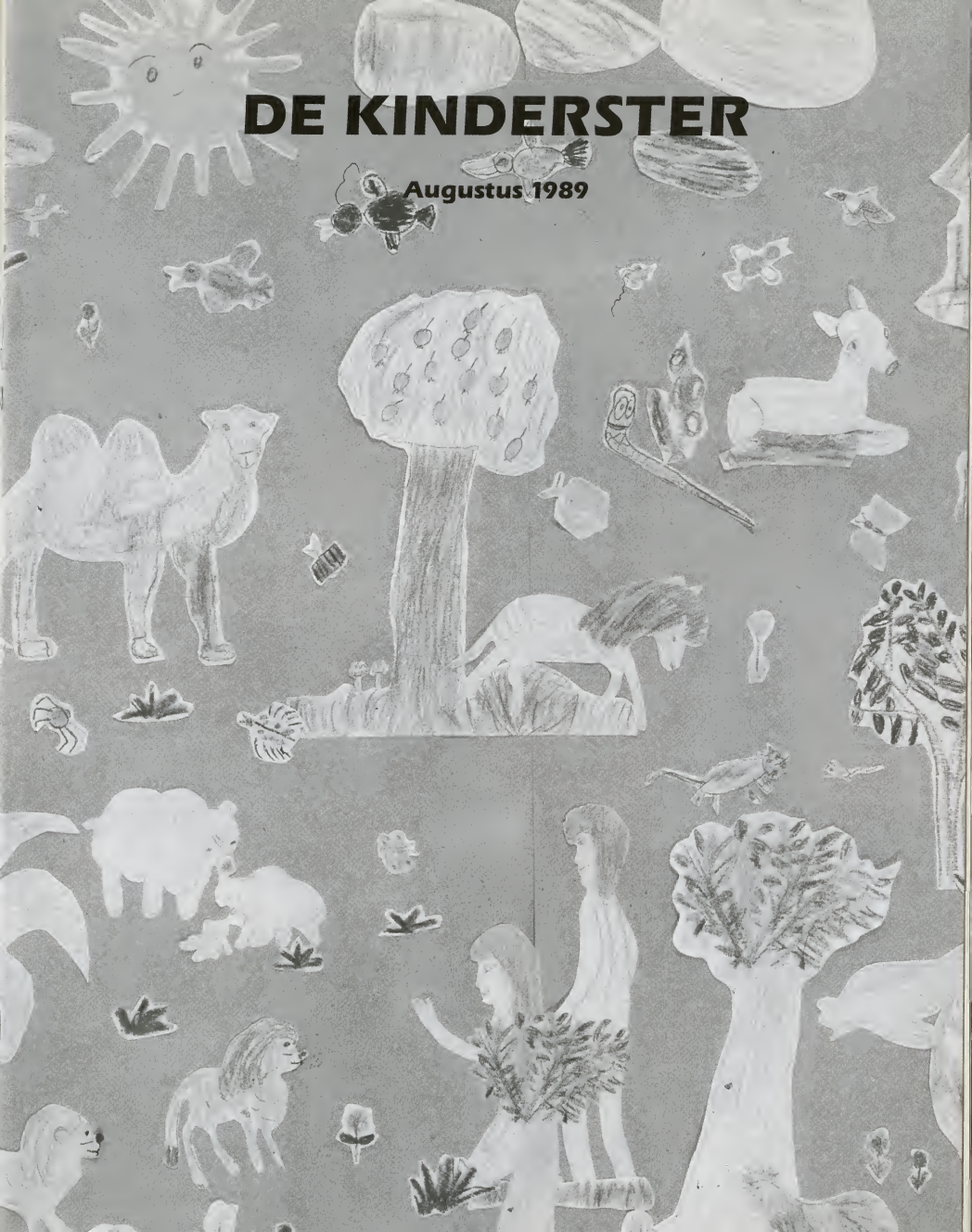
Ouderling Lasater: 'De zoons van Mosiah waren dienstknechten van de Heer. Uit Alma 17:2-3 kunnen wij leren hoe zij dienstknechten werden. Zij hadden kennis van de waarheid. Zij hadden een gezond verstand. Zij hadden de Schriften ijverig onderzocht. Zij hadden gebeden en gevast. Daarom hadden zij de geest der profetie en de geest der openbaring. Dit is een voorbeeld dat wij kunnen volgen.'

Ouderling Packer: 'Stel u voor dat ik op de evenaar stond en een lint legde om de aarde. Weet u hoelang dat lint zou zijn? Ongeveer 40.000 km. Als dat lint de eeuwigheid voorstelde en ik daarop de sterfelijkheid zou moeten aangeven, dan zou ik het fijnst mogelijke potlood nemen en een uiterst klein streepje plaatsen, dat toch nog te dik zou zijn om de sterfelijkheid aan te geven. Wij zijn gewend in

*Stel uzelf de vraag:
wat voor kerk zou dit
zijn als iedereen zo was
als ik?*

DE KINDERSTER

Augustus 1989

CREATIVE VRIENDEN IN HET NIEUWS

Iida Maribel Martinez Padilla (5 jaar)
uit San Pedro Sula (Honduras).

Marisol Maurelli uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië) is elf jaar. Ze wil graag eens een goede zending worden. Ze houdt van zingen en dansen, van schaatzen en turnen.

Maxeuler Lopes Abrão e Silva uit Anápolis in Goiás (Brazilië) is zes jaar. Hij houdt van zwemmen, muziek en het Boek van Mormon lezen.

Vanesa Duete uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië) is elf jaar. Ze houdt van muziek en dansen en groet jullie: 'De Heer zegene al mijn vriendjes over de hele wereld.'

Loretta Tuominen uit Masku (Finland) is acht jaar. Ze houdt van dieren, sport graag en verzamelt stickers.

Ariadne Abrão e Silva uit Anápolis in Goiás (Brazilië) is tien jaar. Zij houdt van pianospelen en zingen. Bovendien leest ze het Boek van Mormon graag.

Gabriel Ubaldo Caillet Bois uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië), gaat graag naar de kerk om naar het evangelie te luisteren. Hij speelt graag racketbal en houdt van fietsen.

Fabiana de Souza Pe-trucci uit João Pessoa in Paraíba (Brazilië) is acht jaar. Ze is graag buiten en plukt vaak bloemen en fruit op haar opa's boerderij. Ze leest ook graag in de Schriften.

Beatta Tuominen uit Masku (Finland) is zeven jaar. Ze houdt van poezen en speelt graag met poppen.

Iida Maribel Marti-nez Padilla uit San Pedro Sula (Honduras) is vijf jaar. Zij leidt graag de gezin-savond en speelt vaak met haar twee kleine zusjes.

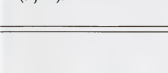

Ariadne Abrão da Silva (10 jaar) uit Anápolis in Goiás (Brazilië). (Haar tekening gaat over Enos.)

Nestor Moises Berto-latto uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië) is acht jaar. Hij voet-balt graag en hij heeft drie zusjes: Griselda Isabel (11 jaar), Jorge-lina Beatriz (7 jaar) en Claudia Giselda (5 jaar).

Erika Adriana Mar-tinez Padilla uit San Pedro Sula (Honduras) is twee jaar. Zij zingt graag lofzangen op de gezinsavond en is erg eerbiedig tij-dens het gezins-gebed.

Jeugdwerkkinderen van de Gemeente Bischofswerda (Duitse Democratische Republiek) hebben de 'Hof van Eden'-plaat gemaakt die deze maand op de voorpagina en in 'Veel plezier!' staat. Deze kinderen horen bij de Ring Freiberg, in het gebied waar drie jaar geleden een tempel werd ingewijd. Ze vinden het jeugdwerk fijn en luisteren graag naar de verhalen uit de Schriften. En ze zijn goede vrienden.

Hallo! Wij willen ook graag jouw foto en tekening in 'Vrienden in het nieuws' of 'Onze creatieve vrienden' plaatsen. Stuur ons je foto en/of je tekening met je naam, leeftijd en land. Vertel er iets over jezelf bij en stuur het naar dit adres: Kerkelijk Vertaalbureau, Postbus 224, NL-3430 AE Nieuwegein. Om organisatorische redenen kan het meer dan zes maanden duren voordat de gekozen foto's en tekeningen in *De Ster* verschijnen. De vermelde leeftijden zijn die, welke op de foto's en de tekeningen geschreven waren. Het spijt ons, maar foto's en tekeningen kunnen niet worden teruggestuurd.

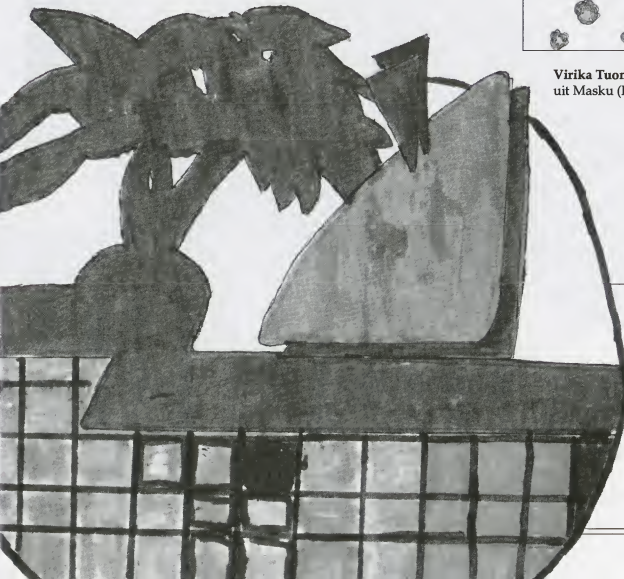
Renata Gavioli uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië).

Maxeuler Lopes Abrão e Silva (6 jaar) uit Anápolis in Goiás (Brazilië). (Hij heeft een tekening gemaakt van Jezus die de kinderen zegent.)

Virika Tuominen (5 jaar) uit Masku (Finland).

Julieta Malvina Gavioli (4 jaar) uit Carcaraña in Santa Fé (Argentinië).

MIJN GEBED WERD BEANTWOORD

Kiko Candattan, zoals verteld aan Teri Jenks

Toen de twee jongedames voor het eerst bij ons aanklopten, wist ik niet wat ik ervan moest denken. Ze noemden zich 'zusters' en zeiden dat ze zendingen waren van een kerk met een lange naam die ik niet kon onthouden. Ik had nog nooit van die kerk gehoord, en ik vond ook niet dat ze er uitzagen als zendingen. De zendingen die ik van andere kerken kende, waren oudere mannen en vrouwen. Ze letten niet erg op ons, omdat we nog maar kinderen waren – al was ik al bijna tien jaar, en zeiden sommige mensen dat ik een jongeman was.

Mijn moeder vroeg de zendingen binnen te komen, en ze vertelden ons een verhaal over een jongen die Joseph Smith heette en die een visioen kreeg, net als de profeten in de verhalen uit de Bijbel. Toen Joseph zeventien was, bad hij op een avond, en een engel die Moroni heette kwam bij hem. De engel vertelde hem over gouden platen die in een heuvel waren verborgen. De engel zei Joseph waar hij de platen moest zoeken en wat hij ermee moest doen. Stel je voor dat er een engel bij je kwam om je te vertellen over een geheime bergplaats met echte gouden platen! Het klonk als een prachtig avontuur. Ik wilde graag meer over die gouden platen te weten komen.

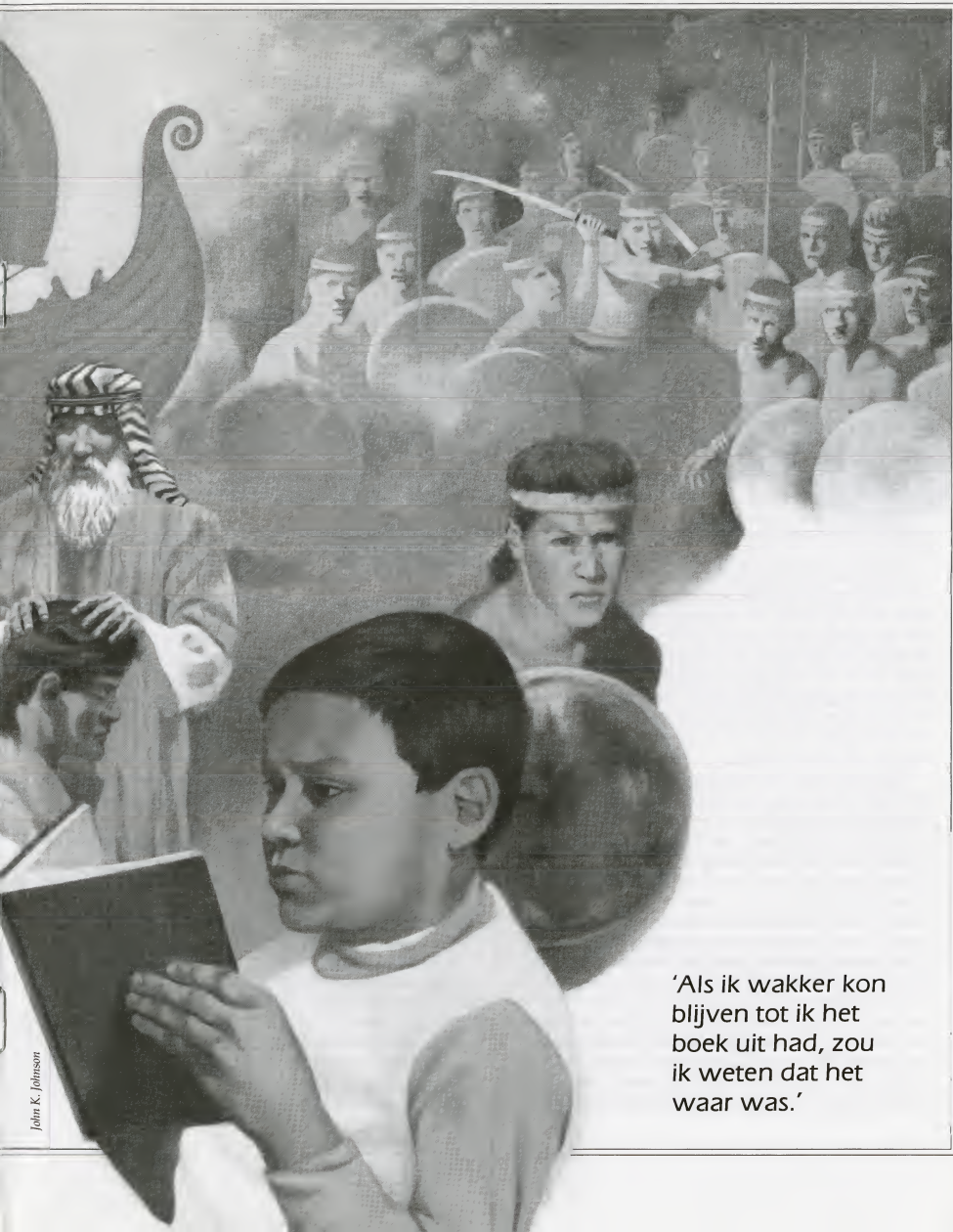
De zusters lieten ons een boek zien. Ze zeiden dat het een vertaling was van de platen, waar oude letters op stonden. God had Joseph de macht gegeven om de letters te vertalen in een taal die wij konden begrijpen. Dit gebeurde allemaal in de Verenig-

de Staten, maar de zusters zeiden dat het boek voor iedereen was, ook voor de mensen die in Brazilië woonden, zoals wij. Ze lieten het boek bij ons achter en zeiden dat we het moesten lezen, en dat we moesten bidden over wat we lazen. Moeder nam het boek aan en vroeg hun op een andere dag terug te komen.

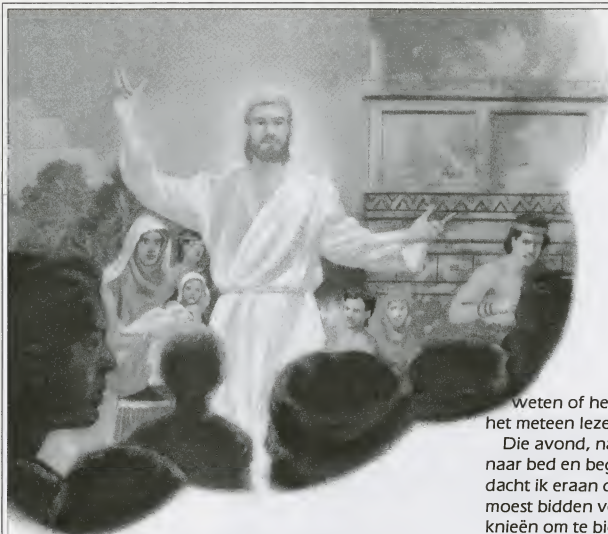
Zendingen van andere kerken waren al eerder bij ons thuis geweest, dus ik dacht niet veel meer aan het boek of aan de zusters. Meestal, na een stuk of wat lange gesprekken die ik niet kon volgen, kwamen de zendingen niet meer en zei moeder tegen mij dat ze niet geloofde wat ze haar leerden. Ik dacht dat hetzelfde zou gebeuren met deze twee zusters, al vond ik ze wel aardig.

Maar deze zusters bleven terugkomen. En iedere keer dat ze ons dingen leerden, zei moeder dat ze geloofde in wat ze vertelden en wilde dat ze haar meer zouden leren. Ik begon hen elke keer aardiger te vinden, en ik was al net zo blij om ze te zien als mijn broertje en zusje. De zusters gaven lessen die ik kon begrijpen en stelden me vragen waar ik antwoord op kon geven. Ze wilden zelfs dat wij hun vragen zouden stellen als we iets niet begrepen. Daarna gingen we allemaal samen spelletjes doen. De zusters zeiden dat ik *lindo* was met mijn gladde bruine haar en grote bruine ogen. Ik werd rood,

'Als ik wakker kon
blijven tot ik het
boek uit had, zou
ik weten dat het
waar was.'

want er waren niet veel mensen die zeiden dat ik knap was.

Al gauw gingen we naar de kerk en deden we van alles met de kinderen in het jeugdwerk. Mijn leraars was erg aardig, en ze vroeg me zelfs of ik een van de wijzen uit het oosten wilde zijn in het *fiesta de Natal*, het kerstspel. Ze vroegen mijn broertje en zusje om in het koor mee te zingen. Ik las in de Bijbel over de geboorte van Jezus, om mijn rol uit het hoofd te leren. De *reis magos* [de drie wijzen] waren belangrijke mannen en ik was blij om de rol van een van die drie te spelen.

Omstreeks deze tijd vroegen de zusters ons of we gedoopt wilden worden. Toen ik er met moeder over praatte, zei ze dat ze erover had gebeden, en dat ze wist dat het waar was wat de zusters ons leerden, en dat ze voelde dat de kerk goed was. Ze wist dat het Boek van Mormon van God kwam en ze wilde dat ik dat ook zou weten. Als ik bad over wat de zusters ons geleerd hadden, kreeg ik een fijn gevoel, maar ik was er nog niet zeker van of ik een goed genoeg getuigenis van het Boek van Mormon had.

Op een dag brachten de zusters ons *uma surpresa* – een verrassing, die mij en mijn zusje en broertje zou helpen om te weten of het Boek van Mormon waar was. Het was een verhalenboek met plaatjes in kleur, die de verhalen van de profeten in het Boek van Mormon lieten zien. Dit is mijn kans om te

weten of het waar is of niet, dacht ik. Ik wilde het meteen lezen.

Die avond, nadat de zusters weg waren, ging ik naar bed en begon het verhalenboek te lezen. Toen dacht ik eraan dat de zusters hadden gezegd dat ik moest bidden voor ik het ging lezen. Ik ging op mijn knieën om te bidden en vroeg mijn Hemelse Vader om me te laten weten of het Boek van Mormon waar is. Ik zei dat ik, als ik wakker kon blijven tot ik het boek uit had, zou weten dat het waar was. Toen begon ik met lezen, en de grote reis van Lehi en zijn familie over het water in de *barca* [het schip] vond ik heel spannend, en ook de oorlogen tussen de mensen in het land. Ik vond het fijn om te lezen over de 2000 *juvovens guerreiros* – de jonge krijgers die streden voor hun familie. Ik wenste dat ik een van hun was. Voor ik het wist had ik het boek uit. En ik was niet eens moe.

Toen wist ik dat het Boek van Mormon waar was en dat alles wat de zusters ons leerden, goed was. Maar het fijnste was dat ik wist dat mijn Hemelse Vader zoveel van mij hield dat hij mijn gebed beantwoordde. Nu wist ik dat Hij, als ik zijn geboden gehoorzaamde, antwoord zou geven op mijn geboden. Ik was klaar om gedoopt te worden.

Moeder en ik maakten ons klaar voor onze doop. Mijn broertje en zusje waren nog te jong om gedoopt te worden, maar ze keken opgewonden uit naar hun eigen doop. Toen de ouderling mij doopte en ik uit het water kwam, was ik trots en opgewonden om een nieuw lid te zijn van De Kerk van Jezus Christus van de Heiligen der Laatste Dagen – een naam die ik nooit zou vergeten. □

Kiko en zijn moeder werden in december 1986 gedoopt. Ze zijn lid van de Wijk Curitiba 5, Ring Curitiba Oost in Brazilië.

TIENDE

VERHALEN UIT DE LEER EN VERBONDEN

Toen Joseph Smith zijn Hemelse Vader in juli 1838 vroeg de heiligen te vertellen hoeveel Hij van ze verwachtte, kreeg hij een openbaring over de wet van tiende. Joseph kreeg te horen dat de heiligen één tiende deel moesten betalen van alles wat ze hadden (zie LV 64:23; LV 119). Volgens de Bijbel beroven de heiligen God als ze geen tiende betalen (zie Mal. 3:8-9).

In de beginperiode van de kerk betaalden de heiligen op veel verschillende manieren tiende.

Ze gaven niet alleen een tiende deel van het geld dat zij verdienden (één dubbelte van iedere gulden), maar ze gaven ook een tiende deel van hun graan, hooi, kippen, melk en groente.

Ons tiendegeld wordt gebruikt voor het bouwen van tempels en voor zendingswerk. Tiendegeld wordt ook gebruikt om eten en kleren te kopen voor arme leden van de kerk. En het wordt gebruikt om de mensen te helpen die al hun tijd aan het werk van de Heer geven.

We moeten onze tiende betalen om het waardig te zijn het priesterschap te ontvangen en naar de tempel te gaan. Onze Hemelse Vader heeft ons veel fijne zegeningen beloofd als we de wet van tiende gehoorzamen.

Maar het hoeven niet altijd zegeningen in geld te zijn. Een waar gebeurd verhaal over iemand die Edward Stokes Rich heette, laat zien welke zegeningen we kunnen krijgen als we onze tiende betalen.

Edward Stokes Rich ging werken toen hij twaalf was. Omdat hij geen vader had, moest hij geld verdienen voor zijn huisgenoten. Hij werkte 's nachts

voor een krant. Het geld dat hij verdiende gaf hij altijd meteen aan zijn moeder. Zij nam er de tiende vanaf en Edward gaf die aan de bisschop.

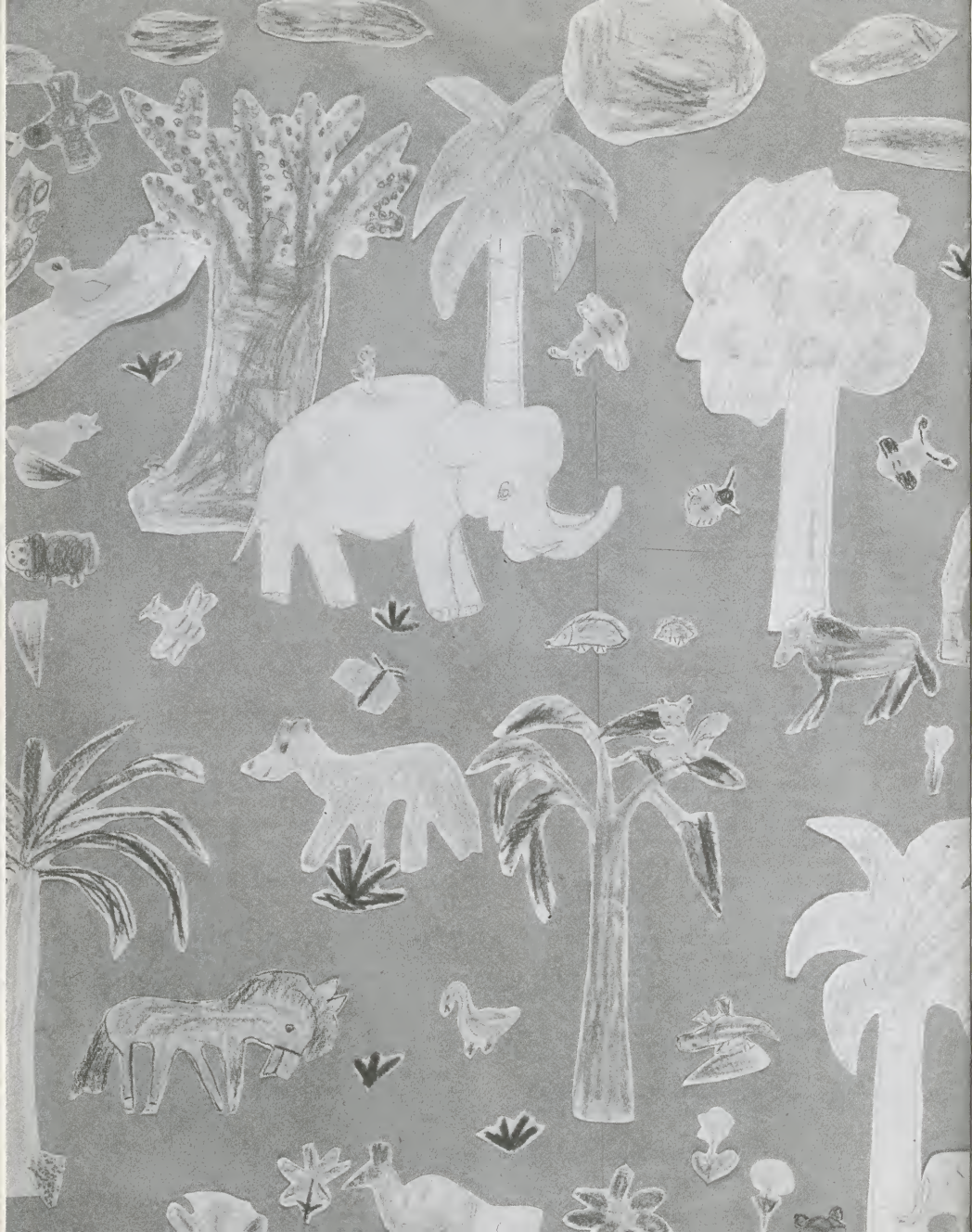
Op een keer zei zijn moeder: 'Edward, ik weet dat je geen jas hebt en dat je iedere nacht heel ver naar en van je werk moet lopen. Nu het al winter wordt, zal het erg koud zijn wanneer je om vier of vijf uur 's morgens naar huis loopt. Daarom zal ik je je tiendegeld geven, zodat je je tiende kunt betalen of een jas kunt kopen. Dat mag je zelf beslissen.'

Hij deed precies wat zij van hem verwachtte. Later schreef Edward erover:

'Ik pakte het geld aan, rende meteen naar het huis van de bisschop en betaalde de tiende.'

Een week later kwam zijn tante Mary op bezoek. Zij nam een jas mee waar één van haar zonen uit-gegroeid was. Die paste Edward precies en 'het was een betere jas dan hij zelf had kunnen kopen'. Edward schreef later dat hij van die dag af vrijgevig was in het betalen van zijn tiende en andere gaven aan de kerk. (Zie Carol Rich Brown, 'De tiendejas', *De Ster*, december 1982.)

Er zijn veel verhalen die laten zien welke zegeningen door het onderhouden van de wet van tiende komen. Door dit gebod te gehoorzamen, kunnen we veel zegeningen krijgen van de Heer. In de Bijbel deed de Heer Maleachi een belofte: 'Brengt de gehele tiende naar de voorraadkamer (. . .) beproeft Mij toch daarmede, zegt de Here der heirscharen, of Ik dan niet voor u *de vensters van de hemel zal openen en zegen in overvloed over u uitgieten!*' (Mal. 3:10; cursivering toegevoegd). □

*Maak van uw huis een
hemel, en de hemel zal
uw thuis zijn.*

termen van begin en einde te denken. De eeuwigheid heeft begin noch einde.'

Ouderling De Jager: 'President Kimball gaf mij eens deze opdracht: "Zeg de mensen dat de tempel in de eerste plaats voor de levenden is. Van alle leden sinds 1830 heeft slechts 25 procent zijn begiftiging ontvangen. Nu er 43 tempels zijn

moet dit toch zeker beter geworden zijn. Nee hoor. Van de zeven miljoen leden die nu leven is slechts 33 procent door de tempel geweest.'

President Hunter: 'Het evangelie moet door ons aan de hele wereld worden gepredikt. We spreken er vaak over hoe blij we zijn dat wij het evangelie heb-

ben, maar waarom geven we dat dan niet aan anderen door? President David O. McKay heeft gezegd dat ieder lid een zending behoort te zijn. Als we het evangelie aan de hele wereld willen geven, moeten we er allemaal aan meewerken.'

Ouderling Packer: 'Wat voor man bent u thuis? Een veeleisende tiran of een tederere man? Als we de heiligen willen vervolmaken, kunnen we het beste bij ons zelf beginnen, thuis. Lankmoedigheid, ongeveinsde liefde, dat is de juiste manier.'

President Hunter: 'Liefde begint thuis. De gezinsband is eeuwig. We moeten er alles aan doen om ons gezin sterk te maken. Moge de

Heer u zegenen met zijn rijkste zegen. God leeft. Moge wij toch oren hebben om te horen en geloof om te volgen, dan zouden we nog veel meer zegeningen ontvangen.'

Deze regionale conferentie was een hoogtepunt in de geschiedenis van de kerk in Nederland en België. De bijeenkomst in Breda was de best bezochte vergadering van heiligen der laatste dagen in Nederland en Vlaanderen aller tijden. De raad die werd gegeven was geïnspireerd. Het was het woord des Heren. Er werd gezegd wat de Heiland zou hebben gezegd als Hij persoonlijk aanwezig was geweest. Het is aan ons deze raadgevingen ter harte te nemen en in ons leven te verweven. ■

*Het mannenkoor
in
Rotterdam-Noord*

'Kom tot Christus' door de zending van de kerk

Een verslag van de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers, gehouden in Salt Lake City op 31 maart 1989

In de jaarlijkse instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers, die op vrijdag 31 maart j.l. werd gehouden, werd opnieuw veel aandacht geschonken aan hoe de leden 'tot Christus kunnen komen door de zending van de kerk'.

'Vandaag,' zei president Howard W. Hunter, die de bijeenkomst leidde, 'behandelen we geen nieuwe zaken, maar leggen wij hernieuwde nadruk op datgene wat wij al eerder hebben onderwezen.'

President Ezra Taft Benson woonde de bijeenkomst bij, die werd gehou-

den in het auditorium van het hoofdkantoor van de kerk. De bijeenkomst gaat elk jaar vooraf aan de aprilconferentie om de regionale vertegenwoordigers te instrueren die vanuit alle delen van de wereld naar Salt Lake City reizen.

Spreekers in de bijeenkomst waren: president Gordon B. Hinckley, eerste raadgever in het Eerste Presidium; president Thomas S. Monson, tweede raadgever in het Eerste Presidium; en president Hunter, president van de Raad der Twaalf.

Verder namen er leden

van de Raad der Twaalf aan deel die zitting hebben in de drie leidinggevende raden van de kerk: voor familiegeschiedenis en tempelwerk, voor het zendingswerk en voor de priesterschap.

Namens deze raden spraken onder andere ouderling Boyd K. Packer, ouderling Marvin J. Ashton, ouderling L. Tom Perry, ouderling James E. Faust en ouderling Neal A. Maxwell. De adviezen van deze broeders vindt u op blz. 14 tot en met 19.

Zij spraken over tempelbezoek, heractivering, bekring en actief houden, hulp-

verlening van quorum- en groepsleiders van de Melchizedekse priesterschap, en groei door middel van priesterschapsquorumcomités.

De organisatie van zulke comités (zie de kaart op bladzijde 17 voor een voorstel tot organisatie van comités overeenkomstig de zending van de kerk) geeft priesterschapsdragers de kans betrokken te zijn bij zinvol dienstbetoon.

Bovendien werd nadruk gelegd op de erkenning van het ondersteunende werk van de hulporganisaties, in het bijzonder jeugdwerk, jonge-vrouwen en ZHV.

'Begeleid de bekeerlingen, bekummer u om de alleenstaanden en de minderactieven'

President Hinckley

Begeleid bekeerlingen en bekummer u in liefde om leden die minder actief zijn geworden, was het thema van president Gordon B. Hinckley's toespraak in de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers.

President Hinckley verklaarde dat het van belang is dat de alleenstaanden van de kerk de uitdaging van verantwoordelijkheid en de

beloning van waardering wordt gegeven.

'In het algemeen gesproken,' zei president Hinckley, 'is er hogere activiteit [in de kerk] dan we in meer dan een halve eeuw hebben gehad, niettegenstaande het feit dat we nu ook in de afgelegen gebieden van de wereld zijn.

'We hebben alle redenen om vertrouwen te hebben in de toekomst, maar elke bekeerling die afdaalt is een tragische gebeurtenis. Ieder lid

dat inactief wordt, moet ons grote zorgen baren. De Heer liet de negenennegentig achter om het verloren schaap te zoeken. Zijn zorg voor de afgedwaalde was zo groot, dat Hij het tot thema van een van zijn lessen maakte.

'Wij moeten de leiders en leden van de kerk voortdurend wijzen op de enorme plicht die zij hebben om hen die tot de kerk toetreden op liefdevolle wijze te begeleiden en zich in liefde te bekommeren om hen die om de een of andere reden de schaduw van inactiviteit verliezen.'

Sprekend over de alleen-

staanden van de kerk merkte president Hinckley op dat een derde van de volwassen leden alleenstaand is. 'Het zijn er zoveel en hun problemen zo groot dat wij ze niet naast ons neer kunnen leggen.'

President Hinckley gaf het advies niet alle alleenstaanden over één kam te scheren: 'Het zijn individuen, mannen en vrouwen, zoons en dochters van God. Zij zijn niet één pot nat, geen eenheidsworst', zei hij. 'Alleen omdat zij niet getrouwd zijn, maakt hen dat niet anders dan anderen. We hebben allemaal behoefte aan geluk, liefde

schenken en liefde ontvangen. Wat dat betreft zijn we allemaal gelijk.

'Er is geen vervanging,' zo verklaarde president Hinkley, 'voor waardering en liefde. Zonder deze twee grote zegeningen heeft het leven weinig betekenis. Dat is de reden dat zoveel mensen die wij als alleenstaand classificeren zich ellendig, overbodig en van weinig waarde voelen.'

Over de alleenstaanden van gevorderde leeftijd die nooit getrouwd zijn, zei president Hinkley: 'In het hart van velen van hen is er grote eenzaamheid, groten-deels afge schermd voor de rest van ons. Toch zullen de kerkleiders zich er bewust van moeten zijn.

'Deze mensen willen geen medelijden. Zij willen behandeld worden als de gelijke van anderen, zij willen dezelfde mogelijkheden en uitdagingen hebben. Zij willen niet bestempeld worden als unieke en eigenaardige mensen die er jammer genoeg buiten vallen. Zij hebben grote talenten en enorme capaciteiten. Zij kunnen heel veel goeds doen. De meesten hebben de volwassenheid en het inzicht, zij hebben de training en de ervaring.'

Over alleenstaande ouders in de kerk zei president Hinkley dat zij 'een zware last meedragen in hun strijd tegen de dagelijkse perikelen die het opvoeden van kinderen met zich meebrengt, en om aan hun behoeften te kunnen voldoen. Dit is een zware taak.'

President Hinkley merk-

te op: 'Om hen te kunnen helpen is het van groot belang dat de Geest des Heren wordt gezocht. Maar het is veel beter dat we te veel helpen dan dat we veronachtzamen. 'Mijn bede aan u is,' zei president Hinkley tegen de regionale vertegenwoordigers, 'dat u

Liefde is de katalysator die de heractivering stimuleert

President Monson

In zijn toespraak in de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers zei president Thomas S. Monson dat de volgende vraag vaak gesteld wordt: 'Wat is het grootste probleem waar de kerk nu over gesteld wordt?'

Deze vraag heeft geen pasklaar antwoord, zei president Monson. 'Mijn gedachten gaan echter uit naar de tragische verliezen die onder de jongemannen plaatsvinden op het Aäronisch-priesterschapspad en de gevolgen van zulke verliezen in het leven van zovelen. Als een jongen afdwaaft, dwaalt er een toekomstige zending af, verwaagt er een tempelhuwelijk, en schaaft zich iemand bij het toenemende aantal toekomstige ouderlingen.' President Monson vervolgte: 'Dit probleem moet aandacht krijgen en wel nu.' De bisschop, zei hij, heeft geen grotere verantwoordelijkheid dan de Aäronische priesterschap van de wijk te presideren.

Hij zei dat hij als bisschop

dit opneemt met de bishoppen en ringpresidenten om er op toe te zien dat de alleenstaanden er niet alleen voor zullen staan wanneer wij de macht en de mogelijkheden, de middelen en de gewilligheid hebben om hen van dienst te zijn en te helpen.' □

eens op zondagmorgen naar een garage was gegaan en daar een van zijn AP-jongens vond die zich verstopt had in de smeerkuil. De activiteit van de jongen steeg nadien dramatisch. Het gezin van de jongen verhuisde. Twee jaar later ontving bisschop Monson een uitnodiging voor de afscheidsdienst van de jongen die een zending ging vervullen. In zijn toespraak zei de jongen dat het keerpunt in zijn leven was toen zijn bisschop hem in de smeerkuil vond en aan hem de toezegging ontlokte om de priesterschapvergadering bij te wonen.

'Deze ervaring heeft mij veel geleerd,' zei president Monson. 'Ik leerde dat onderwijs niet altijd vanaf het spreekgestoelte plaatsvindt, noch altijd in het leslokaal. Het kan zelfs in een smeerkuil op zondagmorgen.'

President Monson sprak toen over een tweede uitdaging, het 'immer toenemende aantal' toekomstige ouderlingen.

'Hun ziel is waardevol en hun toekomst kan er goed uitzien,' vervolgde presi-

dent Monson. 'Soms lijkt het erop dat de inspanningen om te heractiveren zinloos zijn en dan kan de ontmoediging toeslaan.' Hij zei dat liefde 'het ingrediënt is dat het meest nodig is als katalysator om de heractivering in de kerk te stimuleren.'

President Monson zei dat hij tijdens de conferenties die hij in de 25 jaar dat hij algemene autoriteit is, heeft bijgewoond, vier factoren heeft gerangschikt die hebben bijgedragen tot succes in heractivering: het werk werd op wijkniveau gedaan, de bisschop was erbij betrokken, er was inspirerend onderwijs, en er werd veel aandacht besteed aan kleine groepen.

Over het werk op wijkniveau zei president Monson: 'Het is belangrijk dat deze broeders en hun vrouw samenkomen als groep in een enigszins bekende omgeving. Het kerkgebouw waar hun kinderen werden gezegend, waar zij op het toneel hebben gestaan, is ideaal. Een nieuwe omgeving, onbekende gezichten en vrees voor het onbekende kan vooruitgang tegengaan en de beste plannen in de kiem smoren.'

Hij zei dat de betrokkenheid van de bisschop zeer gewenst is, omdat het merendeel van de toekomstige ouderlingen een ambt in het Aäronisch priesterschap draagt en onder de verantwoording van de bisschop valt.

'Misschien is de uitnodiging die u een toekomstige ouderling geeft om een klas

bij te wonen of deel te nemen aan een vergadering de belangrijkste betrokkenheid die u kunt verschaffen,' gaf hij in overweging.

Wat inspirerend onderwijs betreft, haalde president Monson een uitspraak aan van ouderling Mark E. Petersen, eens lid van de Raad der Twaalf, dat als in minder-actieve broeders een getuigenis kan worden ontlooid, hun terugkeer snel en zeker zou zijn.

Over de vierde richtlijn zei president Monson dat

een ordelijke manier van werken, waarbij gepoogd wordt een paar broeders tegelijk tot activiteit te brengen in het algemeen meer succes afwerpt.

Daarna ging hij over op meer stoffelijke zaken en drong erbij de regionale vertegenwoordigers op aan de wet van vasten te onderwijzen en nadruk te leggen op de beginselen van zelfredzaamheid, vlijt en nijverheid, en de noodzaak om te werken voor de hulp die ontvangen wordt. □

Hernieuwde nadruk, geen nieuwe programma's

President Hunter

De algemene autoriteiten zijn dankbaar voor de respons van de regionale vertegenwoordigers op de opdracht die zij twee jaar geleden kregen, zei president Howard W. Hunter in de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers. Toen was het thema van de presentaties tijdens de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers de zending van de kerk, aldus president Hunter.

'Bij die gelegenheid spraken wij de hoop uit dat de regionale vertegenwoordigers de zending van de kerk in de ringen en wijken zouden onderwijzen, zodat alle leden, actief en minder-actief, er mee bekend zouden raken. Wij zijn dankbaar dat u zich zo goed van deze taak gekweten heeft.'

Verwijzend naar de satel-

lietuitzending van juni 1987, getiteld 'De zending van de kerk volbrengen' [in Nederland en België op video uitgebracht], zei president Hunter dat er toen 11 essentiële punten waren benadrukt waardoor de zending van de kerk kon worden volbracht.

'De eerste (...) van deze punten [was dat] er geen nieuwe programma's, geen nieuwe organisaties, of nieuwe vergaderingen nodig waren. Wat nodig is, is een nieuwe houding ten opzichte van en een hernieuwde nadruk op de zending van de kerk.

'De beschikbare middelen van de Melchizedekse priesterschap moeten meer en beter gebruikt worden', adviseerde president Hunter. 'De nadruk op MP-quorumcomités (...) is niet nieuw. De raad om quorumcomités in het leven te roepen is al een tijd geleden gegeven en

wij zullen u tonen hoe deze comités beter georganiseerd kunnen worden om de zending van de kerk te volbrengen. De inspiratie en flexibiliteit van de plaatselijke leiders zal bij de organisatie van de quorumcomités leiden tot de gewenste benadering. Geheractiveerde leden en nieuwe leden behoren direct een passende taak te krijgen. Goed georganiseerde quorumcomités kunnen veel van de last wegnemen die nu op de schouders van de bisschoppen rust en kunnen een grote steun zijn voor de quorum- en groepsleiders van de Melchizedekse priesterschapquorums.'

President Hunter drong er bij de regionale vertegenwoordigers ook op aan 'het woord te blijven bedienen aan de schapen die nog maar kort geleden de veilige schaapskooi van de Meester zijn binnengegaan. Sta niet toe dat zij veronachtzaamd

Flexibele benadering van organisatie comités

De kaart op de volgende bladzijde is een voorstel tot de organisatie van quorum- en groepscomités overeenkomstig de zending van de kerk.

De quorum- of groepsleiding is verantwoordelijk voor alle fasen van het werk, maar er kunnen comités georganiseerd worden in drie categorieën met een lid van het presidium of de groepsleiding verantwoordelijk voor een categorie. Elke categorie kan verdeeld worden in subcomités vol-

worden en afdwalen. Om met de woorden van de Heiland te spreken: '[Blijf] het woord [...] bedienen en gij [zult] het middel [...] zijn om hun zaligheid te brengen.'

President Hunter gaf de regionale vertegenwoordigers de raad meer nadruk te leggen op de roeping en aanstelling van de quorumleiders van de Melchizedekse priesterschap (zie het kader op bladzijde 18). 'Wij zijn van mening dat het werk voorspoedig zal gaan als de Melchizedekse-priesterschapsleiders meer erkenning krijgen in hun respectieve roepingen', legde president Hunter uit. Tevens merkte hij op dat het trainen van deze leiders belangrijk is. 'Quorum- en groepsleiders van de Melchizedekse priesterschap zullen ontstaan en de verantwoording aanvaarden die hen toebehoort, als zij goed getraind worden.' □

gens de behoeften en omstandigheden van het quorum of de groep.

Alle quorumleden, ongeacht hun activiteitspeil in de kerk, kunnen gevraagd worden plaats te nemen in een comité. Quorum- of groepsleiders behoren de behoeften en talenten van hun leden goed te overwegen.

Flexibiliteit en initiatieven ter plaatse onder leiding van de Geest, en de betrokkenheid van alle leden, zijn de sleutels tot succes van de comités.

MELCHIZEDEKSE PRIESTERSCHAP

Raadgever/Assistent

President/Groepsleider

Raadgever/Assistent

Mozes 1:39

Moroni 6:1-9

Quorumpresidium en groepsleiders hebben met alle quorumleden de volgende taken:

Dienen als gevestigde dienaars	(LV 124:137)	Het huisonderwijs onder inspiratie leiden	(LV 20:59)
Assisteren bij de zorg voor de armen	(LV 44:6)	Kwaliteitsonderwijs geven	(LV 43:8-10)
Voorbereiden op het priesterschap	(LV 84:33-42; 107:1-8)	De minder-actieven sterken	(LV 81:5)
Quorumleden voorbereiden op de tempel	(LV 84:19-22)	Nadruk leggen op de zendingplicht	(Alma 5:62; LV 68:8)

Quorum of groepscomités

Zendingswerk (verkondigen)

Nadruk op:

1. Voorbereiding op zendingswerk
 - * Gezinnen
 - * Jongeren
 - * Echtparen
2. Steun aan zendingswerk
 - * Financieel
 - * Verwijzingen
 - * Het Boek van Mormon
 - * Begeleiden
 - * Splitsen met voltijdzendingen
3. Begeleiding van zendingswerk
 - * Zoeken
 - * Begroeten
 - * Voorbereiden
4. Dienstbetoon in de gemeenschap
5. Cultuur en sport

Stoffelijk & geestelijk welzijn (vervolmaken)

Bezig met:

1. Stoffelijk welzijn
 - * Zorg voor de armen
 - * Zelfredzaamheid
 - * Financieel beheer
 - * Beroepen
 - * Arbeidsbegeleiding
 - * Jaarvoorraad
2. Geestelijk welzijn
 - * Gebed en vasten
 - * Schriftstudie
 - * Tiende en bijdragen
 - * Avondmaal
3. Aandacht aan alleenstaanden en gezinnen
 - * Gezinsavond
 - * Gezinsgebed
 - * Sabbatsheiliging
 - * Ontspanning
4. Wijkaangelegenheden
 - * Opkomst diensten
 - * Roepingen en dienstbetoon
 - * Projecten
 - * Feestjes
5. Actief houden en rapporten
 - * Activiteitsrapporten
 - * Aanvullende rapporten
 - * Actielijsten
 - * Begeleidingsstaat voor bekeerlingen

Familiegeschiedenis en tempelwerk (verlossen)

Actief in:

1. Familiegeschiedenis
 - * Familieonderzoek
 - * Familieorganisaties
 - * Dagboeken
 - * Gedenkboeken
 - * Geloofsversterkende verhalen
 - * Inzenden van namen voor tempelwerk
2. Tempelbezoek
 - * Voorbereidingslessen
 - * tempelbezoek
 - * Voldoen aan eisen tempelaanbeveling
 - * Ouderen en gehandicapten assisteren
 - * Verordeningen ondergaan voor voorouders
3. Tempelwerk
 - * Tempelwerkers
 - * Vrijwilligers
 - administratief
 - keuken
 - onderhoud
 - * Extractieprogramma

Werk van zusters onschatbaar

Marvin J. Ashton

'Beperk uw denkbeelden over de verlossing niet tot de quorums en de mannelijke leden. Er is een veel ruimer perspectief.

'In een tijd waarin het gezin zwaar wordt aangevallen, is het van wezenlijk belang dat wij ons richten op het sterken van de Melchizedekse priesterschapsdragers. Het is echter onze stellige overtuiging dat sterkere quorums zullen en moeten resulteren in sterkere gezinnen, sterkere huwelijken en een sterkere band tussen ouders en kinderen. (...)

'Als wij spreken over het sterken van de MP-quorums en de mannen die het heilige priesterschap dragen, schuiven wij hiermee niet de vrouwen van de kerk opzij.

'Het werk van onze geweldige vrouwen is van vitaal belang. Alle zusters, met inbegrip van pasbekeerde en geactiveerde zusters, moeten de gelegenheid hebben dienstbetoon te verrichten, zich te ontwikkelen en daarvoor erkenning te krijgen.

'De vrouwen staan als leidsters naast ons, zodat de leden de zegeningen, de zorg, de mogelijkheid tot ontwikkeling en de bescherming die de kerk biedt, kunnen ontvangen. Onderschat de kracht van de zusters van de kerk niet.

'Dit is de tijd dat wij be-

De roeping en training van de leiders van de Melchizedekse priesterschap

Ringpresidium behoren al het mogelijke te doen wat gepast is om het belang van de roeping en aanstelling van MP-leiders beter te laten uitkomen en doeltreffende eerste en voortgezette training te verschaffen:

De roeping

* Indien mogelijk behoort een lid van het ringpresidium de leider te roepen.

De aanstelling (steunverlening)

- * Indien mogelijk legt het ringpresidium de groepsleider hogepriesters en het quorumpresidium ouderlingen in de quorums ter steunverlening voor.
- * Indien mogelijk introduceert de ringpresident of een van zijn raadgevers de nieuwe groepsleider of het nieuwe quorumpresidium in een avondmaalsdienst, spreekt over het belang van de rol van de priesterschapsleiders in de kerk en laat de nieuwe leiders reageren op hun roeping.

De eerste training

* Binnen twee tot drie weken na de aanstelling behoort het MP-comité van de ring de eerste training te verzorgen aangaande belangrijke schriftplaatsen, gidsen bij de individuele studie, het *Handboek Melchizedekse priesterschap*, en priesterschaps-gidsen.

De voortgezette training

- * Wekelijkse training door deelneming aan de vergaderingen van het leidinggevend priesterschapscomité en de wijkraad.
- * Training door de hoge raad, indien nodig.
- * Persoonlijke priesterschapsgesprekken met het ringpresidium.
- * Het bekijken van de video's die door de kerk zijn uitgegeven over de verschillende aspecten van hun taak.

Andere initiatieven

- * Steunverlening aan de groepsleider hogepriesters en het quorumpresidium ouderlingen in de wijkconferentie.
- * Moedig de leden aan de quorumpresident ouderlingen aan te spreken als 'president'.

dachtzame vrouwen met gezond verstand nodig hebben om een harmonieuze sfeer te bevorderen in de gemeenschap. Laat die zusters gezamenlijk werken aan een

sfeer waarin de problemen van de samenleving opgelost kunnen worden door redelijkheid, respect en zorg voor alle mensen.
'Hun voorbeeld van

persoonlijke verantwoordelijkheidszin en hun moreel gedrag zijn van onschatbare waarde voor ons doel: de overwinning van Gods eeuwige koninkrijk.'

De verbonden van de tempel: essentieel om tot Christus te komen

'De tempelgang,' zei ouderling James E. Faust, 'is een keuze, maar velen realiseren zich niet dat om tot Christus te komen de verordeningen niet naar keuze zijn; zij zijn essentieel.'

Ouderling Faust vertegenwoordigde in de instructiebijeenkomst voor regionale vertegenwoordigers de leidinggevende raad voor de familiegeschiedenis, die ouderling Packer voorzit.

We hebben geen grotere verantwoordelijkheid dan erop toe te zien dat een ieder die in onze invloedssfeer komt de sterfelijkheid niet verlaat zonder de heilige priesterschapsverordeningen te hebben ontvangen.

'Niemand zal tot Christus komen zonder deze verordeningen. Indien quorumleiders hun quorumleden tot het eeuwige leven willen leiden, moeten zij begrijpen hoe zij hen kunnen voorbereiden op het priesterschap en de tempel.'

Ouderling Faust verklaarde dat zij die getrouw zijn aan hun tempelverbonden 'beter in staat zijn echtscheiding, verleidingen, onkuished, drugs, ongehoorzaamheid, eigenzinnigheid en problemen met tiende te

vermijden.

'Kinderen uit zulke gezinnen zijn er ook beter tegen bestand,' vervolgde hij. 'Zij zullen hoogstwaarschijnlijk op zending gaan en in de tempel huwen.'

'Voor iedereen een plaats en een roeping.'

Ouderling Neal A. Maxwell van de Raad der Twaalf dankte de regionale vertegenwoordigers voor het vele werk dat zij verrichten om het koninkrijk voort te stuwten, voordat hij hen herinnerde aan de volgende uitdagingen die de kerk heeft:

- * 'Er zijn nog steeds te veel minder-actieve priesterschapsdragers, vrouwen en jongeren.

- * 'De veel bekeerlingen worden nog steeds niet begeleid zoals het hoort.
- * 'Er zijn te veel mannelijke bekeerlingen die geen priesterschap zijn verleend.'

Hij benadrukte: 'Indien men faalt het priesterschap te verlenen, betekent dat nog steeds dat men faalt in het actief houden.'

'Evenzo zijn er te veel volwassen zusters die een jaar na hun doop inactief zijn. Zusters die het waardig zijn, behoren vlak na hun doop geroepen te worden als huisbezoekster.

- * 'Leden die niet naar de tempel zijn geweest, behoren lange tijd tot een groep die niet de zegeningen kent van de tempelgang.

- * 'De minst ervaren herders [quorumpresidenten ouderlingen] presideren vaak het

grootste deel van de kudde. Verder is de tijd die zij in functie zijn meestal kort.

- * 'Te veel gezinnen hebben geen Melchizedeks priesterschapsdrager. Vaak ontvingt een alleenstaande zuster met kinderen maanden geen huisonderwijs.
- * 'De mogelijkheid om onder bepaalde omstandigheden de voltijdzendingen in te zetten bij heractivering wordt vaak onbenut gelaten.'

Ouderling Maxwell zei met het oog op deze uitdagingen dat het nu de tijd is om de MP-leiders te trainen in het doeltreffend organiseren van hun quorum tot zegen van de leden en hun gezinnen. Ook de zusters moeten de bekeerlingen en de minder-actieven meer begeleiden.

Hij wees erop dat onlangs gedoopte en geheractiveerde leden de kans gegeven moet worden om te dienen. Hij zei: 'Ons motto kan hierbij zijn: "Voor iedereen een plaats en een roeping."'

Bekeerlingen in wijk verschaffen grote kracht

'De drie dimensies van de zending van de kerk behoren alle tot één groot verlossend werk', verklaarde ouderling L. Tom Perry van de Raad der Twaalf en voorzitter van de leidinggevende raad voor het zendingswerk.

'Het is bijna onmogelijk om over het ene aspect te spreken zonder het andere te raken,' zei hij.

Een voorbeeld hiervan is het raakvlak tussen de bekeering van nieuwe leden en het vervolmaken van de heiligen.

De ogen van onze zendingen moeten op de tempel gericht zijn.

Zij behoren zich bij hun eerste bezoek in te beelden dat elke belangstellende voor het eerst de tempel binnengaat.

Deelneming aan zendingswerk heeft een krachtige invloed op de leden. Het draagt bij tot hun vervolmaking.

In de Verenigde Staten is 71 procent van de bekeerlingen lid geworden door de invloed van leden (...) hoewel slechts 10 tot 15 procent van onze leden zendingswerk doet', aldus ouderling Perry.

Verder zei hij dat 'hun rechtvaardige voorbeeld en liefdevolle zorg voor hun medemens een krachtige invloed is. Denk u eens in wat er zou gebeuren als meer leden het geloof oefenden dat nodig is om niet-leden te benaderen.'

Nieuwe leden hebben een

Het hoogtepunt in de zending van de kerk, datgene waar alles om draait, is de tempel.

hogere activiteitscijfer dan de leden in het gebied in het algemeen. 'Aldus zijn nieuwe leden een grote kracht voor een wijk. Zij willen dienen en geestelijk groeien.' ■

Geslaagde ZHV-conferentie in Antwerpen

Marie-Louise Diels

Met de laatste zeer geslaagde ZHV-conferentie nog in het achterhoofd reisden vele Vlaamse zusters op 18 maart j.l. vol verwachting opnieuw naar Antwerpen om andermaal deze jaarlijks terugkerende activiteit bij te wonen. De conferentie werd geopend door de ZHV-presidente van het district, zuster I. Taeselaar. Na haar kreeg districtspresident J. Huysmans het woord. Hij sprak over het huisbezoek. Wij waren fier toen hij vertelde dat dit in stijgende lijn is en hij spoorde ons aan om deze taak plichtgetrouw te blijven vervullen. Hierna werd het woord gegeven

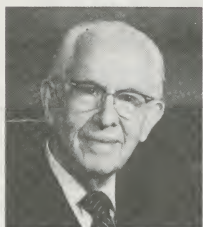
aan de gastspreker, ouderling J. P. Jongkees, de regionale vertegenwoordiger van de Raad der Twaalf. Hij sprak over het bloed van Israël en deed ons duidelijk inzien dat wij kinderen van God zijn. Hij nam ons in gedachten mee

naar het voorsterfelijk bestaan en deed ons beseffen dat we er zelf voor hadden gekozen om hier te komen. Hij vertelde ons dat het bloed van onze aartsvader, die Israël genoemd werd, door afstamming door onze aders stroomt. Hij wist

zich verzekerd van een geboeid gehoor. De tijd was te kort. Na deze geestelijke en opbouwende toespraak zorgde zuster D. Debaene voor een passend muzikaal intermezzo. Daarna was het tijd voor een vraag-en-antwoordronde, waar de zusters gretig gebruik van maakten. Zo ging de voormiddag haast ongemerkt voorbij. Na het slotgebed gingen we naar de eetzaal, waar de tafels keurig waren gedekt. En de broeders verzorgden de bediening ... smakelijk eten! Na een heerlijke maaltijd konden we aan het middagprogramma beginnen. We leerden versiering maken, dat was echt heel tof! De handenarbeid liep ongemerkt uit tot vier uur. De dag was goed en zinvol geweest. Uit naam van alle aanwezige zusters zeg ik dank aan al diegenen die deze fijne dag mogelijk hebben gemaakt. Wij kijken al reikhalzend uit naar de volgende ZHV-conferentie.

President Benson viert 90ste verjaardag

Over de hele wereld brengen leden van de kerk rond deze tijd hulde aan president Ezra Taft Benson, die op vrijdag 4 augustus a.s. zijn negentigste verjaardag

viert. Ter gelegenheid van dit gedenkwaardige feit wordt er op 30 juli a.s. in de Tabernakel een speciale verjaardagsbijeenkomst voor hem georganiseerd.

President Benson werd op 10 november 1985 geordend en aangesteld tot president van de kerk, 42 jaar nadat hij apostel was geworden. Hij is de dertiende president van de kerk. Tijdens zijn presidentschap heeft hij sterk de nadruk gelegd op het Boek van Mormon en de leden gestimu-

leerd om de aarde en hun leven te overspoelen met het Boek van Mormon. Ook heeft hij zich geconcentreerd op het thema 'Kom tot Christus', vooral in verband met zendings- en tempelwerk en het versterken van de gezinnen.

President Benson werd op 4 augustus 1899 geboren in Whitney (Idaho) als zoon van George T. en Sarah Dunkley Benson. Hij was de oudste van elf kinderen. Hij en al zijn broers en zusters hebben een voltijd-

zending vervuld. President Benson vervulde van 1921 tot 1923 een zending in Engeland. Van 1963 tot 1968 presideerde hij het Zendingsgebied Europa, en van 1968 tot 1971 het Zendingsgebied Azië. Op 30 december 1973 werd hij president van de Raad der Twaalf, toen president Spencer W. Kimball president van de kerk werd. Twaalf jaar later, na de dood van president Kimball, werd president Benson president van de kerk.

Mededelingen en beleid

Zondagsschool

De taak van de zondagsschoolpresident van de wijk en zijn twee raadgevers is om onder leiding van de bisschop toezicht te houden op de zondagsschool van de wijk. De nodige instructies en begeleiding kunnen zij krijgen van het zondagsschoolpresidium van de ring en de adviseur van de hoge raad voor de zondagsschool. De zondagsschoolpresident van de wijk stelt aan de bisschop de namen voor van mannen die als zijn eerste en tweede raadgever geroepen zouden kunnen worden. Een raadgever houdt toezicht op de cursussen voor volwassenen (van achttien jaar en ouder). De andere raadgever houdt toezicht op de cursussen voor de jonge-

ren (van 12 t/m 17). *Zondagsschoolhandboek*, blz. 11-12.

Lofzangen

Inspirerende muziek is een essentieel onderdeel van onze kerkdiensten. De lofzangen nodigen de Geest van de Heer uit, scheppen een ererbiedige sfeer, verenigen ons als leden en bieden ons de gelegenheid de Heer te loven.

Een lofzang is een indringende toespraak op zich. Lofzangen kunnen ons tot bekering en goede werken aanzetten, getuigenis en geloof vergroten, de vermoeiden verkwikken, de treurende troosten, en ons inspireren tot het einde toe te volharden.

Wij hopen dat er meer gezongen zal worden in onze kerkdiensten. Wij moedigen alle leden aan, ongeacht of zij muzikaal onderlegd zijn, de lofzangen te zingen. Wij hopen dat leiders, leerkrachten en leden die gevraagd worden te spreken vaak de zangbundel zullen raadplegen, waarin zij krachtige en mooie toespraken in versvorm zullen aantreffen.

Het Eerste Presidium

Zustershulpvereniging

Het doel van de afdeling huiselijk leven is om individuele leden en gezinnen te versterken en om de zusterband te bevorderen. De activiteiten voor huiselijk

leven moeten gericht zijn op het toepassen van de evangeliebeginselen die in de ZHV-lessen worden onderwezen om de zusters te helpen de problemen van het dagelijks leven het hoofd te bieden en het evangelie thuis na te leven.

De vergaderingen huiselijk leven moeten gebaseerd zijn op de interesses en behoeften van de zusters van alle leeftijdsgroepen. Zij moeten eens in de maand gehouden worden op gelijk welke dag of avond ook, behalve op de zondag of de maandagavond. Om de aanwezigheid van een groter aantal zusters te bevorderen, kan er zondig overdag en ook 's avonds worden vergaderd. (...)

Handboek zustershulpvereniging, blz. 8.

In het zendingsveld

Valentin Arts - England Coventry Mission, 4 Cophall House, Station Square, Coventry, West Midland, Engeland CV1 2PP

Pieter Paul van Beek - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, Engeland LS18 5BJ

Daniël Beijerling - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED

Joep Boom - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, Engeland LS18 5BJ

Hellen Bouman - Washington D.C. North Mission, 12520 Prosperity Drive, Silver Spring, Maryland 20904, U.S.A.

Lex de Bruijn - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire, Engeland LS18 5BJ

Gerard en Jannie Clement - p/a Talstraße 10, 6382 Friedrichsdorf 1, West-Duitsland
Erwin Decker - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED

Hans Donker - England London Mission, 64-68 Exhibition Road, London, Engeland SW7 2PA

Mauricio Fuenzalida - Mission Belge de Bruxelles, Brand Whitlock Blv 87, 1040 Brussel, België
Raymond Greef - California Anaheim Mission, 760 North Euclid - suite 213, Anaheim, Californië 92801, USA

Dorthe Iversholt - England Coventry Mission, 4 Cophall House, Station Square, Coventry, West Midland, Engeland CV1 2PP

Jim Jansen - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED

Hans Jobst - Canada Toronto Mission, 338 Queen Street - suite 214, Brampton, Ontario L6V 1C5, Canada

Jelmer de Jonge - Mission Suisse de Genève, Chemin William-Barby 8, CH-1292 Chambessey (GE), Zwitserland

Arno Karszen - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED

Philip Riem - Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland

Marcus van Rooij - England Leeds Mission, Technocentre, Station Road, Horsforth, Leeds, Yorkshire Engeland LS18 5BJ

Marieke Schoute - England London South Mission, 484 London Road, Mitcham, Surrey, Engeland CR4 4ED

Joanna van Tellingen - Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 1211 BG HILVERSUM, Nederland

Anneke van Til - Zendingsgebied Amsterdam Nederland, Noordse Bosje 16, 211 BG HILVERSUM, Nederland

Serge Vandendriessche - England Bristol Mission, Southfield House, 2 Southfield Road, Westbury on Trym, Bristol, Engeland BS9 3BH

Katinka Varenkamp - England Coventry Mission, 4 Cophall House, Stationsquare, Coventry, West Midland, Engeland CV1 2PP

Jan Vlonk - England Manchester Mission, Paul House, Stockport Road, Timperly, Altrincham, Cheshire, Engeland WA15 7UP

Monique van der Vooren - Zürich-Mission Schweiz, Pilatusstrasse 11, CH 8032 Zürich, Zwitserland

Lucas en Adele Vreeken - p/a Waldstraße 42, 6365 Rosbach-Rodheim 3, West-Duitsland

Vervolg van blz. 1

verkwikkende wandeling door de tempeltuin.

7. Houd een verslag bij van uw vakantie, in het bijzonder als de vakantieplaats historische betekenis heeft voor uw gezin. Ook kunt u foto's maken of ansichtkaarten kopen, waarmee u een verslag kunt maken van uw vakantie.

8. Besteed tijd aan uw relatie met echtgeno(o)t(e) en/of kinderen. Er zijn maar weinig gesprekken verhefender en meer verhelderend dan die welke u hand in hand heeft op een landweggetje met iemand van wie u houdt.

9. Probeer elke dag iets aardigs te doen voor een gezinslid of een vreemdeling. Elke vriendelijke daad aan anderen verwarmt iemands hart en sterkt bovendien ons eigen hart.

10. Neem de tijd om te genieten van de mooie dingen van het leven en sta de wonderen der natuur toe u eraan te herinneren dat alle dingen getuigen dat er een God is (zie Alma 30:44).

Wij behoren er altijd naar te streven onze vakantie zo gepast mogelijk door te brengen. Dat kan gedaan worden als wij aandacht schenken aan de bovenstaande tips. En daardoor zal onze vakantie ons die verkwikking en zoete herinneringen schenken die we allen nodig hebben en waar we allen zeker naar moeten streven. ■

Hoeveel mensen heb je nodig om gezinsavond te houden?

Judyth F. Barton

Twee? Drie? Eén? Jaren geleden stelde een raadgever in een ringpresidium deze vraag tijdens een vergadering die ik bijwoonde. Zijn antwoord luidde dat er niet meer dan één persoon voor nodig is en dat hij iedereen de uitdaging gaf om wekelijks gezinsavond te houden.

Alleen gezinsavond houden? Mag je dat van iemand verwachten? Hoe doe je dat?

In de jaren die volgden op deze uitdaging heb ik op verschillende manieren geprobeerd gezinsavond te houden: samen met een compleet gezin, samen met andere alleenstaanden (vrijwillig of in opdracht) en echt helemaal alleen. Ik heb ondervonden dat er verschillende manieren zijn waarop ik grote vooruitgang kan maken door mijn gezinsavond.

De eerste jaren na mijn doop vond ik het fijn om

Uit ervaring weet ik dat de gezinsavond ook alleenstaanden tot zegen kan zijn.

door een gezin uitgenodigd te worden voor het bijwonen van hun gezinsavond. Terwijl ik me dan makkelijk meer een toeschouwer dan een deelnemer kon voelen, kreeg ik zo de kans te zien hoe een getrouw HLD-gezin te werk gaat. Daar ik al een jonge volwassene was toen ik me liet dopen, waren dit waardevolle ervaringen voor me.

Een andere succesvolle manier om gezinsavond te houden, was een afspraak die ik met een goede vriendin in Texas had. Op zondag kwamen we bij elkaar om gezamenlijk een les en een maaltijd te hebben, de ene week bij haar thuis en de volgende week bij mij. We stonden allebei alleen en we hielden aan onze afspraken op zondag niet alleen lessen en vriendschap over, maar ook een goede reden om samen van een goede maaltijd te genieten.

Samen met andere groepen alleenstaanden gezinsavond houden is soms goed, soms slecht geweest. Sommige groepen hadden zo'n hechte band dat het bijna een gezinsband leek, terwijl anderen alleen maar feestjes wilden houden. Het was vaak moeilijk om overeenstemming te bereiken over de aard van de activiteiten, en om die activiteiten dan uit te voeren.

Momenteel houd ik het liefst gezinsavond door op maandagavond de wereld buiten te sluiten en de hele avond voor mijzelf te reserveren. Er is een verschil tussen deze activiteit en de gemiddelde avond thuis. Het lijkt erop dat het niet veel uitmaakt welke nuttige activiteit ik voor die avond uitkiez, maar een openingsgebed is in ieder geval uiterst belangrijk. Vaak is de geest dan anders. Soms besteed ik die avond aan het

zoeken in de Schriften naar een antwoord op een vraag, aan het lezen van andere boeken, of aan een culturele activiteit. Ik ervaar die avonden echt als een zegen! Vaak helpt de kennis die ik op die avonden opdoe me bij het nemen van betere beslissingen.

Ik heb ondervonden dat ik veel kan hebben aan ideeën uit oude gezinsavondboeken en het huidige *Hulpboek voor de gezinsavond* (wat onder vermelding van nummer PBHT5197DU besteld kan worden bij het distributiecentrum). Hoewel het voor diegenen onder ons die geen huwelijkspartner en kinderen hebben moeilijk kan zijn om lessen te gebruiken over het gezin en gezinsrelaties, kunnen die lessen vaak zo worden aangepast dat we er contactuele eigenschappen door ont-

wikkelen. Die eigenschappen zijn ook voor alleenstaanden belangrijk, al was het alleen maar om succes te hebben in ons beroep. En we moeten ook nooit vergeten dat we door het evangelie de hoop mogen koesteren dat we ooit die lessen nodig zullen hebben wanneer we zelf een eeuwige partner en kinderen hebben!

Behalve gezinsgerichte lessen, zijn er ook lessen die rechtstreeks op onze situatie als alleenstaande van toepassing zijn en niet alleen maar op gezinnen met kinderen.

Eens bestudeerde ik tijdens een bijzondere gezinsavond mijn patriarchale zegen, op zoek naar boodschappen waar ik op dat moment wat aan zou hebben. Toen ik opnieuw de liefde van mijn Hemelse Vader voor mij voelde, vulden mijn ogen zich met tranen. Weer was ik oprecht dankbaar voor deze persoonlijke openbaring en raad. Kort daarna besteedde ik een avond aan het stellen van doelen. Soms raak ik betrokken bij het streven naar doelen van mensen met wie ik in aanraking kom – doelen die voor mij niet goed zijn. Daarom stuurde ik mijzelf tijdens mijn gezinsavond wat bij in de richting van mijn eeuwige prioriteiten.

Wij allen moeten tijd uittrekken om vast te stellen of ons leven en onze activiteiten overeenkomen met de normen van het evangelie. Een gezinsavond of een tempelbezoek kan ons in de gelegenheid stellen om de media, collega's en kennissen die zich niet aan onze normen houden, eens te ontvluchten. We kunnen eerlijk zijn tegenover onszelf en ons opnieuw

toewijden aan de idealen waaraan wij waarde hechten. Andere activiteiten voor de gezinsavond van een alleenstaand lid kunnen zijn: een goed boek lezen, familiehistorisch onderzoek of zendingswerk doen, meewerken aan welzijns- of dienstbetoonprojecten. Of anders kan er altijd nog een brief worden geschreven aan een geliefde of een vriend of vriendin.

Soms had ik het gevoel dat er voor alles veel te weinig tijd was. Maar ondanks het feit dat er veel tijd van me gevraagd wordt, heb ik ondervonden dat het erg belangrijk is tijd uit te trekken om je geestelijk te voeden en vooruitgang te maken. De gezinsavond helpt mij mijn geloof te versterken en mijn kennis te vergroten.

De gezinsavonden die ik alleen houd, hoeven niet per se voor iedereen geschikt te zijn. Hoe iemand het beste gezinsavond houdt, kan hij of zij beter zelf beslissen; iedereen moet zelf de aanpak gebruiken die het beste past bij zijn of haar situatie en persoonlijkheid. Maar alleenstaanden zonder kinderen moeten niet aannemen dat de gezinsavond alleen is weggelegd voor het complete gezin. Uit ervaring weet ik dat de gezinsavond ook alleenstaanden tot zegen kan zijn. □

Judyth F. Barton is lid van de Gemeente Lincoln in de Ring Bangor Maine.

EEN NACHT OP DE M

De lucht was bitter koud op een hoogte van bijna 3600 meter, toen de zon die het dal in gloed zette, snel achter de bergen verdween en de eerste sterren verschenen. Duizenden andere lichten schitterden meer dan 2000 meter onder mij, toen de bewoners van Utah Valley in hun warme woningen aan het avondeten begonnen.

Ik zat behaaglijk in mijn slaapzak en verwonderde mij. Hoe kon ik die vreemde drang verklaren die me door sneeuw en ijs naar de top van de Mount Timpanogos had gebracht tegen het einde van oktober? De beklimming was koud en moeilijk geweest. Waarom was ik hierheen gekomen?

Ik zat in het tweede jaar van mijn rechtenstudie en hoewel ik een ervaren trekker was, was ik al maanden niet meer in de bergen geweest. De eerste herfst-sneeuw lag als een deken over de hoogste hellingen van het gebergte, maar plotseling had ik de onverklaarbare wens om de nacht door te brengen op de top van de Mount Timpanogos.

Het leek een gek idee, maar rond het middaguur gooide ik mijn kampeerspullen in mijn rugzak en reed naar het ravijn waar de weg naar de top van de berg begon.

'De eerste herfst-sneeuw lag als een deken over de hoogste hellingen van het gebergte, maar plotseling had ik de onverklaarbare wens om de nacht door te brengen op de top van de Mount Timpanogos.'

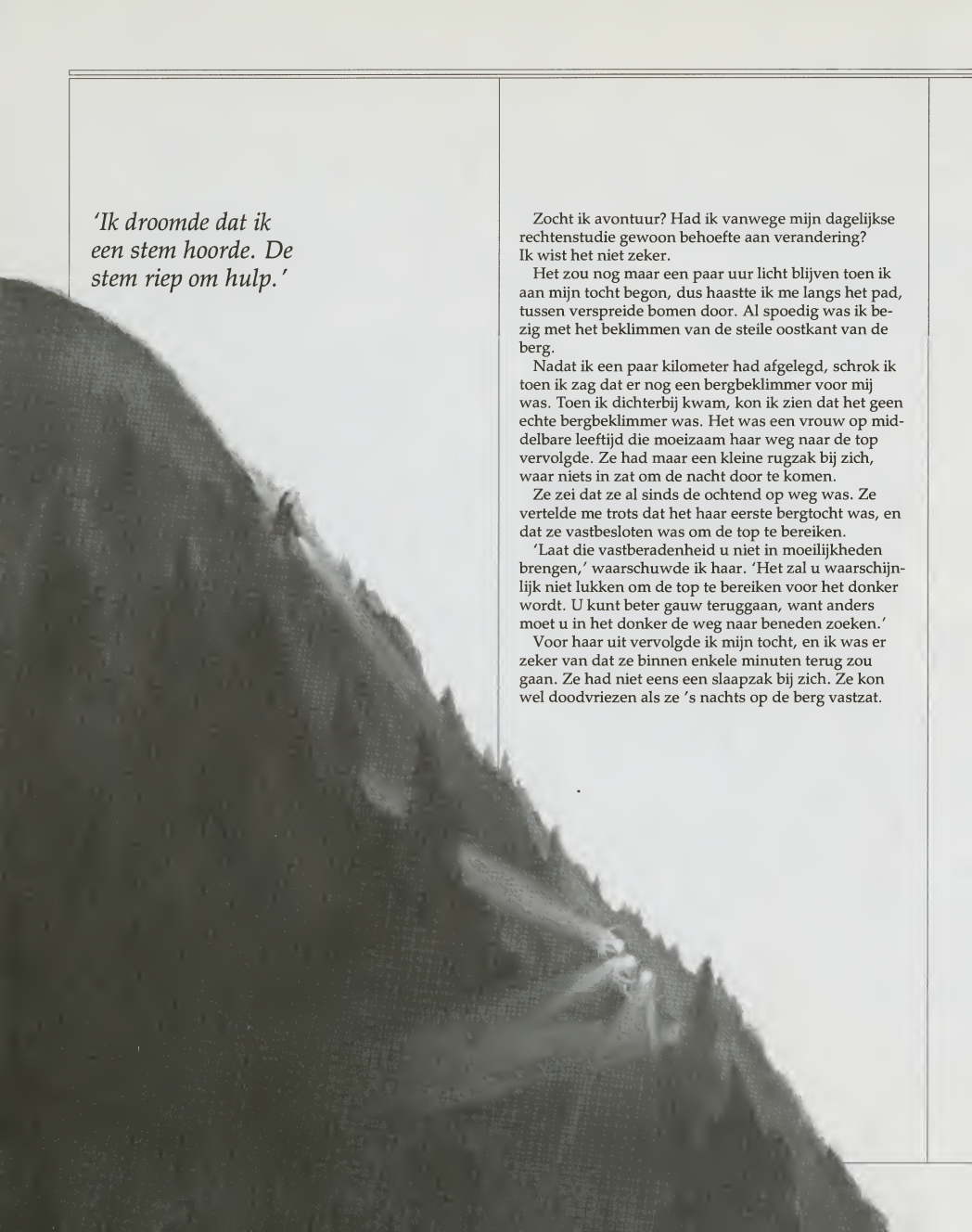

OUNT TIMPANOGOS

Scott Kearin

Mark Bahlmer

'Ik droomde dat ik een stem hoorde. De stem riep om hulp.'

Zocht ik avontuur? Had ik vanwege mijn dagelijkse rechtenstudie gewoon behoefte aan verandering? Ik wist het niet zeker.

Het zou nog maar een paar uur licht blijven toen ik aan mijn tocht begon, dus haastte ik me langs het pad, tussen verspreide bomen door. Al spoedig was ik bezig met het beklimmen van de steile oostkant van de berg.

Nadat ik een paar kilometer had afgelegd, schrok ik toen ik zag dat er nog een bergbeklimmer voor mij was. Toen ik dichterbij kwam, kon ik zien dat het geen echte bergbeklimmer was. Het was een vrouw op middelbare leeftijd die moeizaam haar weg naar de top vervolgde. Ze had maar een kleine rugzak bij zich, waar niets in zat om de nacht door te komen.

Ze zei dat ze al sinds de ochtend op weg was. Ze vertelde me trots dat het haar eerste bergtocht was, en dat ze vastbesloten was om de top te bereiken.

'Laat die vastberadenheid u niet in moeilijkheden brengen,' waarschuwde ik haar. 'Het zal u waarschijnlijk niet lukken om de top te bereiken voor het donker wordt. U kunt beter gauw teruggaan, want anders moet u in het donker de weg naar beneden zoeken.'

Voor haar uit vervolgde ik mijn tocht, en ik was er zeker van dat ze binnen enkele minuten terug zou gaan. Ze had niet eens een slaapzak bij zich. Ze kon wel doodvriezen als ze 's nachts op de berg vastzat.

Ik klom voorbij een meer aan de oostflank van de berg en begon op een hoogte van 3000 meter door verse sneeuw te ploeteren. Na een spannende en uitputtende klim langs de steile noordelijke helling van de bergtop, kwam ik voor een nog steilere beklimming van 150 meter te staan met hier en daar stukken sneeuw en ijs. Uitglijden zou hier hebben geleid tot een ongecontroleerde val van duizenden meters.

Uiteindelijk voltooidde ik mijn klimpartij op de scherpe bergkam die de 3580 meter hoge top van de Mount Timpanogos vormde. De loodrechte westwand van de berg lag aan mijn voeten, en gaf me een ongelooflijk uitzicht op Utah Valley en op de vallei van het Grote Zoutmeer.

Ik rolde mijn slaapzak uit in de kleine overdekte schuilplaats die op de top staat. Het zou niet al te prettig liggen op de stenen vloer, maar de bijna een meter hoge muren van de schuilplaats zouden in elk geval zorgen dat ik niet van de berg af kon rollen.

Toen de zon onderging begon de temperatuur snel te dalen. Een paar minuten genoot ik van het uitzicht, toen trok ik me terug in mijn warme slaapzak om de nacht door te brengen.

Ik droomde dat ik een stem hoorde. De stem riep om hulp. Het roepen ging door, totdat ik plotseling rechtop in mijn slaapzak zat en beseftte dat ik niet droomde. De kreten kwamen van ver weg beneden, maar ik hoorde ze duidelijk in de heldere nachtlucht.

Het leek onmogelijk, maar iemand – en ik wist wie – zwierf rond op de met ijs bedekte bergflank, in het donker en in de kou.

Ik trok mijn broek en mijn jas aan, en ging met mijn flakkerende zaklantaarn in de richting van het geroep. Ik vond diezelfde vrouw helemaal in het donker aan de rand van een 300 meter hoge steile rotswand.

'Ik zat vast op de berg togen het donker werd,' legde ze uit. Ze probeerde kalm te lijken, maar de nerveuze manier waarop ze sprak, verraadde dat ze doodsbang was. 'Ik raakte de weg kwijt. Ik had niet gedacht dat het zo ver was naar de top! Een uur geleden verloor ik op een helling allebei mijn zaklantaarns.'

Ze huiverde en bleef praten terwijl we moeizaam de helling opklommen. Ze heette Jane. Haar man zou nog wel op haar zitten wachten, zei ze, in de auto aan de voet van de berg.

Terug in de schuilplaats gaf ik haar mijn slaapzak en zei dat ze erin moest blijven. Eerst weigerde ze, maar hevige rillend stemde ze eindelijk toe. Ik trok al mijn warme kleren aan, deed Jane's extra trui om me heen en maakte me gereed voor, naar ik terecht aannam, een van de langste en koudste nachten van mijn leven.

Ik had het veel te koud om te slapen en Jane was te gespannen, dus bleven we wakker en praatten we. Op een zeker moment gedurende de nacht moest ik denken aan de beroemde natuurkenner John Muir, die eens een nacht waarin hij vastzat op een gletsjer in Alaska, overleefde door tot aan de morgen een Schotse dans te dansen. Ik hoopte dat het niet zo koud zou worden dat ik dat moest doen.

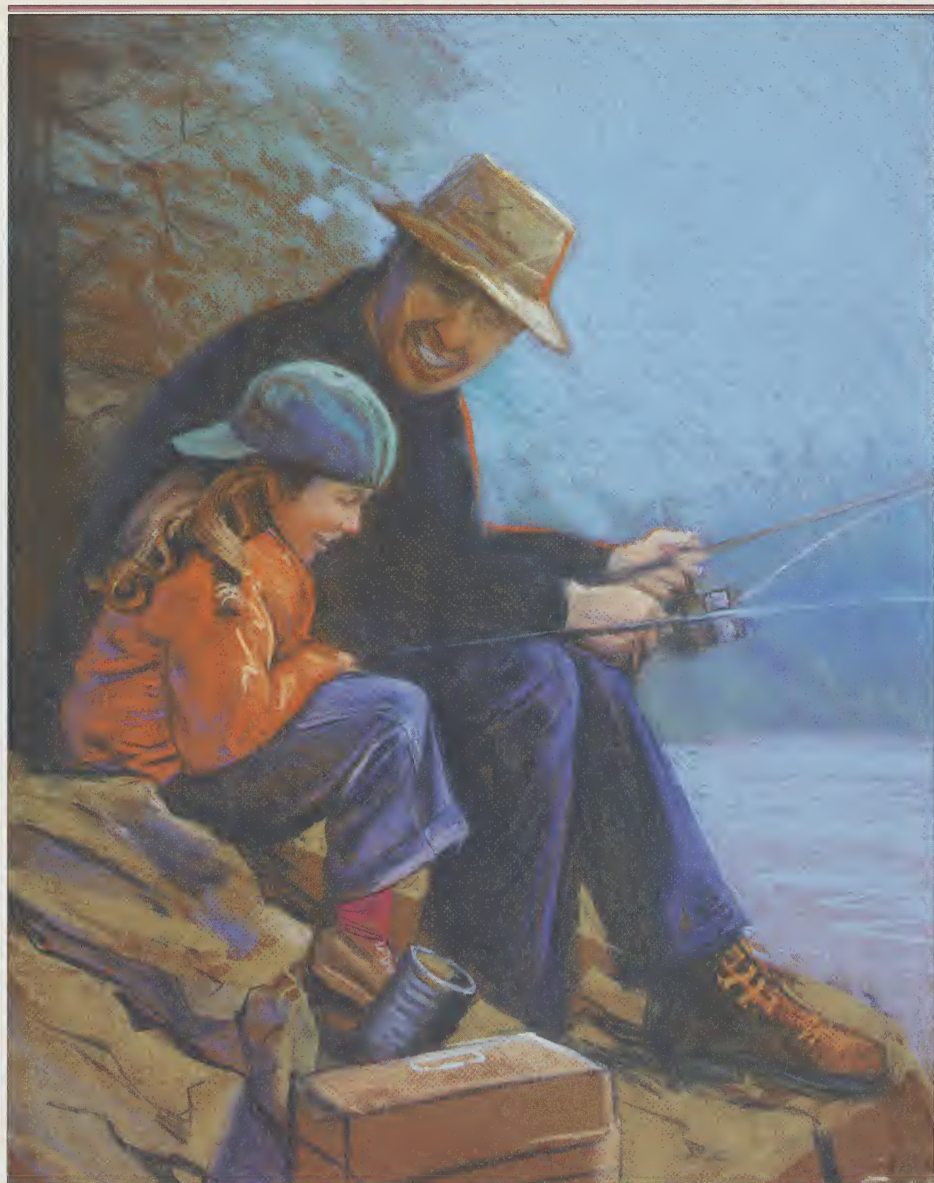
Om vier uur 's morgens, bij een temperatuur van 15 graden onder nul, zagen we de zaklantaarns van een zoek- en reddingsbrigade, 450 meter onder ons. Ik gaf ze een teken met mijn zaklantaarn, en riep ze toe dat Jane in orde was. 'Zodra het licht wordt komen we naar beneden,' riep ik. 'Wacht op ons!'

Het geluid kwam opmerkelijk goed verder in de stille berglucht. Het antwoord 'Okee!' uit de verte was gemakkelijk te horen.

Toen de eerste lichtstralen de berg raakten, begonnen we de steile, ijzige helling af te dalen. Voordat de reddingsbrigade bereikten, knielden Jane en ik samen in de sneeuw om onze Hemelse Vader te danken dat het niet op een ramp was uitgelopen. Ons gebed op een hoogte van 3000 meter overtuigde mij ervan, dat de bijbelse belofte waar was: zelfs geen mus kon ter aarde vallen zonder dat onze Vader het wist, laat staan mijn nieuwe vriendin.

Toen we eindelijk van de berg af waren, huilde Jane's echtgenoot van vreugde en opluchting. Hij was er zeker van dat ze dood was, tot hij ons licht had gezien, 's morgens vroeg. De vrijwilligers van de zoek- en reddingsbrigade waren al even opgelucht. Ze vertelden dat ze elk jaar de lichamen van minder fortuinlijke klimmers van de berg halen.

Waarom was ik nu zo laat in het jaar nog op de top van de Mount Timpanogos gaan slapen? Het werd me duidelijk, zoals nog steeds, dat ik daarheen was geleid om er voor te zorgen dat Jane veilig van de bergtop kwam. Ik had iets goeds gedaan, toen ik die onweerstaanbare drang volgde om de berg te beklimmen. Zelfs op een hoogte van 3000 meter zijn de wegen van de Heer werkelijk ondoorgrondelijk. □

HET BOEK VAN MORMON

ALS LEIDRAAD VOOR OUDERS

Geri Brinley

Met de week raakte ik meer gefrustreerd. Ik had drie kleine, hoogst actieve kinderen en een man die het als hogeraadslid erg druk had en bovendien op korte termijn zou beginnen aan zijn nieuwe taak als zendingspresident. Ik vond het steeds moeilijker om mijn spiritualiteit op peil te houden. De kerkdiensten hielpen me daar wel bij, maar omdat mijn man vaak elders taken had op zondag, moest ik alleen een onrustig kind kalmeren, de tranenvloed van een ander stelpen, of de luier van de baby verschonen. Ik hongerde naar geestelijk voedsel.

Ik wist wat ik moest doen, maar ik wist niet precies hoe ik het moest toepassen. Ik had het al zo vaak gelezen, al in honderd verschillende lessen. Wat ik moest doen was onuitwisbaar in mijn gedachten geprent:

Bid altijd

Lees de Schriften

Onderhoud de geboden

De geboden onderhield ik. Ik bad ook, tenminste dat dacht ik. En ik probeerde ook, zodra ik tijd had, de Schriften te lezen. Maar ik had niet zo vaak tijd. Meestal haastte ik me van de ene huishoudelijke crisis naar de volgende en had ik nauwelijks de tijd om de aanwijzingen op een doos waspoeder te lezen, laat staan iets opbouwends als de Schriften.

Bovendien: wat was het verband tussen de reis van Lehi naar het beloofde land en mijn problemen? Waar kon ik in het Boek van Mormon instructies vinden voor het wassen van een koppig tweejarig kind, of het overreden van een vierjarig kind om zijn speelgoed op te ruimen? Ik was er zeker van dat ik dringender zaken had om me druk over te maken dan wie de volgende oorlog tussen de Nephieten en de Lamanieten zou winnen, tenslotte had ik drie kinderen die voortdurend met elkaar aan het vechten waren.

En zo gingen er weken, maanden voorbij, die ik doorbracht met huishoudelijk werk en kerkelijke taken. Ik kwam bereidwillig tegemoet aan de behoeften

van mijn kinderen, omdat ik wist dat de Heer dit nu van mij wilde. Maar ik kon nog steeds geen tijd vrijmaken om de Schriften te lezen. Je kunt tenslotte niet alles tegelijk doen, vergoelijkte ik tegenover mezelf. Deed ik niet alles wat van me werd verwacht? En zo ja, waar bleven dan de beloofde zegeningen – de vreugde en gemoedsrust? Hoe kon je geestelijk vooruitgang maken door de vloer te vegen of luiers te verschonen? Hoe kon ik de dagelijkse karweitjes, de taken die horen bij het opvoeden van kinderen, en de celestiale rust waarnaar mijn geest hongerde, combineren?

Er moest echt iets aan gedaan worden, want ik leed er geestelijk onder. Ik was wanhopig. Ik ontdekte dat ik alleen maar rust kon krijgen door mezelf twee of drie keer per dag alleen in een kamer op te sluiten voor een intiem gesprek met mijn Hemelse Vader. Ik stortte echt mijn hart voor Hem uit.

Enkele weken later riep onze bisschop me als leerkracht geestelijk leven in de zustershulpvereniging. Dat was weliswaar niet de hulp die ik verwacht had, maar ik haalde diep adem en aanvaardde de roeping. En dat bracht een ommekeer in mijn leven teweeg. Door de dagelijkse studie en de voorbereiding van de lessen leerde ik twee dingen. Ten eerste, dat als de motivatie groot genoeg was (in dit geval was dat de angst dat ik niet goed voorbereid zou zijn), kon ik tijd vrijmaken voor het lezen van de Schriften. Ten tweede leerde ik dat ik wanneer ik bad en studeerde, erachter kwam dat de Schriften het antwoord bevatten op elke vraag en elk dilemma.

Op een dag bedacht ik ineens dat als in de Schriften een antwoord te vinden was op alle vragen in het ZHV-boek, er ook de antwoorden op vragen over de opvoeding van kinderen in te vinden moesten zijn. Ik begon het Boek van Mormon doelgericht te lezen. Wanneer ik een voorbeeld vond van goed ouderschap, schreef ik de tekstverwijzing en een korte omschrij-

Ik weet niet zeker waarom God mij tot op deze hoge ouderdom heeft laten leven, maar wat ik wel weet is dit: God heeft mij geopenbaard dat wij het Boek van Mormon nu absoluut op een wonderbaarlijke manier voort moeten stuwten. Ook u moet uw schouders zetten onder deze taak en deze zegen, die Hij de hele kerk heeft gegeven, ja, alle kinderen van Zion.

President Ezra Taft Benson

ving op. Toen ik klaar was, splitste ik alles op in gevonden beginselen en mijn toepassing van die beginselen.

Het lukte mij bijvoorbeeld niet goed om medewerking te krijgen van de kinderen. Ze vochten met elkaar, waren lastig, maakten drukte op de meest ongelegen tijden en ze negeerden mijn verzoeken om kleine taken uit te voeren net zolang tot ik boos werd of echt voet bij stuk hield. De gesprekken van Alma met zijn zoons in Alma 36-42 brachten mij tot het besef hoe goed hij ieder kind kende en hoe essentieel een persoonlijke band met ieder kind is. Douglas, mijn man, en ik hielden toen voortaan op regelmatige basis met ieder kind een gesprek en begonnen om de beurt met activiteiten met de kinderen. Wat echt hielp daarbij was het vaststellen van dagen en tijden die met ieder kind doorgebracht zouden worden en ervoor te zorgen dat het naar bed gaan niet zo druk en gehaast verliep, maar meer persoonlijk was. We ondervonden dat

wanneer we onze kinderen als individuen behandelden, zij het minder vaak nodig vonden om op onprettige manieren onze aandacht te trekken. Naarmate zij meer zelfvertrouwen kregen en gewend raakten aan hun plaats in het gezin, werkten ze beter mee.

Nog een voorbeeld van goed ouderschap is te vinden in 2 Nephi 28:30. Daar legt de Heer uit dat Hij ons uitsluitend dat onderwijst, wat wij kunnen begrijpen en aanvaarden. Naarmate ons geloof en onze gehoorzaamheid toenemen, leert Hij ons meer. Toen we dit beginsel op onze kinderen toepasten, ontdekten we dat we erachter moesten komen wat ieder kind kon begrijpen, doen en voelen op verschillende leeftijden. Dan hoefden we niet meer van het kind te vragen dan het aankon.

Toen ik Schriftstudie in mijn dagschema opnam, begon ik ook te onderzoeken hoe goed ik de geboden onderhield. Door mijn houding te veranderen, kon ik de taken die ik als ouder en in het huishouden had, zien

als gelegenheden om meer op mijn Hemelse Ouders te gaan lijken en niet alleen maar als taken die uitgevoerd moesten worden.

Wanneer de kinderen ruzie maken en de stapel vuile kleren net zo hoog is als de stapel vuile vaat, is het niet altijd makkelijker om het zo te zien. Toch kan ik deze tegenslagen makkelijker verwerken als mijn geest niet

ondervoed is. Wanneer ik nu een ZHV-les geef, kan ik echt getuigen dat al onze vragen en problemen beantwoord en opgelost kunnen worden door de Schriften te onderzoeken. □

Geri Brinley woont in het Zendingsgebied Dallas Texas. Haar man, Douglas, is daar zendingspresident.

WAT WIJ UIT HET BOEK VAN MORMON KUNNEN LEREN OVER DE OPVOEDING VAN KINDEREN

Hieronder staan teksten uit het Boek van Mormon over het opvoeden van kinderen, die ik het liefste lees.
Maar u kunt ongetwijfeld ook andere teksten vinden die hierop van toepassing zijn.

<i>Beginsel</i>	<i>Tekst</i>	<i>Toepassing</i>
1. De vader (of de moeder, als het gezin geen vader heeft) moet de geestelijk leider zijn van het gezin. Hij is verantwoordelijk voor het onderwijzen van de kinderen.	1 Nephi 1:1 1 Nephi 15:30 1 Nephi 16:23-27	De vader presideert de gezinsavond, geeft het gezin zijn getuigenis, bestudeert dagelijks met hen de Schriften, is een goed voorbeeld, leidt dagelijks het gezinsgebed, presideert de gezinsraad en eert zijn priesterschap.
2. De ouderlijke verantwoordelijkheid begint wanneer het kind nog een zuigeling is, maar heeft geen einde.	2 Nephi 4:5-6 Alma 56:47-48 Mosiah 27	Om het vertrouwen van het kind in de ouder te ontwikkelen, moet een nauwe band in stand worden gehouden. De ouders moeten het nooit wat hun kind betreft opgeven, maar voor hem of haar blijven bidden, liefde blijven betonen en hem of haar tot zegen blijven.
3. Het is van wezenlijk belang een persoonlijke band met het kind te hebben.	Alma 36-42	Houd op regelmatige basis een persoonlijk gesprek. Doe regelmatig iets met ieder kind alleen, zodat ieder kind zijn ouders wel eens voor zich alleen heeft.
4. Zie elk kind als een individu.	3 Nephi 26:9	Zoek uit wat het vermogen is van een kind in de verschillende stadia van zijn ontwikkeling, op lichamelijk, geestelijk en emotioneel gebied. Verwacht niet teveel. Kinderen moeten eerst hun ouders leren vertrouwen voordat ze zelfvertrouwen kunnen krijgen.
5. Ouders moeten nederig en onderwijsbaar zijn, en moeten bereid zijn om fouten toe te geven en zich te bekeren.	Alma 36	Als u als ouder een fout maakt, ten onrechte een kind ergens van beschuldigt of overdreven streng bent, moet u dat toegeven en om vergeving vragen.
6. Een kind leert het beste door het voorbeeld.	3 Nephi 27:21, 27 Alma 25:17	Laat zien hoe belangrijk u de sabbatdag vindt, alsmede goede boeken en films, opleiding, zelfbeheersing, eerlijkheid, respect voor gezag, enzovoorts. Leg uit wat uw overtuiging op die punten is en bespreek het met uw kinderen.

<i>Beginsel</i>	<i>Tekst</i>	<i>Toepassing</i>
7. Een kind leert het beste wanneer het geprezen wordt, steun krijgt en wanneer de ouders hun vertrouwen in hem of haar uiten.	3 Nephi 27:30 Helaman 10:5 Enos 1:1-8	Vertrouw erop dat uw kinderen hun best zullen doen en prijs hen wanneer zij goed vooruitgang maken. Wanneer er iets misgaat, zeg hun dan dat u weliswaar teleurgesteld bent, maar dat u van hen houdt en dat u bereid bent om ze nog een kans te geven.
8. Disciplineer een kind zo nodig, maar betoon het daarna veel liefde.	Helaman 15:3 Ether 2:14	Zorg ervoor dat uw kinderen weten dat u ondanks hun misstappen en vergissingen toch van hen houdt. Leer ze welk potentieel zij hebben als een kind van God.
9. Stel regels vast en laat het kind er de consequenties van ondervinden.	1 Nephi 8:37-38 Alma 30 3 Nephi 27:16-20 Ether 3:19, 26	Stel in overleg regels vast en bespreek de consequenties. Laat uw kinderen vervolgens vrij om zelf te kiezen wat zij gaan doen. Zeg niet 'Ik heb je nog gewaar-schuid', maar bespaar de kinderen ook niet het ondergaan van de consequenties.
10. Leer de kinderen hun keuzevrijheid gebruiken.	Alma 24:12-18 Helaman 14:30-31	Verhinder niet dat kleine kinderen kleine vergissingen begaan. Dan zullen zij zelfvertrouwen en wijsheid kunnen ontwikkelen, wat hun, wanneer zij ouder worden, zal helpen bij het nemen van belangrijke beslissingen.
11. Luister, luister, luister! Sta niet te snel klaar met een advies of oordeel.	Alma 20 (voorbeeld van slecht vaderschap)	Niet alles is wat het lijkt. Geef kinderen het voordeel van de twijfel en oordeel niet te snel. Vaak hebben kinderen alleen maar iemand nodig om hun problemen aan te vertellen. Geef niet te gauw hulp; leer hen liever zelf een oplossing te zoeken.
12. Straffen is belangrijk, maar dient te worden afgestemd op de individuele behoeften van het kind.	Mosiah 26:25-36 Alma 30:43-53 Mosiah 4:14-15	Methoden om te straffen moeten op het kind zelf worden afgestemd: scheid de overtreder van de anderen door hem of haar mee te nemen naar een hoek van de kamer of een andere kamer; laat het kind thuisblijven, om negatieve beïnvloeding van buitenaf te voorkomen, waar vader of moeder steun kan geven bij het nemen van moeilijke beslissingen; laat het kind, samen met een broer of zus waarmee hij of zij wel eens ruzie heeft, een karweitje verrichten, om een sfeer te scheppen waarin hun meningsverschillen overwonnen kunnen worden; laat ze hun gevoelens uiten, zodat ze begrip krijgen voor elkaars standpunt.
13. Leer kinderen te werken en anderen te dienen.	Mosiah 4:15-16 Mosiah 6:6-7	Kinderen moeten elkaar en de andere gezinsleden dienen om te voelen wat zij waard zijn.

ALWEER DRONKEN

Leven met een alcoholist als ouder

Auteur blijft op verzoek anoniem

Dit is het verhaal van mijn jeugd. Vrolijk is het niet, en ik vertel het ook niet graag. Een zelfde verhaal kan door vele anderen verteld worden – misschien door jou of door een vriend van je. Mijn verhaal heeft een hoopvol einde en ik weet dat dat voor jou ook het geval kan zijn.

De kolom links van mijn verhaal bevat ideeën voor de zoon of dochter van een alcoholist. De kolom rechts bevat ideeën voor de vrienden van die zoon of dochter.

Ik beweer niet overal een oplossing voor te hebben. Soms is er geen andere oplossing dan te hopen en te bidden en naar je beste vermogen door te gaan met je leven.

Natuurlijk kunnen zowel vaders als moeders het slachtoffer worden van de drank. Gemakshalve maak ik in beide kolommen van de ouder een vader en van het kind een dochter.

Als je vader alcoholist is

Jij bent niet verantwoordelijk voor je vaders drankprobleem. HET IS NIET JOUW SCHULD! Hij drinkt niet omdat jij slecht bent. Zelfs al was je volmaakt, dan zou hij toch nog drinken.

Misschien heb je je Hemelse Vader gevraagd ervoor te zorgen dat je vader ophoudt met drinken en gebeur-

Mijn verhaal

Mijn vader bleef volhouden dat hij geen alcoholist was. Hij zei dat hij alleen bier dronk en je kon geen alcoholist zijn als je alleen maar bier dronk. Dat heb ik een hele tijd geloofd, omdat ik van hem hield. Misschien geloofde hij het zelf wel.

Mijn vader verdween soms twee of drie dagen achter elkaar, waarna hij weer dronken opdook.

Het was nooit zo dat hij glimlachte en zei: 'Ik ga me vandaag maar eens bedrinken.' Hij verdween altijd als hij boos was.

En hij werd vaak boos.

Hij werd boos als ik huilde.

Hij werd boos als ik teveel vragen stelde.

Hij werd boos als ik iets verkeerd zei.

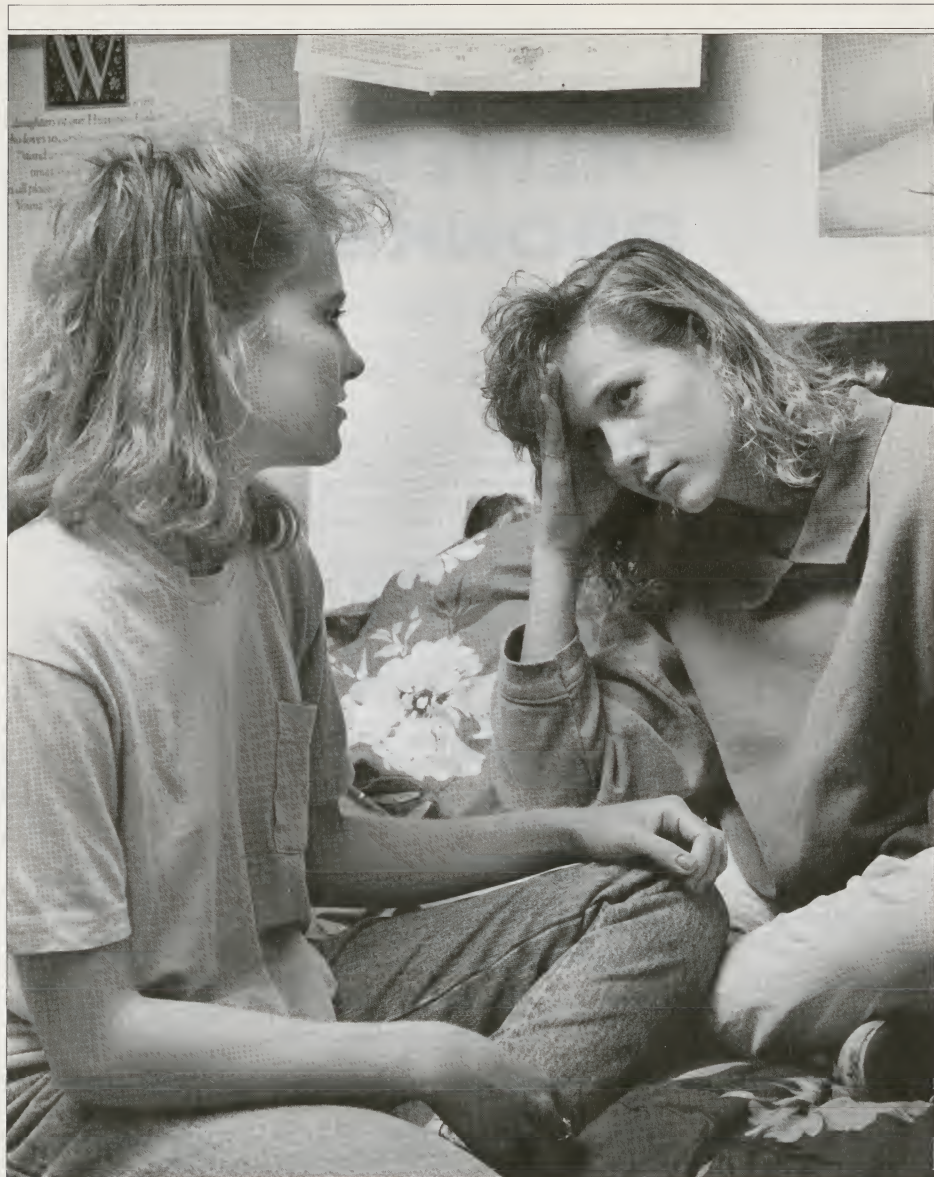
Soms durfde ik gewoon mijn mond niet meer open

Als de vader van je vriendin alcoholist is

Je vriendin kan zich verantwoordelijk voelen voor haar vaders drankprobleem. Elke keer als hij dronken is, zal ze zich minderwaardiger gaan voelen.

Help haar in te zien dat het NIET HAAR SCHULD IS.

Misschien denkt ze dat God niet van haar houdt, omdat ze bidt dat haar vader zal op-

Het is moeilijk
om over drankzucht te
praten, maar het is
nog moeilijker die
last alleen te dragen. Er
zijn mensen die met je
willen praten. Zij houden
alles wat je ze vertelt
vertrouwelijk.

de er niets. Dat betekent niet dat je Hemelse Vader niet van je houdt. Dat *doet* Hij wel. Maar Hij respecteert de keuzevrijheid van je vader. Hij wil niemand dwingen.

Schaamtegevoel

Het is moeilijk om over de drankzucht van je vader te praten, maar het is nog moeilijker die last alleen te dragen.

De kerk in je regio heeft wellicht adviseurs die met je kunnen praten. Je bisschop kan je met hen in contact brengen. Zij houden alles wat je ze vertelt vertrouwelijk.

De vereniging Ano-

te doen. En dan werd hij boos omdat ik niets zei. Gewoonlijk begon hij op vrijdagavond te drinken. Als het weekeinde naderde deed ik zo goed mogelijk mijn best. Ik dacht dat als ik niets verkeerd deed, hij geen reden zou hebben om boos te worden en naar de fles te grijpen.

En af en toe dronk hij ook niet op vrijdag. Ik dacht dat dat kwam omdat ik mijn best deed.

Mijn moeder moedigde deze denkwijze aan.

Ik probeerde heel hard mijn best te doen, maar hij bleef drinken. Ik dacht dat de schuld bij mij lag.

Ik bad dat hij niet dronken zou worden. Hij bleef drinken. Ik was ervan overtuigd dat mijn Hemelse Vader er niets aan deed, omdat ik niet goed mijn best deed.

Ik herinner me nog dat ik alles volmaakt wilde doen. Ik wilde thuis niet 'moeilijk doen'. Nu ik erop terugkijk, besef ik dat ik mij altijd aanvaard heb willen voelen. Als ik maar goed mijn best deed, zouden ze me wel aardig vinden, ondanks dat mijn vader dronk.

Schaamtegevoel

Mijn moeder kwam uit een godsdienstig gezin dat samen naar de kerk ging. Ze deden allemaal leuke dingen samen. Ik genoot ervan als zij over haar jeugd vertelde. Ik beeldde me in dat ik ook in die tijd opgroeide. Het moet haar veel verdriet hebben gedaan dat haar man alcoholist was.

Zij schaamde zich voor zijn drankzucht. Ze drukte mij keer op keer op het hart het toch vooral aan niemand te vertellen. 'Houd je mond er maar over,' zei ze.

Ik hield van haar. Ik hield mijn mond dicht. Maar het maakte me eenzaam. Ik dacht dat ik het enige kind in de kerk was met zo'n vader. Het zou enorm geholpen hebben als ik het met iemand had kunnen bespreken, dan had ik er niet helemaal alleen voor gestaan.

houden met drinken en dat niet doet.

Praat met haar over keuzevrijheid.

Help haar een gezond gevoel van eigenwaarde op te bouwen.

Oprechte complimenten helpen, maar gevaarlijk niet.

Wanneer het haar niet lukt, moet je haar laten weten dat het toch de moeite waard was. Laat haar begrijpen dat zij zich bij jou niet hoeft waar te maken.

Schaamtegevoel

Steek je neus niet in haar gezinsleven, maar als zij wil praten, laat haar dan haar pijn onder woorden brengen, zonder onderbrekingen en adviezen van jouw kant.

Opmerkingen als 'Dat zal je wel verdriet doen' of 'Je zult je wel opgelaten hebben gevoeld' zijn voor haar signalen dat je werkelijk luistert.

nieme Alcoholisten heeft praatgroepen voor jonge mensen die ouders hebben die alcoholist zijn.

Of je kunt gaan praten met een goede vriend – misschien je bisschop of een leraar.

Er buiten staan

Alleen zitten in de kerkdiensten is helemaal niet leuk.

Lessen over het tempelhuwelijk zijn pijnlijk.

Vader-dochterfeestjes snijden door hart en ziel. Maar denk eraan dat we allemaal broers en zusters zijn, en dat er vele vriendelijke en liefhebbende mensen in de wijk zijn die je vriend of vriendin willen zijn. Sluit je niet af, maar stel je open voor hen.

Ook kun je je voorname *zelf* wel in de tempel te trouwen en actief te blijven.

En je blijft je vader uitnodigen voor de wijkactiviteiten. Verzeker hem ervan dat volmaking geen voorwaarde is om daaraan mee te kunnen doen.

Angst

Je leven is vol angsten – angst voor een auto-ongeluk door rijden onder invloed, angst voor een echtscheiding, angst voor vernedering – er lijkt geen eind te komen aan de lijst.

Ik wou dat ik je een eenvoudige formule voor het uitbannen van angst kon geven, maar

Er buiten staan

In de avondmaalsdienst zag ik andere gezinnen bij elkaar zitten. Ik zag ze naar elkaar glimlachen. Ik wilde dat mijn vader er ook was. Wat wilde ik graag dat dat voor ons gezin was weggelegd.

Maar hij kwam nooit naar de kerk. Hij zei dat ze hem daar niet mochten omdat hij dronk. Onze wijf had feestjes voor vaders en hun kinderen. Ik hielp ze organiseren. Maar bezocht heb ik ze nooit.

Op vaderdag gaf de wijk een roos aan alle vaders. Ik plukte de rozen in onze tuin. Mijn vader liet zich niet zien in de dienst.

Ik vond het vreselijk wanneer ze in de kerk over het tempelhuwelijk spraken. Ik vond het vreselijk om te horen dat mijn familie anders was. Ik wist dat wij niet naar de tempel konden zo lang mijn vader dronk. Ik hield van mijn moeder. Ik hield van mijn vader. Ik wilde voor altijd bij hen zijn. Het is geen pretje bij een les te zitten waarin het tempelhuwelijk wordt onderwezen. Ik bleef naar de kerk gaan. Ik besloot dat ik niet zou gaan drinken. Ik besloot dat ik wel in de tempel zou trouwen.

Ik ben nu volwassen. Ik drink beslist niet. Ik ben getrouwd in de tempel en ik ben blij dat mijn kinderen aan mij verzegeld zijn.

Angst

Ik had vele angsten. Ik was bang dat mijn vader zichzelf dood zou rijden als hij dronken achter het stuur zat. Ik was bang dat hij iemand anders zou doodrijden.

's Avonds laat bleef ik met het licht uit in bed liggen wachten, totdat ik zijn auto de straat in hoorde rijden. Ik bad altijd: 'Laat hem alstublieft veilig thuiskomen. Laat hem alstublieft geen ongeluk krijgen.'

's Morgens zag ik dan de auto geparkeerd staan. Soms stond hij nog geen centimeter van het huis af. Soms stond hij in het bloembed van de burens.

Ik was bang dat hij me in verlegenheid zou brengen. Dat deed hij. Soms werd hij in het midden van zijn

Het is niet aan jou om haar of haar vader te oordelen, noch om haar te vertellen wat ze moet doen of voelen. Jij hoeft haar problemen niet op te lossen. Je bent er om te luisteren en je om haar te bekommeren.

Er buiten staan

Zelfs de kerkdiensten en -activiteiten kunnen pijnlijk zijn voor je vriendin. Vraag haar bij jouw familie te komen zitten als je ziet dat ze alleen zit.

Vraag haar of ze met jou en je vader mee wil naar het vader-dochterfeestje of ga op zoek naar een 'plaatsvervangende vader' voor haar.

Lessen over het tempelhuwelijk kunnen heel triest zijn voor iemand die geen hoop heeft ooit verzegeld te worden aan haar ouders. Houd hier rekening mee.

Als de vaders in de kerk op vaderdag een kaart of een bloem krijgen, geef je haar er ook een om mee naar huis te nemen voor haar vader.

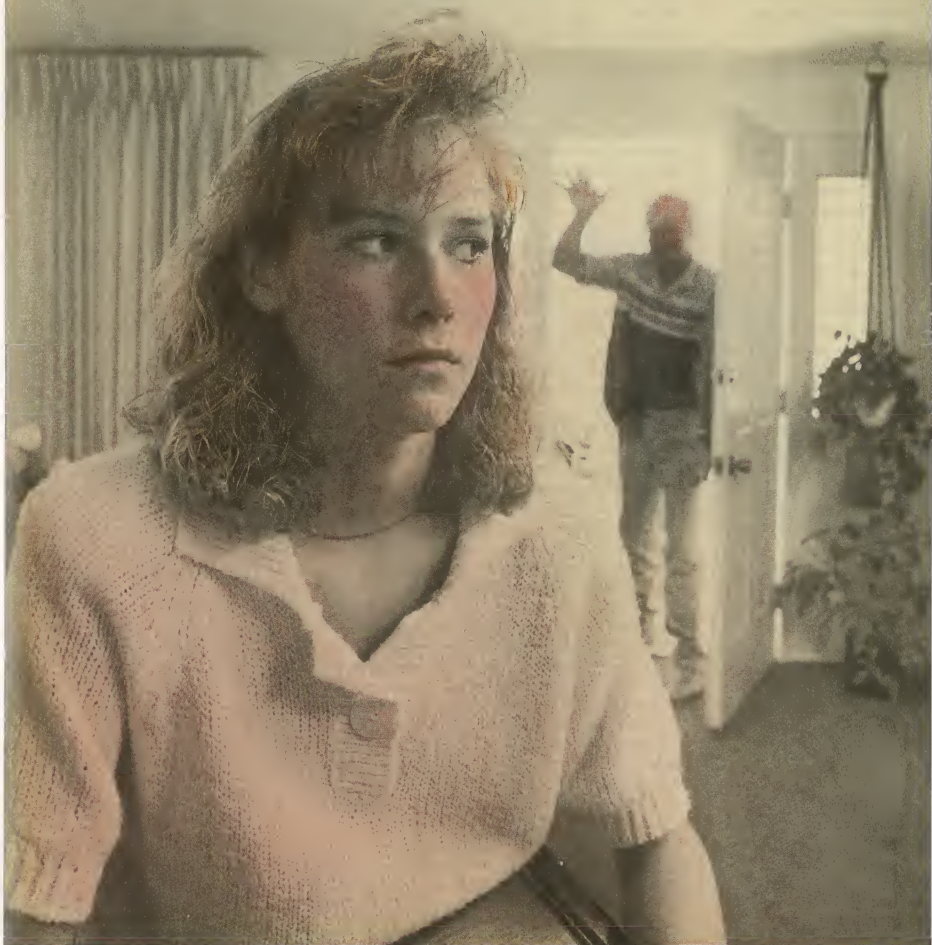
Angst

Je vriendin zou bang kunnen zijn dat haar vader een ongeluk krijgt als hij dronken achter het stuur zit.

Zij kan bang zijn dat haar ouders zullen scheiden. Of ze kan juist bang zijn dat er nooit een einde komt aan die nare leefwijze.

Ze zal bang zijn dat haar vader haar in ver-

Je vriendin leeft in een andere wereld –
een wereld van gegronde angsten, een wereld waar
niets eenvoudig is. Jij kunt haar verdriet niet wegnemen.
Wat je *wel* kunt doen, is om haar geven. Je kunt haar begrijpen,
aanvaarden, helpen, steunen, aanmoedigen en liefhebben.

dat kan ik niet. Dat komt onder meer omdat veel van je angsten heel reële zijn.

Ik kan je maar twee adviezen geven. Het eerste: bid als je bang bent. Onze Vader in de hemel kent je angsten en kan je helpen ze te overwinnen.

Het tweede: vraag een volwassene in wie je vertrouwen stelt jou uit te leggen hoe je onderscheid kunt maken tussen reële en denkbeeldige gevaren. De reële gevaren zijn zonder die denkbeeldige gevaren al erg genoeg.

Boosheid

Voel je niet schuldig als je soms boos op je vader bent en je ervoor schaamt zijn kind te zijn. Je mag best boos zijn. Ieder ander zou in jouw situatie ook boos zijn.

En als je het hem niet kunt vergeven, blijf het proberen, maar voel je daar ook niet schuldig onder.

Vergevensgezindheid is een deugd die je niet makkelijk onder de knie krijgt en bovendien hoeft het niet van vandaag op morgen.

Kerst

Probeer samen met je moeder van de feestdagen een zo fijn mogelijke tijd te maken voor je

roes wakker. Dan stommelde hij zijn slaapkamer uit. Hij stonk naar de drank en zei rare dingen. Ik vond het vreselijk.

Mijn echte vrienden bleven komen. Toch schaamde ik me.

Ik was bang dat mijn ouders zouden scheiden. Zij hadden vaak ruzie als hij dronk. Hij had een zwarte leren koffer in zijn kast staan. Die haalde hij dan te voorschijn en begon zijn kleren in te pakken. Dat kon ik niet aanzien en rende dan het huis uit. Op een keer heb ik zijn witte zakmes weggenomen, omdat ik iets van hem wilde hebben als hij wegging.

Soms was ik bang dat mijn ouders *niet* zouden scheiden. Ik was bang dat ze bij elkaar zouden blijven en dat ik het thuis nooit fijn zou hebben. Ik was graag met mijn moeder bij mijn grootouders gaan wonen. Het was zo'n veilig idee.

Boosheid

In films en televisieseries zie je knappe mannen en mooie vrouwen drinken en het zijn van die slimme en grappige mensen. Het wordt allemaal zo mooi voorgesteld. In het echt is het helemaal niet zo. Mijn vader was helemaal niet slim. Integendeel, hij was walgelijk. Hij plaste in zijn bed. En dan kon ik de lakens afhalen en dat zware, natte matras omdraaien. Dan sjoerde en rukte ik, soms zwiepte dat natte, stinkende matras recht in mijn gezicht.

Hij gaf over. Hij gaf over en daarna nog een keer. Mijn slaapkamer grensde aan de badkamer. Ik begroef mijn hoofd in mijn kussen om die afgrijpselijke lucht maar niet te hoeven inademen.

Soms liep mijn vader naakt rond in het huis als hij dronken was.

Hij heeft me nooit geslagen als hij dronken was. Maar vele dronkaards hebben een kwade dronk. Zij slaan en mishandelen hun vrouw en kinderen.

Nu ik volwassen ben, kan ik hem vergeven. Ik begrijp nu dat alcoholisme een ziekte is die behandeld moet worden. Ik weet dat hij geprobeerd heeft zich te verbeteren, maar zonder hulp lukte het gewoon niet. Maar ik vergaf hem niet zo lang wij samen onder één dak woonden.

Kerst

Het was kerstavond. Ik zat bij de kerstboom die versierd was met glinsterende ijspegels en rode en witte lichtjes. Ik was verdrietig omdat mijn vader niet thuis was. Hij was naar een of ander café gegaan.

legenheid brengt met zijn gedrag.

Ze zal bang zijn dat niemand haar mag vanwege haar vaders leefwijze.

Van al deze angsten kun je alleen wat aan de laatste doen. Maak je vriendin heel duidelijk dat je van haar houdt en haar respecteert. Jouw vriendschap kan de schadelijke gevolgen van alle andere angsten verminderen.

Boosheid

Dronken mensen doen walgelijke dingen. Soms mishandelen ze hun kinderen.

Je vriendin zal zich ervoor schamen en er boos door worden. En daarna zal ze zich schuldig voelen omdat ze boos geworden is. Laat haar weten dat ze het volste recht heeft om boos te zijn.

Help haar alleen die boosheid in goede banen te leiden zodat ze geen domme dingen doet.

Kerst

De feestdagen zijn een moeilijke tijd voor je vriendin, vergeet haar dus niet. Nodig haar bij

broers en zusters. Feestdagen komen pas tot hun recht als je iets voor anderen doet.

Als je vrienden hun feestdag willen opfleuren door iets voor jou te doen, laat hen dan hun gang gaan.

En nu?

Je moet je nu vooral bezig houden met jezelf. Denk eraan dat je er niet alleen voor staat. Onze Vader in de hemel kent je en heeft een volmaakte liefde voor je. Elke traan die je hebt gelaten en elk gebed van jou is Hem bekend. Hij wil dat het beter met je gaat.

Hij zal je inspireren en troosten.

Hij zal leraren, leiders en vrienden sturen om je te helpen. Aanvaard hun hulp en liefde.

Maak het jezelf niet te moeilijk. Je hoeft niet morgen al volmaakt te zijn.

Er ligt een leven voor je dat op den duur gemakkelijker zal worden.

Je kunt slagen. Het zal niet makkelijk zijn, maar ik weet dat je het kunt.

Geef het nooit op.

Ik had mij Kerstmis wel anders voorgesteld.

De dronkenschap van mijn vader verknalde onze verjaardagen. Zij verknalde *Thanksgiving*. Zij verknalde oud en nieuw en Pasen en andere feestdagen.

De feestdagen waren vaak de meest trieste, eenzaamste, pijnlijkste tijd van het jaar. Op die dagen waren de tegenstellingen tussen hoe het leven kon zijn en hoe het werkelijk was scherp en bitter.

En nu?

De meeste mensen doen hun best. Zij proberen het goede te doen.

Ik ben van mening dat mijn vader het echt geprobeerd heeft. Misschien had hij het er beter afgebracht als hij zich tot de Anonieme Alcoholisten had gewend. Misschien had een kliniek voor alcoholisten geholpen. Misschien een adviseur. Maar hij heeft geen hulp gekregen.

Het leven met hem was moeilijk. Het leven met hem was soms walgelijk. Het was soms genant. Vaak was het heel triest.

Soms heb ik me voor hem geschaamd. Soms was ik bang voor hem.

Er waren keren dat ik boos was als onze mormoonse burens hem niet leken te mogen. Ik wist dat hij een goed mens was als hij nuchter was. Waarom zagen andere mensen dat niet in?

Een van mijn kinderen vroeg me laatst welke leuke dingen ik als kind deed. Aanvankelijk wist ik het niet. Natuurlijk zijn er ook goede dingen gebeurd. Maar de sterkste herinneringen uit mijn jeugd hebben te maken met sterke drank.

Sterke drank is een dief van de kinderjaren. In plaats van zorgeloze dagen was er te vroeg verantwoordelijkheid. In plaats van geluk waren er boosheid, angst en schuldgevoelens. In plaats van openheid en vertrouwen was er stilzwijgen. Vaak dwaalt men af van de kerk.

Maar ik overleefde het en anderen kunnen dat ook, als we elkaar helpen. Ik hoop dat we dat zullen doen.

jouw thuis uit. Als haar ouders het goed vinden, kun je haar wellicht uitnodigen om de feestdagen bij jou thuis door te brengen.

En vergeet nooit haar verjaardag.

En nu?

Je vriendin leeft in een andere wereld – een wereld van gegronde angsten, een wereld waar niets eenvoudig is.

Dezelfde persoon van wie zij houdt, kwetst haar geregeld.

Als je haar oprecht mag, toon dat dan, maar vat het alsjeblieft niet op als een 'project' of een opdracht, waar je na een paar maanden weer genoeg van hebt. Ze heeft al genoeg redenen om de mensen te wantrouwen.

Respecteer haar en de vertrouwelijkheid van alles wat ze je vertelt.

Jij kunt haar verdriet niet wegnemen. Jij kunt haar leven thuis niet veranderen.

Maar wat je *we/kunt* doen, is om haar geven. Je kunt haar begrijpen, aanvaarden, helpen, steunen, aanmoedigen en liefhebben.

Jij kunt haar helpen de liefde van haar Hemelse Vader te voelen. □

TIJD

EEN ERFGOED VAN GOD

Bisschop Henry B. Eyring

Eerste raadgever in de Presiderende Bisschop

Tijd is een erfgoed dat we van God ontvangen. Behalve tijd krijgen we ook het vermogen om te kiezen wat we ermee gaan doen. Het is zo'n fantastisch erfgoed dat we het als een te investeren kapitaal zouden moeten beschouwen, net als een financiële erfenis.

Zoals u weet zijn er veel manieren om onze tijd op een onverstandige manier door te brengen, we zouden onze tijd bijvoorbeeld kunnen 'verslapen' of 'verspelen'. Maar het echte probleem komt pas ná de luiheid en het onnadenkend tijdverdrijven met pleziertjes.

Wanneer u bijvoorbeeld kiest voor het kijken of luisteren naar iets dat u verlaagt, kunt u denken dat het u alleen maar tijd heeft gekost. Maar wanneer u bij die keuze blijft, hebt u niet alleen tijd verknoeid, maar bovendien Satan de gelegenheid gegeven u in verleiding te brengen en u vervolgens tot zonde te laten vervallen. En dan bestaat uw schuld uit meer dan de bestede tijd – u hebt dan een schuld die de rest van uw leven een last voor u zal zijn, een last die u iedere minuut van uw verdere bestaan zal dwarszitten. De

enige manier om die last te verlichten is door middel van bekering, de genezende balsem van de verzoening van Jezus Christus te zoeken, iets waar moeite – en tijd – voor nodig is.

In de loop der jaren ben ik iets gaan begrijpen dat mij als tiener overkwam. Toen ik me op een dag ergens heen haastte, voelde ik (ik hoorde hem niet) een stem. Ik wist dat het de stem van God was, die me de volgende gedachte ingaf: 'Op een dag zul je weten wie je werkelijk bent, en dan zul je er spijt van hebben dat je je tijd niet beter gebruikt hebt.' Op dat moment vond ik het nergens op slaan, omdat ik vond dat ik mijn tijd goed gebruikte en omdat ik dacht dat ik wist wie ik was. Nu, jaren later, begin ik er achter te komen wie ik ben – en wie u bent – en waarom we er zo'n spijt van zullen krijgen als we onze tijd niet goed investeren.

De Heer heeft ons de tijd als een erfgoed of een gave gegeven. Hij vraagt ons en moedigt ons aan om die tijd verstandig te besteden. En het is de moeite waard om het verstandig te investeren, niet alleen omdat we nog een leven voor de boeg hebben, maar omdat daarna de eeuwigheid nog komt. Ik bid dat wij allen zullen verlangen om ons erfgoed, de tijd, verstandig te investeren. □

Naar een toespraak, gehouden tijdens een haardvuurvond aan de Brigham Young University in Provo [Utah].

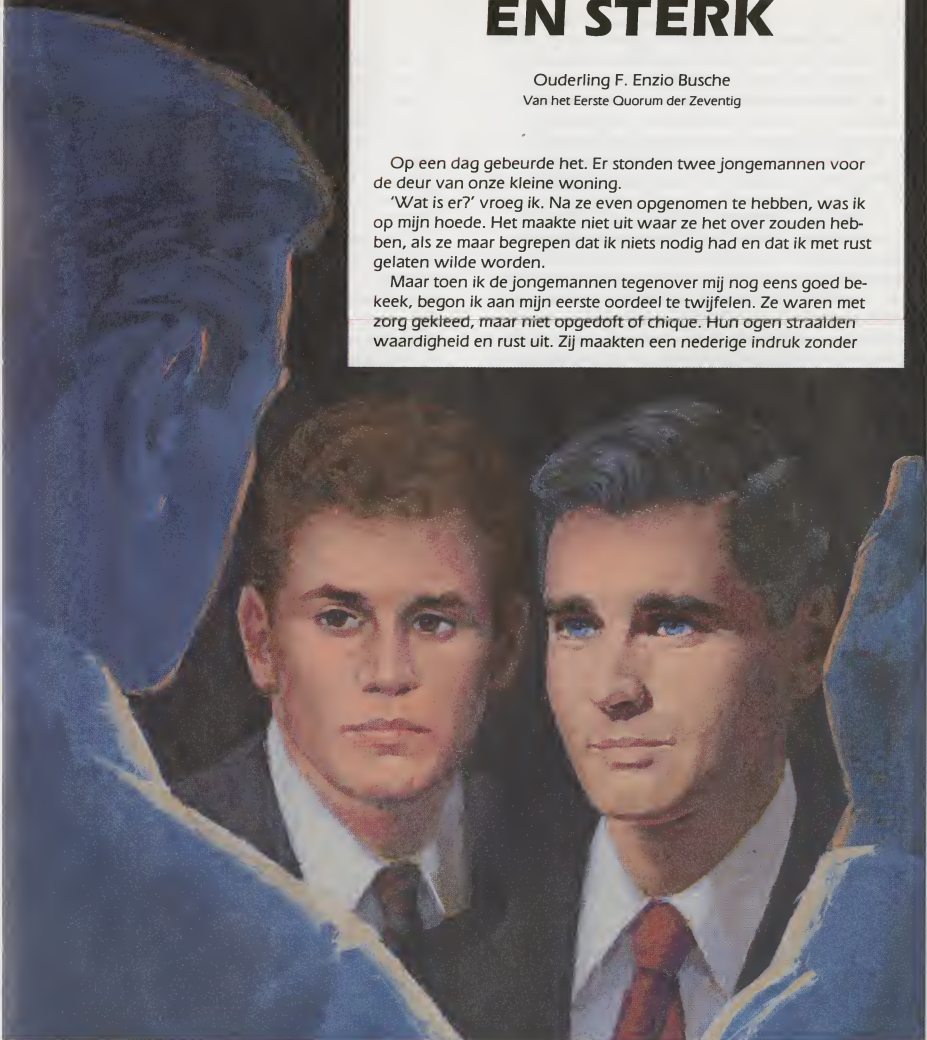
MACHTIG EN STERK

Ouderling F. Enzo Busche
Van het Eerste Quorum der Zeventig

Op een dag gebeurde het. Er stonden twee jongemannen voor de deur van onze kleine woning.

'Wat is er?' vroeg ik. Na ze even opgenomen te hebben, was ik op mijn hoede. Het maakte niet uit waar ze het over zouden hebben, als ze maar begrepen dat ik niets nodig had en dat ik met rust gelaten wilde worden.

Maar toen ik de jongemannen tegenover mij nog eens goed bekeek, begon ik aan mijn eerste oordeel te twijfelen. Ze waren met zorg gekleed, maar niet opgedoofd of chique. Hun ogen straalden waardigheid en rust uit. Zij maakten een nederige indruk zonder

ordinair te zijn. Uit hun voorkomen sprak vriendelijkheid en zelfrespect, de bereidheid om te luisteren en mijn privacy te eerbiedigen. 'Wij hebben een belangrijke boodschap voor u,' zei een van hen.

Als ik de eerste zendingen beschrijf die voor mijn deur stonden, vermeld ik onwillekeurig hoe ze er *niet* uitzagen. Ze zagen er niet uit als vertegenwoordigers. In plaats daarvan straalden ze iets heel anders uit, iets dat machtig en sterk is – de Geest van de Heer. Ik kon ze onmogelijk wegsturen.

Ik had er geen besef van dat mijn leven vanaf dat moment nooit meer hetzelfde zou zijn – dat ik mijn voet al op het pad had gezet dat uiteindelijk tot lidmaatschap van de kerk van de Heer leidde. Wat is het dat iemand bekeert – dat zijn levensloop verandert en hem stimuleert om tot Christus te komen? Is dat het machtige woord van God, of is het de benadering die gebruikt wordt? Is het de kleding van de zendingen? De haardracht? Hun uiterlijk, of iets anders?

Bekering komt alleen tot stand door de machtige invloed van de Geest. Deze invloed is een van de waardevolste gaven die iemand kan ontvangen. Maar vele leden van de kerk – vooral jonge leden – weten niets van een gave die zelfs nog groter is, een waardevolle gave die wij van onze Hemelse Vader ontvangen wanneer wij tot lid van de kerk worden bevestigd. Als onderdeel van het verbond dat wij met Hem sluiten, ontvangen wij de gave van de Heilige Geest, het recht op voortdurend gezelschap van een lid van de Godheid. En deze gave is van wezenlijk belang, niet alleen voor ons eigen heil, maar ook voor het heil van het mensdom. Ieder lid van de kerk moet de Geest niet alleen op geregelde tijden voelen, maar in zijn dagelijkse leven volledig worden omgeven door de Geest.

De Heer heeft ieder lid van de kerk een gave geschonken die het in staat stelt met succes het hoofd te bieden aan de verplichtingen en uitdagingen van het leven. Ik wil enkele adviezen geven die je kunnen helpen om deze bijzondere gave van onze Hemelse Vader te ontwikkelen en te gebruiken.

Iedereen (heilige der laatste dagen of niet) zal, wanneer hij of zij volgens rechtvaardige beginselen leeft, onder bepaalde omstandigheden de Geest voelen. We leren hierover iets heel belangrijks uit de Schriften: 'En de Geest geeft licht aan een ieder, die in de wereld komt; en de Geest verlicht een ieder gedurende zijn aardse bestaan, die naar de stem des Geestes luistert' (LV 84:46). De Geest die hier genoemd wordt, is het licht van Christus, die alle mogelijke moeite doet om ieder kind van onze Hemelse Vader te helpen en te leiden tot dat reddende, heilige doopverbond.

De gave van de Heilige Geest wordt direct na de doop verleend. De Heer heeft ons de belofte gedaan dat de Geest ons sterk zal maken en dat ons leven vele vruchten zal voortbrengen als wij hard werken en leren de beginselen van het evangelie te gehoorzamen. Ik geloof dat we vele teleurstellingen en tegenslagen zullen ervaren als we onze waardering voor deze gave *niet* tonen door deze voortdurend te ontplooiën en te gebruiken. Misschien verliezen we zelfs ons getuigenis of missen we de kansen om van rechtvaardige blijdschap te genieten.

Mag ik jullie vragen, mijn jonge vrienden, wanneer jullie voor het laatst de invloed van de Geest hebben gevoeld? Was het toen je laatst op huisonderwijs ging? Op een jeugdconferentie? Of tijdens de afgelopen vasten- en getuigenisvergadering? Hoe heerlijk die nu en dan voorkomende ervaringen met de Geest van de Heer ook mogen zijn, we moeten ervan doordringen zijn dat we in aanmerking kunnen komen voor, sterker: dat we recht hebben op de voortdurende invloed van de Geest.

De Heer vertelt ons bij monde van zijn profeet wat we moeten doen om het gezelschap van de Geest te kunnen hebben: 'En de Geest zal u door het gebed des geloofs worden gegeven' (LV 42:14). Het gebed des geloofs is gemakkelijk te begrijpen voor iemand die zich in een noodsituatie bevindt of zich opgelaten voelt. Maar het zal je ook duidelijk zijn dat we de Heer in zekere mate beledigen als we *alleen* in noodgevallen een oprecht gebed des geloofs uitspreken. De Heer zou zich kunnen afvragen waarom we zijn Geest niet elke minuut van ons leven willen voelen. Misschien zal Hij zich afvragen waarom we alleen oprecht tot Hem bidden als het al te laat is, of als de geboden hulp niet meer kan voorkomen dat er veel verdriet en zware tegenslagen worden geleden.

Wanneer onze levenszee zich rimpelloos voor ons

Hoe heerlijk die nu en dan voorkomende ervaringen met de Geest van de Heer ook mogen zijn, we moeten ervan doordrongen zijn dat we in aanmerking kunnen komen voor, sterker: dat we recht hebben op de voortdurende invloed van de Geest.

uitstrekt, lijken we het zonder de Heer af te kunnen. Waarom zouden we wachten tot er een storm opsteekt om te leren hoeveel God van ons houdt en hoezeer Hij bereid is de tweede mijl met ons te gaan? Er schuilt grote wijsheid in de ontplooiing van het besef van de nabijheid en liefde van God wanneer het ons goed gaat. Dan zullen we er verbaasd van staan hoeveel Hij ons liefheeft en om ons geeft, en wil dat wij vooruitgang maken, succes hebben en onze rechtvaardige doelen bereiken.

De Heer biedt ons door middel van zijn Geest de krachtigst denkbare steun aan. De Heer heeft ons het instrument gegeven om onze rechtvaardige verlangens te kunnen vervullen, als we dat maar weten te waarden en leren te gebruiken. Met behulp van deze gave kunnen wij leren ons dagelijks leven in goede banen te leiden, hoe wij onze rechtvaardige motieven kunnen vergroten, hoe we onze angsten kunnen neutraliseren, hoe we verleidingen kunnen overwinnen en kunnen slagen in moeilijke en gecompliceerde taken. Met behulp van deze gave kan ieder lid de unieke kracht ervaren die de Heer graag geeft aan hen die Hem ontvangen. 'Maar aan allen, die Mij ontvingen, gaf Ik macht' (LV 45:8).

Naarmate wij gehoor geven aan de influisteringen van de Geest, zullen wij een wonderbaarlijke verandering in ons hart en gemoed gaan voelen. Het is alsof wij verlost worden van een last die onze ziel overschaduwde. We worden vernieuwd door licht, vertrouwen en vreugde. We leren te luisteren naar die zachte, soms onaangename influisteringen waarmee de Heer ons aanspoort ons te verbeteren of een obstakel te verwijderen dat ons van Hem scheidt. En in elk geval leren we een diepe waardering te krijgen voor de goedgunstige gave die de Heer ons met de Heilige Geest geschonken heeft.

Het is tragisch, een enorm verlies wel te verstaan, dat velen deze gave van de Geest alleen onder buitengewone omstandigheden lijken te ontplooiën, zoals op zending, op huisbezoek of huisonderwijs, of in andere situaties waarin we ons op geestelijke aangelegenheden concentreren.

Ik voelde kracht en gezag uitgaan van de zendingelingen die ons dertig jaar geleden onderwezen. De jonge leden van de kerk geven mij reden verheugd te zijn, want we zien dat velen van hen deze gave van onze Hemelse Vader in hun hart sluiten en pal staan in deze veelbewogen tijden. Het is mijn gebed dat wij allen ons leven op het fundament van Christus zullen bouwen door dichtbij de Geest te leven en die altijd te volgen. □

We vroegen de Heer om kracht om
het Noorse winterweer te trotseren.

LDS STUDENT
TRANSLATION DIVISION
LIBRARY

AUG 30 1993

'WEEST VERTROOST'

Gina Parkinson Baird

Het was hartje winter en ik werkte al acht maanden als zendelinge in Asana in het District Bergen in Noorwegen. We gingen vele uren langs de deuren, maar we gaven weinig lessen. Een doopdienst leek bijna een wonder.

Bergen is een stad aan de westkust van Noorwegen, die op en tussen zeven bergen gebouwd is. Iedere storm die langs de kust komt, wordt door de bergen opgevangen. De wolken laten hun regen dan op zendingen en niet-zendingen vallen. Omdat de wind de regen horizontaal blaast, gebruikt men er zijn paraplu meer als een schild. We mochten al van geluk spreken als onze regenjas en onze laarzen 's nachts zover gedroogd waren dat we ze de volgende dag weer konden dragen.

Op een dag waren de wind en de regen heviger dan gewoonlijk. Zuster Dolinsky en ik overlegden of het wel verstandig was in zulk bar weer naar buiten te gaan. Wij wisten dat als we niet naar buiten gingen, we beslist dat deprimerende gevoel zouden krijgen dat zendingen ervaren wanneer ze niet aan het werk zijn. Het barre weer deed ons besluiten om binnen te blijven en onze verslagen bij te werken.

De dag ging voorbij en er leek nog geen einde te komen aan de storm. Al gauw was het half zes – het begin van de avond en hoog tijd om langs de deuren te gaan. Uit ons raam konden we de fjord zien: het water was donker en ruw. De wind blies nog op volle sterkte en de regen sloeg hard tegen het raam. Wij wisten dat we niet ook nog de hele avond binnen konden blijven. Daarom knielden we en vroegen we de Heer om de kracht die we nodig zouden hebben om naar buiten te gaan. Toen we opstonden, zei zuster Dolinsky dat ze het gevoel had dat we van de Heer Alma 17 moesten lezen. We gingen aan tafel zitten en begonnen te lezen over Alma en de vier zonen van Mosiah. In vers vijf lezen we: 'Dit nu zijn de omstandigheden, die zich aan hen voordeden op hun reizen, want zij hadden vele wederwaardigheden; zij hadden veel geleden, zowel naar lichaam als naar geest, zoals honger, dorst, vermoeidheid, en ook hadden zij veel geestesarbeid verricht.'

De hevigheid van de storm leek af te nemen en ons ongemak leek erg onbelangrijk toen we lazen over het lijden van die zendingen. Toen we verder lazen in vers 10 tot en met 12 werd ons kleine kamertje vervuld met de Geest:

'En de Here bezocht hen met Zijn Geest en zeide hun: Weest vertroost. En zij waren vertroost.'

'En tevens zeide de Here tot hen: Gaat uit onder uw broeders, de Lamanieten [wij vervingen het woord *Lamanieten* door *Norer*], en vestigt Mijn woord; nochtans moet gij geduldig en lankmoedig in uw lijden zijn, opdat gij hun een goed voorbeeld in mij moogt geven; en Ik zal u middelen in Mijn handen maken tot de zaligheid van vele zielen.

'En [de zendinginzusters] vatten in hun hart moed om tot de [Noren] uit te gaan en hun het woord Gods te verkondigen.'

Toen we die verzen hadden gelezen, wisten we dat de Heer wist met welke ongemakken we te kampen hadden bij het langs de deuren gaan in zulk bar weer, maar we wisten ook dat Hij van ons verwachtte dat we ondanks ons lijden moed vatten en uitgingen om het woord van de Heer te brengen aan hen die wij volgens onze roeping moesten dienen. Tenslotte was ons lijden onbetekenend vergeleken bij dat van Alma en de zonen van Mosiah.

We deden onze regenjas aan en namen de bus naar ons werkgebied. In de eerste woning waar we aanklopten, vonden we een jongeman die werkzaam was op een boortoren in de Noordzee. Hij zei dat hij bijna nooit thuis was, maar dat de storm hem ervan weerhouden had naar zijn werk op zee te gaan. We onderwezen hem over het Boek van Mormon en hij zei dat hij het graag wilde lezen. We gaven hem een exemplaar en namen met een prettig gevoel afscheid.

De wetenschap dat de Heer mijn onbetekenend lijden als zendingelinge kende en dat zijn Geest ons troostte en aanmoedigde om verder te gaan met zijn werk, door mij en mijn zendingcollega te inspireren ons tot de Schriften te wenden, is mij de rest van mijn zending bijgebleven, en het zal mij mijn verdere leven bijblijven. □

